

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΖ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄
ΕΙΔΙΚΗ ΜΟΝΙΜΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

(Άρθρο 40 παρ. 1 Κ.τ.Β.)

Στην Αθήνα, σήμερα, 27 Ιουλίου 2017, ημέρα Πέμπτη και ώρα 18:45΄, στην Αίθουσα «Προέδρου Αθανασίου Κωνστ. Τσαλδάρη» (223) του Μεγάρου της Βουλής, συνήλθε σε συνεδρίαση η Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, υπό την Προεδρία της Προέδρου αυτής, κυρίας Αφροδίτης Σταμπουλή, με θέμα ημερήσιας διάταξης: Δικαιώματα προσφύγων και αιτούντων άσυλο.

Τα μέλη της Επιτροπής θα ενημερώσουν, από το Υπουργείο Εσωτερικών – Γραφείο Αναπληρωτή Γενικού Γραμματέα, κ. Τζανέτου Φιλιππάκου, η κυρία Ζαχαρούλα Τσιριγώτη, Αντιστράτηγος, Γενικός Επιθεωρητής Αστυνομίας Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων της ΕΛ.ΑΣ..

Από το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής, ο κ. Μάρκος Παπακωνσταντής και ο κ. Βασίλειος Ζήσης, Νομικοί – Ειδικοί Σύμβουλοι του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής, κ. Ιωάννη Μουζάλα.

Η κυρία Μαρία Σταυροπούλου, Διευθύντρια της Υπηρεσίας Ασύλου του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής και η κυρία Ελένη Πετράκη, Αναπληρώτρια Προϊσταμένη του Τμήματος Επικοινωνίας και Δημοσίων Σχέσεων της Υπηρεσίας Ασύλου.

Η κυρία Ελένη Κουτρούμπα, Διευθύντρια της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Από το Υπουργείο Υγείας, ο κ. Αγάπιος Τερζίδης, Αντιπρόεδρος του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ) – υπεύθυνος για το προσφυγικό, ο κ. Γιάννης

Μπούτσελης, Ειδικός Επιστήμονας στο Συνήγορο του Πολίτη, ο κ. Δανιήλ Εσδράς Επικεφαλής του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης Ελλάδας (ΔΟΜ) και η κυρία Χριστίνα Νικολαΐδου, Υπεύθυνη Επικοινωνίας του ΔΟΜ.

Ο κ. Πέτρος Μάστακας, Υπεύθυνος Προστασίας της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, η κυρία Μαρία Γαβουνέλη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια – Προεδρεύουσα του Ε΄ Τμήματος Διεθνούς Επικοινωνίας και Συνεργασίας της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ), ο κ. Βασίλης Παπαστεργίου, Δικηγόρος – Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΛΕΔΑ), ο κ. Κωνσταντίνος Μαυροειδής, Πρόεδρος του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες, η κυρία Δήμητρα Σπαθαρίδου, Συντονίστρια Δράσης του Ελληνικού Τμήματος της Διεθνούς Αμνηστίας, ο κ. Απόστολος Βεΐζης, Διευθυντής Προγραμμάτων της Οργάνωσης «Γιατροί Χωρίς Σύνορα» και η κυρία Κατερίνα Πούτου, Νόμιμη Εκπρόσωπος του Δ.Σ. της Κοινωνικής Οργάνωσης Υποστήριξης Νέων «ΑΡΣΙΣ».

Η Πρόεδρος της Επιτροπής, αφού διαπίστωσε την ύπαρξη απαρτίας, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και έκανε την α΄ ανάγνωση του καταλόγου των μελών της Επιτροπής.

Παρόντες ήταν οι Βουλευτές κ.κ.:

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητές προσκεκλημένες και προσκεκλημένοι, η σημερινή συνεδρίαση της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έχει θέμα τα δικαιώματα προσφύγων και αιτούντων άσυλο. Με πρώτο δικαίωμα βέβαια, το να υποβάλει το αίτημα ασύλου όποιος και όποια έχει τη βούληση να το κάνει, με όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από την ανθρώπινη υπόσταση, αλλά και από την ιδιαίτερη κατάσταση, στην οποία, βρίσκεται.

Να διαμείνει σε έναν χώρο που διασφαλίζει συνθήκες υγιεινής και αξιοπρεπούς διαβίωσης, να εξεταστεί το αίτημά του για άσυλο με όλους τους κανόνες και της ελληνικής και της ενωσιακής νομοθεσίας, να εντοπιστούν οι ευάλωτοι και οι ευάλωτες από τους ανθρώπους που αιτούνται ασύλου και να έχουν τη μεταχείριση που ορίζει η νομοθεσία και ο ευρωπαϊκός πολιτισμός και στη συνέχεια, αφού κριθούν, να φιλοξενηθούν επίσης, στις πρέπουσες συνθήκες. Παράλληλα, διατηρούν όλα τα δικαιώματα του ανθρώπου, τα οποία, θεωρούμε ότι

η χώρα μας σέβεται και διασφαλίζει την άσκηση τους σε κάθε άνθρωπο που βρίσκεται στο έδαφος της.

Είναι αλήθεια ότι πολλές φορές φτάνουν στη δημοσιότητα πληροφορίες που δεν επιβεβαιώνουν αυτό που είπα προηγουμένως και αυτό είναι ένα θέμα που πρέπει να συζητηθεί και σήμερα, όπως και πολλές άλλες φορές, διότι, αυτές οι Ειδικές Μόνιμες Επιτροπές, όπως γνωρίζετε, από τον Κανονισμό της Βουλής έχουν προορισμό να αναδεικνύουν θέματα, να εντοπίζουν καταστάσεις όπου, είτε υπάρχει κενό νομοθεσίας, στο οποίο, τα μέλη της Επιτροπής θα εισηγηθούν στο τέλος της Συνόδου στην Ολομέλεια να παρέμβει, είτε να εντοπίζονται καταστάσεις όπου υπάρχει στρεβλή ή ελλιπή εφαρμογή της νομοθεσίας και πάλι, θεωρείται ότι τα μέλη της Βουλής πρέπει να εισηγηθούν κάποιες παρεμβάσεις.

Προσκεκλημένοι μας, σήμερα, είναι: Από το Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής, ο κ. Μάρκος Παπακωνσταντίνου και παρίσταται ο κ. Βασίλειος Ζήσης, Νομικοί - Ειδικοί Σύμβουλοι του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής. Από το Υπουργείο Εσωτερικών - Προστασίας του Πολίτη, η Αντιστράτηγος, κυρία Ζαχαρούλα Τσιριγώτη, Γενική Επιθεωρήτρια Αστυνομίας Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων.

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ, Προέδρου της Επιτροπής)

Η Διευθύντρια της Υπηρεσίας Ασύλου του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, κυρία Μαρία Σταυροπούλου και παρίσταται η Αναπληρώτρια Προϊσταμένη του Τμήματος Επικοινωνίας και Δημοσίων Σχέσεων της Υπηρεσίας Ασύλου, κυρία Ελένη Πετράκη. Η Διευθύντρια της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, κυρία Ελένη Κουτρούμπα. Ο Αντιπρόεδρος του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ) και υπεύθυνος για το προσφυγικό, κ. Αγάπιος Τερζίδης. Από το Συνήγορο του Πολίτη, ο Ειδικός Επιστήμονας Γιάννης Μπούτσελης. Ο Επικεφαλής του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης Ελλάδας (ΔΟΜ), κ. Δανιήλ Εσδράς και, επίσης, παρίσταται η Υπεύθυνη Επικοινωνίας του ΔΟΜ, κυρία Χριστίνα Νικολαΐδου. Από την Ύπατη Αρμοστεία του Ο.Η.Ε. για τους Πρόσφυγες, ο Υπεύθυνος Προστασίας, κ. Πέτρος Μάστακας. Από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ), η Αναπληρώτρια Καθηγήτρια – Προεδρεύουσα του Ε΄ Τμήματος Διεθνούς Επικοινωνίας και Συνεργασίας της ΕΕΔΑ, η κυρία Μαρία Γαβουνέλη,. Από την Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΛΕΔΑ), ο Δικηγόρος – Αντιπρόεδρος της, κ. Βασίλης Παπαστεργίου. Από το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες, ο κ. Κωνσταντίνος Μαυροειδής. Από το Ελληνικό Τμήμα της Διεθνούς Αμνηστίας, η Συντονίστρια Δράσης, κυρία Δήμητρα Σπαθαρίδου. Από την Οργάνωση «Γιατροί Χωρίς Σύνορα», ο Διευθυντής Προγραμμάτων, κ. Απόστολος Βεΐζης. Από την Κοινωνική Οργάνωση Υποστήριξης Νέων «ΑΡΣΙΣ», η Νόμιμη Εκπρόσωπος του Δ.Σ., κυρία Κατερίνα Πούτου.

Τον λόγο έχει ο κ. Παπακωνσταντής.

ΜΑΡΚΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ (Νομικός – Ειδικός Σύμβουλος του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής): Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση. Εμένα επιτρέψτε μου να κάνω μια γενική αναφορά, σχετικά με το που βρισκόμαστε τώρα στο προσφυγικό, κάνοντας τη διάκριση ανάμεσα στο τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή στην παραμεθόριο και στο τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή στην ενδοχώρα. Σχετικά με την παραμεθόριο να πω ότι η κατάσταση δεν είναι καλή. Δεν είναι αυτή που θέλουμε. Αυτό συμβαίνει, γιατί όπως ξέρετε οι ίδιοι και παρακολουθείτε υπάρχει πολύ μεγάλος αριθμός προσφύγων και δικαιούχων διεθνούς προστασίας. Προσπαθούμε να βελτιώνουμε συνεχώς

τις δομές, αλλά και όταν τις βελτιώνουμε και αυξάνουμε την χωρητικότητά τους καταλαβαίνετε ότι αρκούν κάποιες λίγες εκατοντάδες, προκειμένου κάτι το οποίο είναι βιώσιμο σιγά – σιγά να αρχίζει να χαλάει η εικόνα του και να γίνεται λιγότερο βιώσιμο σε σχέση με το παρελθόν.

Σχετικά με τα νησιά να πω ότι ο αριθμός είναι γύρω στους 15.000 κόσμος. Διώχνουμε κόσμο προς την ενδοχώρα. Αυτοί είναι μέχρι τώρα γύρω στους 8.500 κόσμος. Είναι χαρακτηρισμένοι ως ευάλωτοι. Επίσης, φτιάχνουμε αρμόδιες υπηρεσίες ευαλωτότητας, οι οποίες είναι προς συμφέρον αυτών που χαρακτηρίζονται ευάλωτοι. Ακόμα, έχουμε διαδικασίες ασύλου και προσφύγων στην παραμεθόριο. Συνεχίζουμε με ρυθμούς, όχι τόσο γρήγορους όσο θα θέλαμε, όμως παρ' όλα αυτά η κατάσταση έχει βελτιωθεί σε σχέση με το παρελθόν.

(Συνέχεια ομιλίας κ. Μάρκου Παπακωνσταντή, Νομικού, Ειδικού Συμβούλου του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής)

Προσπαθούμε στο μέγιστο να διασφαλίζουμε τα δικαιώματα των ευρισκόμενων στις δομές φιλοξενίας, στους χώρους στην παραμεθόριο. Έχουν όλοι δικαίωμα στον προσωπικό τους δικηγόρο, έχουμε υπογράψει μνημόνιο συνεργασίας με την Ένωση Ευρωπαίων Δικηγόρων, προκειμένου να μπορούν ευρωπαίοι δικηγόροι να τους παρέχουν τη νομική τους αρωγή. Υπάρχει ένα πρόγραμμα του Υπουργείου μας με την Ένωση Ευρωπαίων Δικηγόρων και 73 ευρωπαίοι δικηγόροι από 14 χώρες έχουν πάει στη Λέσβο και έχουν συμβουλευσει περισσότερους από 1417 ανθρώπους και στο πλαίσιο της περαιτέρω διασφάλισης των δικαιωμάτων των προσφύγων είχαμε μια συνάντηση με τη Διεθνή Ένωση Δικαστών, οι οποίοι αποφάσισαν ότι στις 27 Νοεμβρίου του τρέχοντος έτους, θα κάνουν το παγκόσμιο συνέδριο τους στη χώρα μας. Έτσι θα έρθουν περισσότεροι από 200 διεθνείς δικαστές, που ασχολούνται με το άσυλο και θα κάνουν εδώ πέρα το συνέδριό τους στην Αθήνα και μιλήσαμε μαζί τους, τους είπαμε ότι μπορούν να επισκεφθούν όποτε θέλουν τις δομές μας, να τις δουν και τους ζητήσαμε να συνδράμουν και προς μια κατεύθυνση βελτίωσης της υφιστάμενης νομοθεσίας της χώρας μας.

Σχετικά με την ενδοχώρα, να πούμε ότι κάνουμε ένα νέο σχεδιασμό ο οποίος έχει τρία ποιοτικά χαρακτηριστικά. Πρώτα απ' όλα σταματάμε το συσσίτιο και δίνουμε μετρητά. Δίνουμε τόσα μετρητά όσα δικαιούται μια ελληνική οικογένεια. Τα πλεονεκτήματα αυτών των μετρητών είναι ότι αποδίδουμε στον πρόσφυγα αξιοπρέπεια, είναι ότι τους βοηθάμε να ενταχθούν, τους βγάζουμε έξω από τα διαμερίσματα, από τις δομές φιλοξενίας, προκειμένου να έρθουν σε μια επαφή με την τοπική κοινωνία και να ενταχθούν και, όπως καταλαβαίνετε, όταν τους δίνουμε χρήματα, αυτό το χρήμα πέφτει και στην τοπική κοινωνία, επομένως γίνεται και μια ανακύκλωση του χρήματος. Αυτή τη στιγμή περίπου το 80% του πληθυσμού στην ενδοχώρα λαμβάνει χρήματα μέσω μιας χρεωστικής κάρτας και μέχρι το τέλος του χρόνου πιστεύουμε ότι αυτό θα είναι καθολικό σε όλη την ενδοχώρα.

Το δεύτερο ποιοτικό χαρακτηριστικό, ειδοποιός διαφορά σε σχέση με το παρελθόν είναι ότι περνάμε από τα camp στα διαμερίσματα. Έχουμε μια συνεργασία με τους δήμους.

Σήμερα -όσοι παρακολουθήσατε- δόθηκε και μια συνέντευξη τύπου στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή όπου εγκαινιάστηκε μια επέκταση του προγράμματος για τα διαμερίσματα. Πλέον θα έχουμε 30.000 θέσεις σε διαμερίσματα. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό, γιατί θα μας δώσει τη δυνατότητα να κλείσουμε κάποιες δομές φιλοξενίας στην ενδοχώρα.

Το τρίτο ποιοτικό στοιχείο είναι ότι δίνουμε έμφαση στην ένταξη και όταν λέμε ένταξη, είναι η εκπαίδευση. Η εκπαίδευση αφορά και τους ανηλίκους και τους ενήλικους. Για τους ανηλίκους να πούμε ότι το 2016-17 λειτούργησαν 108 δομές υποδοχής για εκπαίδευση προσφύγων, όπου φοίτησαν 2377 παιδιά, εκ των οποίων τα 1686 ήταν μαθητές δημοτικού και 691 ήταν μαθητές γυμνασίου. Η διαρροή ήταν 863 άτομα.

Σχετικά με τους ενήλικες να πούμε ότι μπαίνουμε σε μια διαδικασία εκμάθησης ελληνικών, αγγλικών, θα κάνουμε μια καταγραφή των επαγγελματικών τους δεξιοτήτων, προκειμένου να διευκολύνουμε την ένταξή τους στην αγορά, προκειμένου να τους κάνουμε να αισθανθούν ότι είναι και αυτοί χρήσιμοι, να τους βγάλουμε έξω από τα σπίτια τους, να τους δώσουμε ένα κίνητρο να ενταχθούν στην αγορά εργασίας και στην κοινωνία.

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΜΑΡΚΟΥ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΗ, Ειδικού Συμβούλου του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής κ. ΙΩΑΝΝΗ ΜΟΥΖΑΛΑ)

Να πω ένα τελευταίο θέμα, που αφορά τα ασυνόδευτα. Τα ασυνόδευτα να πούμε, ότι το Σεπτέμβριο του 2015 είχαμε 330 θέσεις, το Μάρτιο του 2016 είχαμε 423 θέσεις, τον Ιούλιο του 2017 είχαμε 1256 θέσεις, είχαμε 53 Κέντρα που φιλοξενούνται οι ασυνόδευτοι ανήλικοι.

Έχουμε 169 θέσεις στα safezones και έχουμε και 1350 οι οποίοι είναι σε αναμονή. Είναι κάτι το οποίο μας θλίβει, αλλά κινούμαστε προς την κατεύθυνση κάλυψης και αυτού του ελλείμματος. Μέχρι αρχές Σεπτεμβρίου θα δημιουργηθούν άλλες 200 θέσεις. Από 1^η Αυγούστου θα υπάρξει νέα χρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα, το οποίο θα καλύψει-θα χρηματοδοτήσει 1000 θέσεις σε κτίρια του Υπουργείου Εργασίας και θα χρηματοδοτήσει και υφιστάμενες δομές.

Μέχρι το τέλος, λοιπόν, του έτους πιστεύουμε, ότι θα ρυθμιστεί το θέμα αυτό και πλέον δεν θα υπάρχουν ασυνόδευτα ανήλικα, που να μη φιλοξενούνται και να πούμε, ότι και στον νόμο που θα φέρουμε στη Βουλή το Σεπτέμβριο, θα δίνει τη δυνατότητα στα παιδιά άνω των 16 ετών, να διαμένουν σε διαμερίσματα με μια ημιαυτόνομη διανομή. Θα υπάρχουν κοινωνικοί λειτουργοί, που θα τους βοηθούν, θα τους συμπαρίστανται, αλλά θα μένουν μόνοι τους το βράδυ. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Μάρκο Παπακωνσταντή.

Το λόγο έχει η κυρία Τσιριγώτη Ζαχαρούλα, Αντιστράτηγος, Γενική Επιθεωρήτρια της Αστυνομίας Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων της Ελληνικής Αστυνομίας.

ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ (Αντιστράτηγος, Γενική Επιθεωρήτρια της Αστυνομίας

Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων της Ελληνικής Αστυνομίας): Σας ευχαριστώ πολύ κυρία Πρόεδρε, καλησπέρα σε όλες και όλους. Καταρχήν, να σας ευχαριστήσω ιδιαίτερα για την πρόσκληση, που απευθύνατε στην Ελληνική Αστυνομία, να παρίσταται εδώ σήμερα.

Αναγνωρίζοντας, βέβαια, το ρόλο της στη διαχείριση του Μεταναστευτικού ζητήματος, που απασχολεί όλη τη χώρα.

Επιτρέψτε μου, θα περιοριστώ στις αρμοδιότητες της Ελληνικής Αστυνομίας προκειμένου, να γίνει κατανοητό, στο ποιες είναι οι αρμοδιότητες και σε τι συμβάλλει η Ελληνική Αστυνομία στη διαχείριση του Μεταναστευτικού.

Πρωτίστως, επιτρέψτε μου, να σας πω, ότι σύμφωνα με τον εθνικό οδικό χάρτη, ο οποίος παρουσιάστηκε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή του 2015 και αφορά το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης των μεταναστευτικών ροών, που εισέρχονται από τα ελληνικά ανατολικά θαλάσσια συνόρων. Η Ελληνική Αστυνομία από την πλευρά της, λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα ελέγχου των συνόρων, καταγραφής και ελέγχου των εισαγόμενων, κράτησης και επιστροφής των μη δικαιούμενων παραμονής στη χώρα.

Με λίγα λόγια η Ελληνική Αστυνομία συμβάλλει και υποστηρίζει την υπηρεσία προ της υποδοχής, όσον αφορά την καταγραφή και την ταυτοποίηση της ιθαγένειας των παράτυπα εισερχομένων προσφύγων και μεταναστών. Συμβάλλει με την παρουσία της στην εξωτερική επιτήρηση ή φρούρηση των κέντρων υποδοχής και ταυτοποίησης στα νησιά και στο κέντρο φιλοξενίας την Ηπειρωτική Ελλάδα και ταυτόχρονα υποστηρίζει με αστυνομικό προσωπικό για τις επιδόσεις την υπηρεσία ασύλου.

Όπως καταλαβαίνετε, ο ρόλος της Ελληνικής Αστυνομίας αφορά και στην επιστροφή των παράτυπων μεταναστών. Την αποκλειστική αρμοδιότητα μας έχουμε τα προαναχωρησιακά κέντρα κράτησης τα οποία έχουμε στα νησιά στην Κω και στη Μυτιλήνη. Δυστυχώς, εντός των κέντρων υποδοχής και ταυτοποίησης και έχουμε και στην Ηπειρωτική Ελλάδα.

Σύμφωνα με την Οδηγία των επιστροφών της Ε.Ε., η Ελληνική Αστυνομία κρατεί στα κέντρα κράτησης τους παράτυπα εισερχόμενους αλλοδαπούς, οι οποίοι είναι εφικτό να επιστραφούν στη χώρα τους.

Ταυτόχρονα εφαρμόζει συμφωνίες επανεισδοχής και πολύ περισσότερο μια που μιλάμε για τη μεταναστευτική προσφυγική κρίση, να αναφερθώ στα νομικά κείμενα, που έχουμε με την Τουρκία και το ένα είναι το διμερές πρωτόκολλο επανεισδοχής το άλλο είναι η συμφωνία επανεισδοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης Τουρκίας και η κοινή δήλωση Ε.Ε. Τουρκίας, που αφορά τα νησιά στα οποία έχουμε Κέντρα υποδοχής και ταυτοποίησης.

Δεν θέλω, να σας κουράσω άλλο, είμαι στη διάθεσή σας, για οποιαδήποτε ερώτηση αφορά την Ελληνική Αστυνομία. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την κυρία Τσιριγώτη και ιδιαίτερα για την τήρηση του χρόνου. Θα γίνουν ερωτήσεις στον δεύτερο κύκλο και θα υπάρξει κι ένας τρίτος κύκλος, με δυνατότητα απαντήσεων. Τώρα, το λόγο έχει η κυρία Μαρία Σταυροπούλου, Διευθύντρια της Υπηρεσίας Ασύλου του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Διευθύντρια της Υπηρεσίας Ασύλου του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, που μου δίνετε το λόγο, αλλά και για την πρόσκληση της Υπηρεσίας, σήμερα, να σας δώσει ορισμένες πληροφορίες, αναφορικά με τη δουλειά, που κάνουμε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω, λέγοντας ότι, μέσα στο 2016, η Υπηρεσία κατέγραψε σχεδόν 52.000 αιτήσεις ασύλου, ενώ το πρώτο εξάμηνο του 2017, ήδη, είχαμε καταγράψει πάνω από 27.000 αιτήσεις ασύλου. Αυτό, συγκρινόμενο με τον αριθμό των αιτήσεων ασύλου, που καταγράψαμε όταν ξεκινήσαμε, συνιστά έναν εξαπλασιασμό.

Θα ήθελα να τονίσω, ότι αυτή τη στιγμή, η χώρα μας, όσον αφορά τη διεκπεραίωση της διαδικασίας ασύλου, δίνει έναν πραγματικό αγώνα, για να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και των αναγκών αυτών των ανθρώπων, που ζητούν άσυλο και που έχουν ανάγκη διεθνούς προστασίας και το λέω αυτό, διότι, αν κανείς αναλογιστεί το σύνολο των αιτούντων άσυλο στην Ε.Ε., η χώρα μας, αυτή τη στιγμή, κάνει, ίσως και τέσσερις φορές περισσότερα από όσα θα της αναλογούσαν υπό φυσιολογικές συνθήκες και αν υπήρχε ένας δίκαιος καταμερισμός ευθυνών στην Ε.Ε..

Επίσης, θα ήθελα να επικεντρωθώ λίγο στα νησιά, να σας δώσω μερικά στοιχεία. Στα νησιά, από το Μάρτιο του 2016, έχουμε καταγράψει, πλήρως, σχεδόν 20.000 αιτήσεις ασύλου, από αυτές έχουν απορριφθεί οι 4.901, έχουν παραπεμφθεί, στην κανονική διαδικασία, σχεδόν 10.000 και έχουν, επίσης, παραπεμφθεί στην κανονική διαδικασία, λόγω οικογενειακής επανένωσης,- 3000 και τέλος, έχουν πάρει διεθνή προστασία 1.391 άνθρωποι. Σε αυτό το σημείο, θα ήθελα να πω, ότι όσοι παραπέμπονται στην κανονική διαδικασία, (δηλαδή, επί της ουσίας, κρίση), οπότε και εκεί τα ποσοστά αναγνώρισης είναι αυτά, τα οποία είναι και στην υπόλοιπη χώρα, το υπόλοιπο χρονικό διάστημα. Μια που αναφέρθηκα στο

ποσοστό αναγνώρισης, να σας πω ότι, το ποσοστό αναγνώρισης στη χώρα μας, τους πρώτους 6 μήνες του 2017, είναι σχεδόν 45%.

Επανερχόμενη στα νησιά, εκεί, προφανώς, η διαδικασία έχει επιταχυνθεί πάρα πολύ. Το backlog, όπως θα λέγαμε, έχει μειωθεί κατά 46%. Η διαδικασία, αυτή τη στιγμή, κρατά, κατά μέσο όρο, -πρώτου και δεύτερου βαθμού-, γύρω στις 6 εβδομάδες. Αυτό το διάστημα, βέβαια, ποικίλλει και πολύ. Στα νησιά, μαζί με το προσωπικό, που μας δίνει η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την Υποστήριξη του Ασύλου, απασχολούνται περίπου 200 άτομα, αυτό είναι μια πάρα πολύ μεγάλη αύξηση, σε σχέση με τους 10-15 συναδέλφους που είχαμε στα νησιά, στις αρχές του 2016.

Γενικότερα, η Υπηρεσία έχει αναπτυχθεί πάρα πολύ. Συνολικά και αν λάβουμε υπόψη και τους διερμηνείς, που μας συνδράμουν, το προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, κάποιο προσωπικό από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο και ούτω καθεξής, συνολικά, δηλαδή, το δυναμικό της Υπηρεσίας ανέρχεται σε πάνω από 1000 άτομα. Επαναλαμβάνω, ότι αυτό συμπεριλαμβάνει και περίπου 300 διερμηνείς.

Για τη μετεγκατάσταση, να πω ότι, ήδη έχουν αναχωρήσει, μέσω του προγράμματος της μετεγκατάστασης, σχεδόν 17.000 άτομα. Νομίζω ότι, έως το τέλος της προηγούμενης εβδομάδας, ήταν 16.831 άτομα και απομένουν να μεταφερθούν, σε άλλα κράτη-μέλη, περίπου 8.500 άτομα, θεωρητικά, μέχρι το τέλος Σεπτεμβρίου, εάν οι εταίροι μας στην Ε.Ε. κάνουν και εκείνοι αυτό που τους αναλογεί, -διαφορετικά, λίγο αργότερα.

Αυτά έχω να σας πω, για την ώρα και φυσικά, είμαι στη διάθεσή σας για ερωτήσεις.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την κυρία Σταυροπούλου. Το λόγο έχει η κυρία Ελένη Κουτρούμπα, Διευθύντρια της Αρχής Προσφυγών του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής.

ΕΛΕΝΗ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑ (Διευθύντρια της Αρχής Προσφύγων του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής): Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ για την πρόσκληση και τη δυνατότητα που μας δίνετε να συζητήσουμε κάποια στοιχεία από τους υπηρεσίας μας. Είμαι Διοικητική Διευθύντρια στην Αρχή Προσφυγών. Η Αρχή Προσφυγών αποτελείται από την Κεντρική Υπηρεσία και από τις Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών. Αυτή τη στιγμή συζητάει προσφυγές που έχουν κατατεθεί από τις 21 Ιουλίου του 2016 και μετά, όταν δημοσιεύτηκε η Κοινή Υπουργική Απόφαση, βάσει της οποίας συγκροτήθηκαν οι Ανεξάρτητες Επιτροπές Προσφυγών. Στην αρχή, λειτούργησαν πέντε Επιτροπές, που αποτελούνται από τρία μέλη και στη συνέχεια προστέθηκαν από τον Ιανουάριο του 2017 άλλες 7. Έχουμε δηλαδή 12 επιτροπές. Τα δύο μέλη εξ αυτών, είναι Διοικητικοί Δικαστές εν ενεργεία, οι οποίοι έχουν υποδειχθεί από την Επιτροπεία των Διοικητικών Δικαστηρίων και το τρίτο μέλος έχει υποδειχθεί από την Ύπατη Αρμοστεία για τους πρόσφυγες.

Το διάστημα που πέρασε, δόθηκε έμφαση κυρίως στα νησιά. Οι προσφυγές που ολοκληρώθηκαν στα νησιά είναι 1708. Υπάρχουν γύρω στις 1000 εκκρεμότητες στα νησιά εκ των οποίων, οι περισσότεροι είναι συριακής εθνικότητας. Στην ενδοχώρα αντίστοιχα, οι προσφυγές που ολοκληρώθηκαν είναι γύρω στους 2221 και οι εκκρεμότητες είναι γύρω στις 1500.

Θα πρέπει να γνωρίζετε, ότι δημοσιεύτηκε απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, βάσει της οποίας, αναγνωρίστηκε Συνταγματική η συγκρότηση των Επιτροπών, η οποία έχει αμφισβητηθεί στο παρελθόν και υπήρξε αίτηση ακύρωσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Πρέπει να πω, επί των διαδικασιών, ότι οι αιτούντες καλύπτονται από νομική βοήθεια, η οποία, αυτή τη στιγμή παρέχεται βάσει προγράμματος που χρηματοδοτείται από την Ύπατη Αρμοστεία και πραγματοποιείται από τις ΜΚΟ, τη μετάδραση στα νησιά και το Ελληνικό Συμβούλιο για τους πρόσφυγες στην ενδοχώρα, ενώ παράλληλα ξέρω, ότι ολοκληρώνεται η διαδικασία για τη συγκρότηση του μητρώου Δικηγόρων, βάσει της

υπουργικής απόφασης, που εκδόθηκε πρόσφατα. Είμαστε, νομίζω στη διαδικασία πρόσληψης δικηγόρων. Έχουν ανταποκριθεί ένας αριθμός από αυτών και πιστεύω ότι από το Σεπτέμβριο θα μπορέσουν να παρέχουν υπηρεσίες νομικής βοήθειας οι συγκεκριμένοι δικηγόροι.

Σταματώ εδώ, προς το παρόν. Είναι στη διάθεσή σας για περισσότερες ερωτήσεις μετά.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την κυρία Κουτρούμπα. Το λόγο έχει ο κύριος Αγάπιος Τερζίδης, Αντιπρόεδρος του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ), Υπεύθυνος για το Προσφυγικό.

ΑΓΑΠΙΟΣ ΤΕΡΖΙΔΗΣ (Αντιπρόεδρος του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ), Υπεύθυνος για το Προσφυγικό): Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Ευχαριστώ για την πρόσκληση και τη δυνατότητα να θέσω τα ζητήματα τα οποία απασχολούν το Υπουργείο Υγείας. Όπως είπατε, το ΚΕΕΛΠΝΟ, αυτή τη στιγμή διαχειρίζεται το πρόγραμμα, το οποίο χρηματοδοτείται από την Ε.Ε., σχετικά με την αντιμετώπιση θεμάτων υγείας των προσφύγων αιτούντων άσυλο και όχι μόνο. Για εμάς, στο Υπουργείο Υγείας, είτε είναι πρόσφυγες αιτούντες άσυλο, είτε μετανάστες, τα ζητήματα υγείας είναι κοινά και αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο. Δεν κάνουμε διαχωρισμό.

Σημαντικό ζήτημα ήταν η πρόσβαση των ανθρώπων αυτών στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, γεγονός το οποίο λύθηκε το προηγούμενο χρόνο, με νόμο ο οποίος έδινε το δικαίωμα στους ανθρώπους αυτούς, ανεξάρτητα καθεστώτος παραμονής στη χώρα, να έχουν πρόσβαση, όχι μόνο στα επείγοντα, αλλά και στις υπόλοιπες δομές του Συστήματος Υγείας. Σε εκείνους, που έχουν κάνει ήδη αίτημα ασύλου, έχει χορηγηθεί και ΑΜΚΑ, ή εν πάσει περιπτώσει είναι σε μια διαδικασία χορήγησης, με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει, προκειμένου να έχουν πλήρη πρόσβαση, το οποίο είναι ένα σημαντικότερο ζήτημα.

Επίσης, το Υπουργείο έχει αναπτύξει προγράμματα στην ενδοχώρα, σε όλους τους καταυλισμούς, από το Φεβρουάριο του 2017 και από τον επόμενο μήνα θα είναι και ένα πρόγραμμα σε όλα τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου, παρέχοντας πρωτοβάθμια περίθαλψη, σύνδεση με τα νοσοκομεία, αλλά και ένα σημαντικό ζήτημα το οποίο έχει τεθεί, παρόλο που

δεν είναι προτεραιότητα, με τη στενή έννοια του όρου, του Υπουργείου Υγείας, το θέμα της αξιολόγησης της ευαλωτότητας.

(Συνέχεια ομιλίας κυρίου ΑΓΑΠΙΟΥ ΤΕΡΖΙΔΗ, Αντιπροέδρου του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ))

Προβλήματα αν θέλετε-δεν είναι τόσο εύκολα τα πράγματα, για τα ζητήματα που απασχολούν την υγεία των ανθρώπων αυτών- είναι η μετάβασή τους από τα νησιά στην ενδοχώρα προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα υγείας που έχουν. Αυτό είναι ένα τεράστιο θέμα, το οποίο μέχρι στιγμής δεν έχει βρει λύση και είτε ορισθούν ως ευάλωτοι για οποιονδήποτε λόγο, είτε είναι ασθενείς για οποιονδήποτε λόγο, υπάρχει μια μεγάλη δυσκολία να έρθουν σε δομές υγειονομικές στη χώρα, για λόγους διαδικαστικούς, νομικούς και όχι άλλους. Η εξειδικευμένη θεραπεία που απαιτείται πολλές φορές για τους ανθρώπους αυτούς στα νησιά, είναι σχεδόν αδύνατη, για τις ασθένειες που έχουν.

Ένα άλλο μεγάλο ζήτημα είναι οι άνθρωποι οι οποίοι κρατούνται στα προαναχωρησιακά κέντρα, τα οποία είναι οκτώ και πρόκειται να γίνουν εννέα στη χώρα, όπου εκεί η αξιοπρεπή πρόσβασή τους σε θέματα που αφορούν την υγεία τους, δεν είναι σε ικανοποιητικό βαθμό ακόμη.

Επίσης ένα μεγάλο ζήτημα που απασχολεί το Υπουργείο Υγείας, είναι ο περιορισμός επιδημιών, δεν είχαμε μέχρι τώρα επιδημίες. Μια βασική δουλειά που έχει γίνει από το Υπουργείο είναι η επιδημιολογική επιτήρηση και η παρέμβαση, όπου αυτή απαιτείται. Είναι σημαντικό αυτό που γίνεται, για να μην υπάρχουν ούτε υπαινιγμοί, ότι υπάρχουν κίνδυνοι από τους ανθρώπους αυτούς, μεταδοτικών νοσημάτων, αλλά για μας έχει τεράστια σημασία αυτό, όπως και ο εμβολιασμός των παιδιών, γιατί πέραν της πραγματικής αξίας που έχει ο εμβολιασμός για την προστασία των ίδιων και για την δημόσια υγεία, είδαμε ότι είναι και ένα σημαντικό «εργαλείο» για την ένταξη των παιδιών στην εκπαιδευτική διαδικασία. Είναι δύο τρία ζητήματα τα οποία έχουμε καταφέρει το διάστημα αυτό και είμαστε σε εξέλιξη.

Θα κλείσω κάνοντας μια συζήτηση, που μπορώ μετά να δεχτώ και ερωτήσεις, για το θέμα της αξιολόγησης ευαλωτότητας, το οποίο έχει απασχολήσει και νομίζω ότι οι περισσότεροι εδώ, αν είναι για κάποιο θέμα υγειονομικού ενδιαφέροντος, τότε αυτό είναι το ζητούμενο με την ευρεία έννοια και με δεδομένο ότι η μακρόχρονη παραμονή των ανθρώπων αυτών στους καταυλισμούς, έχει αλλάξει τις υγειονομικές τους ανάγκες. Δηλαδή από εκεί που ήταν ανάγκη για παροχή πρωτοβάθμιας φροντίδας ή οτιδήποτε άλλο, έχουν πλέον ανάγκη

για ψυχικά νοσήματα, για χρόνια νοσήματα. Γι' αυτό το λόγο, επεξεργαζόμαστε και πρωτόκολλα αναγνώρισης θυμάτων εμπορίας trafficking ή αναγνώρισης θυμάτων βασανιστηρίων, το οποίο είναι προτεραιότητα για εμάς αυτή τη στιγμή, δηλαδή αλλάζει το προφίλ των αναγκών.

Όσον αφορά την ευαλωτότητα, εκείνο που καταφέραμε ήταν να συμφωνήσουμε σε ένα πρωτόκολλο και με τις Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις καταρχήν, μέχρι να το δούμε να εφαρμόζεται στην ουσία στην πράξη, αλλά και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ώστε αυτό να μην είναι περιορισμένο, όχι δηλαδή όπως είχε αρχικά σχεδιασθεί, αλλά ως ανάγκη μάλλον να γίνει μια διαδικασία λίγο πιο γρήγορη, ας το πούμε έτσι, δεν είναι πρόχειρη η λέξη, αλλά τέλος πάντων αυτό θα ήταν για εμάς τους υγειονομικούς. Καταφέραμε να ολοκληρώσουμε το πρωτόκολλο έτσι ώστε να δίνει μια δυνατότητα στους ανθρώπους αυτούς, να μπορούν να αιτηθούν την ευαλωτότητα, είτε είναι θύματα βασανισμού ή οτιδήποτε άλλο, με έναν αξιοπρεπή τρόπο και με τις συνθήκες που το επιβάλλουν. Δηλαδή ένα θύμα βασανιστηρίων δεν θα παραδεχτεί ποτέ σε πρώτη συζήτηση ότι είναι θύμα, άρα λοιπόν χρειάζονται ορισμένες διαδικασίες και ορισμένες συνθήκες για να το κάνει αυτό, όπως, επίσης δώσαμε την δυνατότητα στους γιατρούς να είναι εκείνοι που τελικά αξιολογούν και να μην το περιορίσουμε σε μικρά «κουτάκια» αν αυτοί πληρούν τα κριτήρια ή όχι και να γίνεται καθόλη την διάρκεια παραμονής του ανθρώπου στη χώρα και όχι μόνο για μια στιγμή, που εκείνη την ώρα μπορεί να μην θεωρείται και να μην είναι ευάλωτος και επίσης αυτή η αξιολόγηση, να γίνεται από πιστοποιημένους, ειδικά εκπαιδευμένους επαγγελματίες υγείας, έτσι ώστε να έχει μια μεγαλύτερη αξία. Νομίζω ότι αυτό είναι πολύ σημαντικό καθώς και το ότι καταφέραμε να το δεχτεί και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι και κάτι που δεν έχει γίνει μέχρι τώρα στις χώρες της Ε.Ε. και για την Ελλάδα ως χώρα υποδοχής, όπως και για την Ιταλία βέβαια, αλλά εμείς πήραμε αυτή την πρωτοβουλία. Νομίζω ότι είναι ένα πολύ καλό πρώτο κείμενο, στο οποίο μπορούμε να βασιστούμε. Είμαι στην διάθεσή σας για ερωτήσεις. Νομίζω ότι το συγκεκριμένο ζήτημα της ευαλωτότητας είναι εκείνο που θα απασχολήσει, τα υπόλοιπα θεωρώ ότι είναι πιο ξεκάθαρα. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ(Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Αγάπιο Τερζίδη, *Αντιπρόεδρο του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων*. Το λόγο έχει ο κ. Γιάννης Μπούτσελης, *Ειδικός Επιστήμονας στο Συνήγορο του Πολίτη*.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΣΕΛΗΣ (Ειδικός Επιστήμονας στο Συνήγορο του Πολίτη): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την πρόσκληση. Εκπροσωπώ το Συνήγορο του Πολίτη, που λυπάται πολύ που δεν μπόρεσε να είναι εδώ μαζί μας σήμερα.

Ο Συνήγορος του Πολίτη ήταν με τον έναν ή άλλο τρόπο και παραμένει παρών σε όλη τη διάρκεια αυτής της κατάστασης, αρχικώς έκτακτης κατάστασης ανάγκης, που βίωσε η χώρα μέχρι σήμερα. Ήταν παρών από τότε που πολλοί απηύθυναν προειδοποιήσεις στην πολιτεία γι' αυτό που διαφαινόταν ως μια μεγάλη μετακίνηση ανθρώπων που επρόκειτο να φτάσει στα σύνορα της χώρας μας, ήταν παρών με διαρκείς αυτοψίες και επισκέψεις σε χώρους φιλοξενίας ή κράτησης ανθρώπων όταν έφτασαν αυτοί οι άνθρωποι εδώ και παραμένει ενεργός στη διενέργεια ελέγχων και στην άσκηση της αρμοδιότητας του για την προάσπιση και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο γενικό πλαίσιο, όσο και των ειδικών αρμοδιοτήτων στο πλαίσιο του μηχανισμού πρόληψης βασανιστηρίων, στο πλαίσιο του μηχανισμού εξωτερικού ελέγχου των αναγκαστικών επιστροφών και στο πλαίσιο της αποστολής του ως φορέας καταπολέμησης των διακρίσεων.

Ο Συνήγορος του Πολίτη επιδιώκει κι έχει, εν πολλοίς, τη συνεργασία των αρμόδιων φορέων της πολιτείας στην άσκηση των αρμοδιοτήτων του, πραγματοποιεί αυτοψίες, όπως σας είπα πριν, σε χώρους φιλοξενίας, κράτησης, εγκλεισμού προσωρινού ή πιο μόνιμου, πραγματοποιεί έλεγχο για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις επιχειρήσεις αναγκαστικής επιστροφής από την Αθήνα κυρίως προς το Πακιστάν, τη Νιγηρία, τη Γεωργία και την Αρμενία, με παρουσία ειδικού επιστήμονα, τόσο κατά τη διαδικασία που προηγείται της επιχείρησης όσο και κατά τη διάρκεια της επιχείρησης. Με τον ίδιο τρόπο είναι παρών με ειδικούς επιστήμονες στις επιχειρήσεις επανεισδοχής από την Λέσβο και πιο σποραδικά από τη Χίο ή άλλα νησιά προς την Τουρκία.

Όλη αυτή την εμπειρία την έχει περιλάβει στην ειδική έκθεση την οποία έδωσε πρόσφατα στη δημοσιότητα και υπέβαλε στο Κοινοβούλιο την 1η Ιουνίου του 2017. Όπως είπε και τότε ο Συνήγορος του Πολίτη, αυτή η ειδική έκθεση προσπαθεί μέσα σε λίγες σελίδες, λιγότερες από 100 νομίζω, να δώσει μια εικόνα όσο το δυνατόν πιο ολοκληρωμένη αφενός της προσπάθειας που έχει γίνει από την ελληνική πολιτεία για την αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου, αλλά, κατά κύριο λόγο, των ελλείψεων, παραλείψεων, αδυναμιών και

προβλημάτων που υπήρξαν και κάποια από αυτά δυστυχώς εξακολουθούν ακόμη να υπάρχουν.

Είμαι στη διάθεσή σας για τυχόν ερωτήσεις ή διευκρινίσεις.

Ως Συνήγορος του Πολίτη ελπίζει τόσο η συγκεκριμένη έκθεση όσο και οι υπόλοιπες παρεμβάσεις του να είναι χρήσιμες.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Στον χρόνο που έχετε θα μπορούσατε να μας πείτε κάποια στοιχεία από την έκθεση, γιατί δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι όλοι την έχουν διαβάσει.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΣΕΛΗΣ (Ειδικός Επιστήμονας στο Συνήγορο του Πολίτη): Η έκθεση αυτή σε γενικές γραμμές διαπιστώνει ότι η αντίδραση της ελληνικής πολιτείας, διότι αυτό είναι που μας ενδιαφέρει, αυτό είναι που καταγράφουμε και ελέγχουμε, πέρασε, εν πολλοίς, από τρία στάδια.

Το πρώτο στάδιο ήταν ένα στάδιο άρνησης, δηλαδή πριν ξεκινήσει αυτό το φαινόμενο στην ένταση του, πριν τις πρώτες μεγάλες ροές του 2015, η πολιτεία εμφανιζόταν να μη πιστεύει ότι θα συμβεί κάτι τέτοιο και ως εκ τούτου δεν έλαβε τα μέτρα που έπρεπε να λάβει.

Ο Συνήγορος του Πολίτη απηύθυνε έκκληση επανειλημμένα για τη συγκρότηση εθνικού σχεδίου δράσης, στρατηγικού σχεδίου αντιμετώπισης τέτοιων ζητημάτων τόσο σε περιφερειακό όσο και σε τοπικό επίπεδο και ίδρυση, όπου χρειαζόταν, ανάλογων δομών. Δυστυχώς, αυτό δεν είδαμε να γίνεται, τουλάχιστον σε αυτά τα πρώτα αρχικά στάδια. Στη συνέχεια, φάνηκε η πολιτεία, ή τουλάχιστον σε επίπεδο σχεδιασμού, να πιστεύει ότι το φαινόμενο, κατά κάποιο τρόπο, θα εκλείψει από μόνο του.

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΓΙΑΝΝΗ ΜΠΟΥΤΣΕΛΗ, Ειδικού Επιστήμονα του Συνηγόρου του Πολίτη)

Χαρακτηριστική τέτοια περίπτωση ήταν αυτό που παρατηρήθηκε, δηλαδή, η μεγάλη συγκέντρωση ανθρώπων που επιδίωκαν να φύγουν από την Ελλάδα στα σύνορα με την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, στην Ειδομένη, όπου υπήρχε ένα ιδιότυπο καθεστώς, που εν πολλοίς ουδείς εμφανιζόταν να έχει την ευθύνη της κατάστασης των ανθρώπων εκεί και της αντιμετώπισης των ιδιαίτερων αναγκών τους.

Το τρίτο στάδιο είναι το στάδιο που η πολιτεία, πλέον, φαίνεται να αντιλαμβάνεται, ότι πολλοί άνθρωποι αναγκαστικά θα μείνουν και τέλος πάντων, όσο και να μείνουν έχουν ανάγκες και αυτές τις ανάγκες η πολιτεία οφείλει να τις δει και να τις αντιμετωπίσει όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά και στο πλαίσιο ενός συγκροτημένου κράτους δικαίου.

Έτσι, πράγματι, παρατηρήσαμε το τελευταίο καιρό πολύ σημαντικές προσπάθειες για τη βελτίωση και των συνθηκών και των μηχανισμών, αλλά και των διαδικασιών, χωρίς αυτό να σημαίνει, ότι δεν υπάρχουν πάρα πολύ σημαντικά προβλήματα ακόμα.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Εσδράς.

ΔΑΝΙΗΛ ΕΣΔΡΑΣ (Επικεφαλής του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης Ελλάδας (ΔΟΜ)): Ευχαριστώ πάρα πολύ για την πρόσκληση.

Για όσους δεν γνωρίζουν ο ΔΟΜ είναι, πλέον, ο Οργανισμός του ΟΗΕ για τη μετανάστευση με αποτέλεσμα να έχουμε όλοι την ευθύνη, αλλά και τη θέληση να βρισκόμαστε σήμερα εδώ, γι' αυτό ήρθα και εγώ ο ίδιος και να συνεισφέρουμε, όπως συνεισφέρουμε όλον αυτό τον καιρό στη χώρα για να αντιμετωπίσει τα προβλήματα αυτά.

Απλώς θέλω να πω, ότι εκεί που θα διαφωνήσω είναι λίγο στον τίτλο που αναφέρεται μόνο στους πρόσφυγες.

Κύριε Πρόεδρε, είπατε ότι οι πρόσφυγες παραμένουν άνθρωποι και συμφωνούμε απόλυτα, αλλά όχι μόνο οι πρόσφυγες.

Άνθρωποι παραμένουν όλοι είτε είναι πρόσφυγες...

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Απλώς αυτό σήμερα είναι το θέμα μας.

ΔΑΝΙΗΛ ΕΣΔΡΑΣ (Επικεφαλής του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης Ελλάδας (ΔΟΜ)): Θέλω να πω, όμως, ότι είτε ανήκουν στη Συνθήκη της Γενεύης που τυπολογικά τους κατατάσσει στην κατηγορία προσφύγων είτε όχι, κατά την άποψή μου, υπάρχουν κατηγορίες μεταναστών σε πολύ χειρότερη κατάσταση από ό,τι οι πρόσφυγες.

Προηγουμένως αναφέρθηκε η ευαλωτότητα.

Ποια ευαλωτότητα, όταν ξέρουμε, ότι υπάρχουν πάρα πολλά παιδιά, τα οποία διακινούνται για χ λόγους στα σύνορα στη χώρα μας και προς τα πάνω με κάθε είδους εκμετάλλευση και στέρηση πλήρους ελευθερίας και εμείς συζητάμε ποια είναι η ευαλωτότητα ή πόσο θα είναι νομικά.

Εν πάση περιπτώσει, τα λέω αυτά διότι από ένα σημείο και μετά πρέπει να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Τα γνωρίζουμε όλοι και δεν χρειάζεται να κάνουμε ατέρμονες συζητήσεις, όπως ειπώθηκε προηγουμένως για το ποια θα είναι τα κριτήρια ευαλωτότητας. Με μία βόλτα στο πεδίο του Άρεως θα δούμε ποια είναι η ευαλωτότητα, εδώ στην Αθήνα, δηλαδή.

Να πω, λοιπόν, ότι ο ΔΟΜ έχει ένα πολύ μεγάλο κομμάτι στην αντιμετώπιση όλων αυτών που συζητήθηκαν.

Πέραν των γνωστών εθελοντικών επιστροφών που κάναμε όλα αυτά τα χρόνια, αλλά και με την κατάσταση που αναφέρθηκε από την κυρία Σταυροπούλου, όπου κάνουμε τις μετακινήσεις προς την υπόλοιπη Ευρώπη, έχουμε την ευθύνη και για την κατασκευή των πολλών μονίμων κέντρων υποδοχής με τις ζώνες ασφαλείας, έχουμε την ευθύνη για τη χρηματοδότηση των κέντρων για τα ασυνόδευτα, όπου υπήρξε ένα μεγάλο κενό μεταξύ του προηγούμενου προγράμματος και του επόμενου, το οποίο ακούω με χαρά, ότι θα ξεκινήσει τον Αύγουστο. Εγώ το βλέπω λίγο δύσκολο να γίνει με το ΑΜΙΘ, αλλά μακάρι το εύχομαι και εγώ και δεν ξέρω, εάν βγήκαν οι προσκλήσεις.

Να πω, βεβαίως, ότι το θέμα του σχολείου ήταν πάρα πολύ σημαντικό και σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας και το Υπουργείο Μετανάστευσης κάναμε νομίζω έναν

άθλο, που για πρώτη φορά έγινε στην Ευρώπη κάτι τέτοιο, δηλαδή, να φέρουμε τα παιδιά των ανθρώπων αυτών από τα κέντρα υποδοχής που βρίσκονται στα σχολεία.

Παρόλο, όμως, που κανονίσαμε να είναι μετά από τις ώρες διδασκαλίας, παρόλο που δώσαμε πάρα πολλά πράγματα στα σχολεία, προκειμένου να συμφωνήσουν, ξέρετε όλοι από τον Τύπο, ότι υπήρξαν πολλές αντιδράσεις και ελπίζω, αν και ακούω το αντίθετο, ότι θα έχουμε άλλες πολλές αντιδράσεις επίσης και για την φετινή χρονιά, εμείς θα κοιτάξουμε να συνεχίσουμε και φέτος, μέχρι να καταφέρουν τα παιδιά αυτά να ενταχθούν πλήρως στα κανονικά δημόσια σχολεία την επόμενη χρονιά. Δηλαδή, θα συνεχισθεί το ίδιο πρόγραμμα και αυτή τη χρονιά.

Συνέχεια ομιλίας κ. ΔΑΝΙΗΛ ΕΣΔΡΑ, Επικεφαλής του Διεθνούς

Οργανισμού Μετανάστευσης, ΔΟΜ

Να πω, επίσης, ότι στα προηγούμενα κέντρα, τα οποία, όπως ειπώθηκε, σιγά σιγά κλείνουν, υπήρξε μια μεγάλη στήριξη από πλευράς ΔΟΜ στην ψυχοκοινωνική υποστήριξη. Υπάρχει μια μεγάλη συνεργασία με όλους όσοι βρίσκονται εδώ, δεν χρειάζεται να πω τίποτα παραπάνω δηλαδή και με τους κρατικούς φορείς, αλλά και με μη κυβερνητικές οργανώσεις σε διάφορα επίπεδα και με το ΚΕΕΛΠΝΟ και με όλους όσοι μίλησαν ή θα μιλήσουν μετά.

Νομίζω εάν θέλουμε να πούμε πώς είναι η κατάσταση, η εικόνα, αυτή τη στιγμή, μπορούμε να το χωρίσουμε σε δύο κατηγορίες, τι γίνεται στην ηπειρωτική χώρα και τι γίνεται στα νησιά. Στην ηπειρωτική χώρα νομίζω ότι τα πάντα είναι αυτή τη στιγμή υπό έλεγχο, ειπώθηκε απ' όλους τους προηγούμενους ομιλητές. Στα νησιά βεβαίως υπάρχει ένα μεγάλο θέμα και θα συνεχίζει να υπάρχει όσο υπάρχει καθυστέρηση καταρχήν από πλευράς ασύλου. Δηλαδή, όταν οι εννέα στους δέκα κάνουν αίτηση για άσυλο είναι λογικό να υπάρχει μια καθυστέρηση, η οποία όταν πάμε μάλιστα και στο δεύτερο βαθμό υπάρχει ακόμη μεγαλύτερη, γνωρίζοντας, επίσης, ότι η σύνθεση των ανθρώπων που έρχονται αυτή τη στιγμή στα νησιά, ένα 80% ίσως και παραπάνω είναι μη προσφυγικές ροές. Παρόλα αυτά όμως γίνεται η αίτηση ασύλου και αυτό έχει μια μεγάλη καθυστέρηση, όπου πρέπει να θυμηθούμε ότι τα κέντρα και οι υποδομές που υπάρχουν στα νησιά έγιναν, τα περίφημα hotspots που συζητάμε, έγιναν για συγκεκριμένους λόγους. Εγγραφή,..... και μετά μεταφορά στην ηπειρωτική χώρα. Αυτό δεν γίνεται τώρα λόγω της κοινής δήλωσης μεταξύ Ε.Ε. και Τουρκίας. Άρα, λοιπόν, υπάρχει αυτή η ανησυχία που δημιουργείται επειδή είναι πολύς κόσμος και πολύ μεγαλύτερο χρονικό διάστημα απ'ότι είχε προγραμματιστεί να υπάρχει σ' αυτά τα κέντρα και είναι λογικό να υπάρχει. Άρα εδώ θα πρέπει το συντομότερο δυνατόν να εξετάζεται η αίτηση ασύλου και σε δεύτερο βαθμό και από κει και πέρα αυτοί που βρίσκονται κάτω από διεθνή προστασία να προχωρούν και οι άλλοι να ακολουθούν μια από τις άλλες διαδικασίες, που είναι η επιστροφή στην Τουρκία, η επιστροφή στη χώρα τους κ.λπ..

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Πέτρος Μάστακας, Υπεύθυνος Προστασίας της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΣΤΑΚΑΣ (Υπεύθυνος Προστασίας της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες): Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε και ευχαριστούμε και για την πρόσκληση και τη δυνατότητα να είμαστε σήμερα σε αυτή τη συνεδρίαση της Επιτροπής μας.

Στη σύντομη παρουσίασή μου θα προσπαθήσω να συμπυκνώσω δύο μεγάλα κεφάλαια πληροφορίας. Το πρώτο έχει να κάνει με ορισμένες διαπιστώσεις, που αφορούν την κατάσταση σήμερα και τη σύγκρισή της με το τι υπήρχε ένα και δύο χρόνια πριν και το δεύτερο κομμάτι της παρέμβασής μου έχει να κάνει με τη σύντομη περιγραφή των δράσεων και της συμμετοχής της Ύπατης Αρμοστείας στη διαχείριση της κατάστασης.

Όπως και ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης έτσι και η Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες είναι μέρος των Ηνωμένων Εθνών. Το γραφείο μας λειτουργεί στην Ελλάδα από το 1952 και από το 2015 είμαστε και εμείς μέρος των φορέων που δραστηριοποιούνται για την αντιμετώπιση της κατάστασης.

Ποια είναι η κατάσταση. Σήμερα είναι προφανές ότι αυτό που αποτελούσε την κρίση ή την έκτακτη ανάγκη έχει μεταλλαχθεί σε μια μετάβαση προς μια σταθερότητα. Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι αυτή η φάση της μετάβασης συντελείται με βελτιώσεις, εκεί όπου υπήρχαν στην αρχή τεράστια προβλήματα. Όλοι νομίζω σ' αυτή την αίθουσα είδαν και τις εικόνες και τις πληροφορίες και τα δεδομένα των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου στις αρχές του 2015. Όλοι έχουν τα δεδομένα, τις εικόνες και τις πληροφορίες για το τι συμβαίνει τώρα. Υπάρχει λοιπόν μια σαφής βελτίωση. Η μετάβαση, όμως, δεν είναι μόνο μετάβαση από μια κατάσταση έκτακτης ανάγκης σε μια κατάσταση μεγαλύτερη σταθερότητας, που οφείλεται άλλωστε και στη μείωση των αριθμών των εισερχομένων. Είναι και μια μετάβαση σε άλλο πλαίσιο. Οι μηχανισμοί αντιμετώπισης της έκτακτης ανάγκης τόσο σε επίπεδο ελληνικό όσο και σε επίπεδο ευρωπαϊκό αρχίζουν πια να αποσύρονται και να ολοκληρώνουν την παρουσία τους και έτσι η μετάβαση συντελείται και σε επίπεδο θεσμών και φορέων διαχείρισης. Δεν είναι μυστικό ότι η ευρωπαϊκή υπηρεσία ανθρωπιστικής βοήθειας σταδιακά αποσύρεται από τη βοήθεια που παρέχει στην αντιμετώπιση της κρίσης. Έχει συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα. Δεν είναι μυστικό ότι οι ελληνικές αρχές αναλαμβάνουν ισχυρότερο ρόλο στη διαχείριση της κατάστασης κυρίως στα νησιά, αλλά και στην ενδοχώρα φυσικά.

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΠΕΤΡΟΥ ΜΑΣΤΑΚΑ, Υπεύθυνος Προστασίας της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες)

Η μετάβαση αυτή αναμένουμε και εμείς, να έχει ορισμένες αναταράξεις. Το σημαντικό όμως, είναι να συντελεστεί και να συντελεστεί κατά το δυνατόν ομαλότερα. Άρα δεύτερη διαπίστωση η διαπίστωση της μετάβασης, όχι μόνο σε επίπεδο δεδομένων και αριθμών αφίξεων, αλλά και σε επίπεδο πλαισίου, αλλάζει πια η αρχιτεκτονική αλλάζουν οι δρώντες. Ισχυρότερος και μεγαλύτερος ρόλος στις ελληνικές αρχές.

Τρίτη διαπίστωση διατηρήθηκε προστατεύτηκε, το δικαίωμα στο άσυλο. Το δικαίωμα όλων όσων, έτσι πιστεύουμε να ζητήσουν προστασία κατοχυρώνεται σε νομικά δεσμευτικά κείμενα, κατοχυρώνεται και στη διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα του ανθρώπου, αλλά και σε πολλά νομικά δεσμευτικά κείμενα. Μία από τις πιθανές απώλειες, σε σχέση με ότι συνέβη από το 2015 και μετά θα μπορούσε να ήταν, δεν ήταν τελικά, θα μπορούσε να ήταν οι εγγυήσεις, οι διασφαλίσεις και το ιδιαίτερα υψηλό επίπεδο, το οποίο η ελληνική νομοθεσία και η ευρωπαϊκή νομοθεσία προβλέπουν, για όσους ζητάνε την αναγνώρισή τους, ως πρόσφυγες και για όσους ισχυρίζονται ότι στη χώρα τους κινδυνεύει η ζωή τους, ή η ελευθερία τους, για τους λόγους που προβλέπονται στη σύμβαση της Γενεύης.

Προστατεύτηκε αυτό το δικαίωμα. Η Ελλάδα παρά τις ασφυκτικές πιέσεις, μπόρεσε και διατήρησε και το επίπεδο της νομοθεσίας σε πολύ υψηλό επίπεδο, αλλά και το επίπεδο της ποιότητας των διαδικασιών με όλα τα προβλήματα, τα οποία είναι και παραμένουν γνωστά με βελτιώσεις να συντελούνται. Όμως ένα δεδομένο είναι, ότι το δικαίωμα στο άσυλο προστατεύτηκε.

Ταυτόσημο με το δικαίωμα στο άσυλο ή αν θέλετε η άλλη πλευρά, είναι η αρχή της μη επαναπροώθησης. Δεν επιτρέπεται από το διεθνές δίκαιο, τα κράτη να απελαύνουν ανθρώπους από την επικράτειά τους, εφόσον αυτοί οι άνθρωποι κινδυνεύουν εκεί που θα απελαθούν. Και αυτό τηρήθηκε είδαμε την κατάσταση στη θάλασσα είναι πάρα πολύ δύσκολο, να επιλέξει κανείς και να μπορέσει να κατανοήσει, αν κάποιος άνθρωπος όντως κινδυνεύει να επιστραφεί ή αν δεν κινδυνεύει. Αυτό διασφαλίστηκε ακόμη και αν υπάρχουν φωνές και καταγγελίες για μεμονωμένα περιστατικά αυτά, τα οποία πρέπει να είναι

αντικείμενο διερεύνησης όμως, η γενική εικόνα είναι ότι όντως προστατεύτηκε και αυτό το δικαίωμα στη μη επαναπροώθηση.

Τελευταία διαπίστωση για την κατάσταση είναι ποια στιγμή να συζητήσει κανείς όχι μόνο για τα νησιά και τις διαδικασίες εκεί που υλοποιούνται, όχι μόνο για το πώς στην ενδοχώρα θα κλείσουν όσο περισσότεροι καταυλισμοί γίνεται και πόσο γρήγορα θα περάσουμε στην διαχείριση των διαμερισμάτων και των άλλων προγραμμάτων, που αφορούν τη βοήθεια σε αυτούς τους ανθρώπους.

Είναι στιγμή να συζητήσει η Ελλάδα, οι φορείς της και όλοι οι δρώντες που βοηθούν τις αρχές, το πώς αυτοί που θα λάβουν καθεστώς, αυτοί που θα αναγνωριστούν ως πρόσφυγες, ως δικαιούχοι διεθνούς προστασίας, θα ενταχθούν στην ελληνική κοινωνία. Και ένταξη δεν σημαίνει μόνο βοήθεια, αλλά σημαίνει και στήριξη προς την αυτονομία. Σημαίνει και ενσωμάτωση στα εθνικά συστήματα όποια είναι αυτά, κοινωνικής πρόνοιας, ιατρικής περίθαλψης. Σημαίνει μία σειρά από θετικές δράσεις, πέρα από τις δράσεις που διασφαλίζουν το ελάχιστο της διαβίωσης. Μια σειρά λοιπόν από θετικές δράσεις, για να μπορέσουν αυτοί οι άνθρωποι ισότιμα να αποτελέσουν ενεργά μέλη της κοινωνίας.

Θυμίζω τις ειδικότερες υποχρεώσεις που δεσμεύουν την Ελλάδα και την Ε.Ε., σε ότι αφορά την προστασία των αναγνωρισμένων προσφύγων και τα δικαιώματά τους, που έχουν να κάνουν με το πώς εντάσσονται στην κοινωνία και το πώς συμμετέχουν στην κοινωνική ζωή.

Αφήνω τελευταίο και εν τάχει θα περιγράψω τις δραστηριότητες, της Ύπατης Αρμοστείας. Είμαστε ο φορέας, που υλοποιεί το πρόγραμμα των μετρητών, δηλαδή των χρεωστικών χαρτών με βάση τις οποίες οι άνθρωποι μπορούν να λαμβάνουν την χρηματική βοήθεια, που τους επιτρέπει να αποδεσμευτούν από το συσσίτιο, ή από την ανάγκη να περιμένουν στην ουρά, το όποιο βοήθημα και την όποια βοήθεια παρέχεται.

Είμαστε ο φορέας, που υλοποιεί σε συνεργασία με μη κυβερνητικές οργανώσεις και βέβαια υπό την συνολική εποπτεία του Υπουργείου μεταναστευτικής πολιτικής, το πρόγραμμα στέγασης σε διαμερίσματα. Έχουμε δημιουργήσει σχεδόν 20.000 θέσεις σε διαμερίσματα. Είμαστε ο φορέας, που συνεισφέρει και συμπράττει με τις αρμόδιες ελληνικές αρχές, για να οργανωθεί η μεταφορά των περιπτώσεων που το δικαιούνται από τα νησιά,

στην ενδοχώρα. Και ολοκληρώνω κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι θα είμαστε και ο φορέας που θα στηρίξει στο πλαίσιο της εντολής του και κάθε περαιτέρω ενέργεια και δράση, που έχει να κάνει πια με τις θετικές δράσεις στήριξης της ένταξης των ανθρώπων, που παίρνουν πια καθεστώς και δικαιούνται νομίμως να διαμείνουν στην Ελλάδα, ως δικαιούχοι προστασίας. Ευχαριστώ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ(Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Γαβουνέλη.

ΜΑΡΙΑ ΓΑΒΟΥΝΕΛΗ (Αναπληρώτρια καθηγήτρια – Προεδρεύουσα του Ε' τμήματος Διεθνούς Επικοινωνίας και Συνεργασίας της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου Ε.Ε.Δ.Α.): Ευχαριστώ πολύ κυρία Πρόεδρε για την πρόσκλησή σας στη συζήτηση σήμερα. Η Εθνική Επιτροπή για τα δικαιώματα του ανθρώπου είναι όπως γνωρίζετε το ανεξάρτητο όργανο προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα και επιτελώντας το θεσμικό της ρόλο, που της επιτάσσει να παρέχει συμβουλές, συστάσεις, προτάσεις στην ελληνική πολιτεία για ένα πλήθος θεμάτων που αφορούν στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Έχει μια πολύ σοβαρή παρουσία και έντονη στα θέματα που έχουν να κάνουν με την προστασία των ανθρώπων που ζητούν φροντίδα στο ελληνικό έδαφος.

Ήδη τον τελευταίο χρόνο η Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει κάνει 7 δημόσιες δηλώσεις σε θέματα σχετικά με την προστασία των προσφύγων. Αναφέρθηκε στις ανησυχίες της σχετικά με την επαναδραστηριοποίηση του μηχανισμού επιστροφής προσφύγων στο πλαίσιο του συστήματος Δουβλίνου. Μίλησε για τη σύνθεση των ανεξάρτητων επιτροπών προσφυγών. Κατ' επανάληψη έχει αναφερθεί στις σοβαρές επιπτώσεις για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που είχαν οι έντονες προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές στη χώρα. Έχει συμβουλέψει κατ' επανάληψη την ελληνική πολιτεία για τα νομοθετήματα που κατά καιρούς εμφανίζει. Βεβαίως έχει μια πολύ σοβαρή παρουσία και στην Ευρώπη και στον κόσμο, συμμετέχοντας στο ευρωπαϊκό δίκτυο εθνικών θεσμών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το ENTRY, το οποίο άλλωστε κάναμε και την τελευταία μας παρουσία, αναλαμβάνοντας την πρωτοβουλία για τη δήλωση που υιοθετήθηκε στην τελευταία γενική συνέλευση του δικτύου, τον Μάρτιο αυτής της χρονιάς με τίτλο «Ευρωπαϊκή Αλληλεγγύη στο πεδίο της Μετανάστευσης - Συνέργεια για την προώθηση και προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου».

Επιπλέον δε έχουμε έναν εξαιρετικά ενεργό ρόλο ως ειδήμονες, experts, στο πλαίσιο του ΟΗΕ στην διαδικασία αυτή που θα καταλήξει τον Σεπτέμβριο, ελπίζει κανείς, στη γενική συνέλευση για ένα global compact on my creation, για ένα συνολικό δηλαδή τρόπο, με τον οποίο θα μπουν στο χαρτί γενικές αρχές για ένα ελπίζουμε καινούργιο κείμενο προστασίας.

Επί της ουσίας η Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ανησυχεί για δύο κυρίως ζητήματα. Το πρώτο αναφέρεται στις συνθήκες κράτησεις σε προαναχωρησιακά κέντρα, σε κέντρα φιλοξενίας, σε όλες αυτές τις δομές που βρίσκονται τόσο στα νησιά όσο και στην ενδοχώρα. Τον τελευταίο χρόνο είχαμε την ευκαιρία να κάνουμε μια σειρά επισκέψεων τόσο στην Κω όσο και σε δομές στη μείζονα περιφέρεια Αττικής, ακριβώς για να έχουμε μία πρώτη εμπειρία, για να δούμε από κοντά τις συνθήκες και να μπορέσουμε να συνομιλήσουμε με όλους τους αρμοδίους και να δούμε πως μπορούμε να διευκολύνουμε ανθρώπους και συστήματα.

Επίσης, έχουμε τη χαρά πολλούς από τους συναδέλφους γύρω μου να τους έχουμε ως μέλη στην Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ασφαλώς χρησιμοποιούμε τη δική τους εμπειρία και τη δική τους πρακτική εφαρμογή προκειμένου να καταλήξουμε στις προτάσεις πολιτικών και συστάσεων προς την ελληνική πολιτεία.

Επίσης έχουμε εκδηλώσει κατ' επανάληψη την ανησυχία μας για τις πρακτικές επιπτώσεις της κοινής δήλωσης Ε.Ε – Τουρκίας. Εκφράσαμε από την πρώτη στιγμή τις μείζονες ανησυχίες μας για την κατάσταση που δημιουργείται εκεί. Παρακολουθούμε συνεχώς την εξέλιξη αυτής της συμφωνίας και προσπαθούμε να επηρεάσουμε και σε ευρωπαϊκό και σε διεθνές επίπεδο, έτσι ώστε να αλλάξει συνολικά η πολιτική της Ένωσης στα πεδία αυτά, τόσο αποφεύγοντας αντίστοιχες διαδικασίες και με άλλες χώρες, όσο βεβαίως και στην αναδιαμόρφωση του συστήματος του Δουβλίνου και όλης της σχετικής συζήτησης.

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας ΜΑΡΙΑΣ ΓΑΒΟΥΝΕΛΗ, Αναπληρώτριας Καθηγήτριας – Προεδρεύουσας του Ε΄ Τμήματος Διεθνούς Επικοινωνίας και Συνεργασίας της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ))

Η Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αντιλαμβάνεται ότι περνάμε πλέον από τη φάση της υποδοχής, από τη φάση της κρίσης, στη φάση της ένταξης, στη φάση, με άλλα λόγια, της κανονικότητας. Από μια μεριά, περνάμε από τα ευκολότερα στα δυσκολότερα, διότι, η κρίση είναι κρίση. Μπορεί κανείς να επικεντρωθεί σε συγκεκριμένα πράγματα, πρέπει να τα αντιμετωπίσει υπό συνθήκες εξαιρετικά δύσκολες, αλλά πάντως έχει να αντιμετωπίσει το εξής ένα.

Καθώς λοιπόν περνάμε στην κανονικότητα, καθώς οι άνθρωποι φεύγουν από τα κέντρα υποδοχής και περνούν στην πραγματική κοινωνία, καθώς τα παιδιά μετακινούνται σιγά σιγά από στρατόπεδο σε σχολεία, καθώς οι άνθρωποι φεύγουν από κοντέινερς, που οικίσκους, από οτιδήποτε άλλο και κινούνται προς διαμερίσματα και αναζητούν την αυτονομία τους, αγοράζοντας το φαγητό τους και ψωνίζοντας και μαγειρεύοντας στο σπίτι, αυτό σημαίνει ότι ο τρόπος με τον οποίο ελέγχουμε την πραγματική προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τις πραγματικές συνθήκες υποδοχής και ένταξης τους στην ελληνική κοινωνία, γίνεται ολοένα και δυσκολότερος.

Ο ρόλος της Εθνικής Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι χωρίς καμία αμφιβολία να είναι εκεί, να παρακολουθεί κατά το δυνατόν και να προσπαθεί να δημιουργήσει αυτές τις θετικές δράσεις, αυτές τις πολιτικές που θα επιτρέψουν να ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία ένταξης, η οποία, θα κρατήσει πολύ χρόνο, έτσι ώστε, οι άνθρωποι αυτοί που βρέθηκαν στη χώρα μας να αποτελέσουν ένα ουσιαστικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας για όσο χρόνο χρειαστεί να μείνουν εδώ, για όσο χρόνο μείνουν τελικά εδώ. Ευχαριστώ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Παπαστεργίου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ (Δικηγόρος – Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΛΕΔΑ)): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Όσον αφορά το ζήτημα της ενσωμάτωσης και της ένταξης του προσφυγικού πληθυσμού, άκουσα με ενδιαφέρον και με

ικανοποίηση ότι υπάρχει ένα σχέδιο σχετικά με το ζήτημα της ενσωμάτωσης του προσφυγικού πληθυσμού που θα παραμείνει στη χώρα με δεδομένα και τα ποσοστά αποδοχής που με ικανοποίηση άκουσα ότι είναι αρκετά αυξημένα.

Τηλεγραφικά, θα πω κάποιες σκέψεις: Πρώτον, να κλείσουν τα κάμπς το συντομότερο δυνατό. Αυτή η προοπτική της ένταξης στον κοινωνικό ιστό με την έννοια της στέγασης σε διαμερίσματα και στις γειτονιές να επιταχυνθεί με το μεγαλύτερο δυνατό τρόπο.

Δεύτερον, θα απαιτηθούν από την κυβέρνηση και από το Υπουργείο, πέραν του να αφήσει την κοινωνία να κάνει αυτό που πάντα έκανε, να λειτουργήσει με αυτές τις διαδικασίες ενσωμάτωσης που πάντα κάνει μια ενεργός κοινωνία, να βοηθήσει με θετικές δράσεις αυτή την πορεία της ένταξης. Αναφέρομαι σε προγράμματα σχετικά με την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας, σχετικά με την εξοικείωση με τις γειτονιές και τις κοινωνικές δραστηριότητες της κάθε γειτονιάς και της κάθε πόλης, για προγράμματα στέγασης και εργασίας, τα οποία, θα πρέπει να εκπονηθούν προκειμένου αυτός ο πληθυσμός θα μπορέσει να ενταχθεί με τον πιο ομαλό τρόπο.

Εδώ, πρέπει να πω ότι αφενός μεν, όσοι δουλεύουν στο πεδίο είναι αντιμέτωποι με μια συνεχή διελκυστίνδα σε σχέση με το ζήτημα της ένταξης. Αναφέρω ενδεικτικά ότι τον τελευταίο καιρό υπάρχουν προβλήματα που έχουν ανακύψει ακόμα και με την απόδοση ΑΜΚΑ στον προσφυγικό πληθυσμό. Ξαφνικά οι υπηρεσίες ζητούν άδειες εργασίας ή συμβάσεις εργασίας από τον κόσμο, ο οποίος, προσπαθεί να ενταχθεί στο σύστημα κοινωνικής προστασίας και κοινωνικής πρόνοιας. Αυτά είναι πισωγυρίσματα που πρέπει να επισημαίνουμε και να μπορούμε να τα διορθώνουμε άμεσα.

(Συνέχεια ομιλίας, κ. Βασιλείου Παπαστεργίου, Δικηγόρου – Αντιπροέδρου της
Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΛΕΔΑ))

Επίσης να πω, είναι ένας αριθμός ο οποίος είναι ένας σημαντικός, είναι πενήντα με εξήντα χιλιάδες άνθρωποι, είναι ένας αριθμός και μεγάλος και μικρός. Αντικειμενικά μιλώντας, είναι μια μεγάλη ελληνική πόλη, επομένως είναι μια πρόκληση η ένταξη για όλους μας, από την άλλη μεριά η ελληνική κοινωνία στο παρελθόν, στη δεκαετία του '90, αντιμετώπισε το ζήτημα της ένταξης ενός πολύ μεγαλύτερου πληθυσμού, επομένως θα έλεγα ότι θα έπρεπε να μην είμαστε φοβικοί, είναι απολύτως εφικτή μια τέτοιου τύπου γρήγορη διαδικασία κι οφείλει εδώ η πολιτεία να την υπό-βοηθήσει, πέραν του να αφήσει τις κοινωνικές διαδικασίες να πάρουν το δρόμο τους.

Ένα δεύτερο ζήτημα το οποίο θα ήθελα να θίξω, είναι η κατάσταση στα νησιά, το αναγνώρισε το Υπουργείο ότι είναι μια κατάσταση όχι καλή, εδώ να πω μια σκέψη ό,τι είναι βέβαιος απορία μιας γενικότερης πολιτικής επιλογής, το γεγονός ότι φορτώθηκαν τα νησιά με ένα πάρα πολύ μεγάλο πληθυσμό, δημιουργούνται οριακές καταστάσεις, οι συνθήκες διαμονής είναι πάρα πολύ κακές και νομίζω ότι τα πρόσφατα περιστατικά στην Μόρια, δείχνουν μια κατάσταση εκρηκτική που προκαλείται από τη συνθήκη διαβίωσης του πληθυσμού εκεί, υπάρχουν και περιστατικά σημαντικά θανάτων, σωματικών τραυματισμών τα οποία θα πρέπει να διερευνηθούν και αστυνομικής βίας, βεβαίως.

Από την άλλη διαπιστώνουμε ότι σε μεγάλο βαθμό οι διαδικασίες στα νησιά, καταλήγουν στο να παραπεμφθούν οι ενδιαφερόμενοι στην κανονική διαδικασία, πέραν λοιπόν του γεγονότος, ότι εκεί είναι προφανές ότι οι τοπικές κοινωνίες φορτώνονται με έναν πάρα πολύ μεγάλο αριθμό ανθρώπων, των οποίων οι τοπικές κοινωνίες δεν μπορούν να το αντέξουν, εν τέλει, υπάρχει και το ζήτημα ότι μάλλον αυτή η διαδικασία δεν είναι και αποτελεσματική, ακόμη και από τη σκοπιά του κράτους. Από τη στιγμή κατά την οποία γίνεται παραπομπή στην κανονική διαδικασία, είναι προφανές ότι όλο αυτό το οποίο επιλέχθηκε, προκειμένου να υπάρξει αυτή η έκτακτη διαδικασία του άρθρου 60, καταλήγει να είναι αλυσιτελής.

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι μια λάθος στρατηγική την οποία θα πρέπει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου να την ξανά εκτιμήσει και να δει το πόσο συμφέρει και το τι

αποτελέσματα έχει αυτή η υπέρ-συγκέντρωση στα νησιά. Δύο ακόμη ζητήματα τηλεγραφικά, πρώτον, ανήλικοι - ασυνόδευτοι, υπάρχουν βεβαίως δομές φιλοξενίας, αλλά παραμένουν ανήλικοι ασυνόδευτοι υπό κράτηση. Πρόσφατα είδα, προχθές, μια ανακοίνωση της ΠΟΑΣΥ, της ομοσπονδίας αστυνομικών που επισημαίνουν αυτό το ζήτημα, είναι κάποιες δεκάδες, αλλά νομίζω ότι για όλους μας εδώ μέσα και ένα ασυνόδευτο παιδί να παραμένει σε συνθήκες κράτησης, χωρίς να έχει τελέσει ποινικό αδίκημα, είναι πρόβλημα και αυτό το πρόβλημα οφείλουμε να το επισημαίνουμε και να το λέμε.

Ένα τελευταίο θέμα, βεβαίως, δεν γίνονται ενδεχομένως μαζικές επαναπροωθήσεις, αλλά επαναπροωθήσεις κατά τη δική μας εκτίμηση γίνονται. Υπάρχουν συγκεκριμένες καταγγελίες, επώνυμες οι οποίες έχει κάνει η δική μας ένωση, με ονοματεπώνυμο, υπήρχε μια επίσημη κυβερνητική τοποθέτηση ότι η Ελληνική Κυβέρνηση δεν κάνει επαναπροωθήσεις, υπάρχει λοιπόν το πρόβλημα το ποιος κάνει επαναπροωθήσεις, εάν όχι η Ελληνική Κυβέρνηση δεν το γνωρίζει; Εάν δεν το κάνει και εγώ το δέχομαι ότι δεν το κάνει, οφείλει να διερευνήσει το συμβάν. Υπάρχει μηνυτήρια αναφορά στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, η Δικαιοσύνη θα κάνει το δικό της έργο, θα έλεγα όμως ότι θα πρέπει και η ελληνική πολιτεία, η ελληνική διοίκηση, η ελληνική κυβέρνηση να κάνει το δικό της. Ευχαριστώ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαστεργίου, τον λόγο έχει η κ. Κωνσταντίνος Μαυροειδής, Πρόεδρος του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΥΡΟΕΙΔΗΣ (Πρόεδρος του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες): Να ευχαριστήσω και εγώ με τη σειρά μου για την πρόσκληση, εκ μέρους του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες, ενός από τους παλαιότερους οργανισμούς που ασχολούνται με το προσφυγικό και το άσυλο, εν αγαστή συνεργασία με την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ τους πρόσφυγες, η οποία αποτελεί και έναν εκ των βασικών χρηματοδοτούμενων προγραμμάτων, τα οποία υλοποιούμε, μαζί βέβαια και με άλλους.

Εκείνο το οποίο θα ήθελα να πω είναι ότι το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες δεν αρκείται μόνο στην θεωρητική προσέγγιση όλων αυτών των ζητημάτων τα οποία ακούστηκαν προηγουμένως, αλλά και στην πρακτική τους αντιμετώπιση, υπό την έννοια ότι υπάρχει οργανωμένη νομική υπηρεσία ανά την Ελλάδα με συγκεκριμένα γραφεία, σε

εκτέλεση πάντα των προγραμμάτων αυτών, καθώς και κοινωνική υπηρεσία η οποία επιλαμβάνεται ακριβώς στον τόπο που γεννώνται τα προβλήματα με τους πρόσφυγες ή τους αιτούντες ασύλου είτε στην περιοχή των Αθηνών, της Αττικής, αλλά και εκτός αυτής.

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ, Προέδρου του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες)

Αυτά τα οποία θέλω να πω, πέραν των όσων αναφέρονται στον νόμο, σε σχέση με τις συνθήκες κράτησης, σε σχέση με τις διαδικασίες του ασύλου, σε σχέση με το τι πρέπει να πράττει η ελληνική πολιτεία, ούτως ώστε να εφαρμόζει τόσο τις δεσμεύσεις τις οποίες έχει από την Σύμβαση της Γενεύης που αφορά σε πρόσφυγες, αλλά και σε νόμους και σε οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκείνο το οποίο έχει δημιουργηθεί, κατά την εμπειρία την οποία βιώνουμε τον τελευταίο καιρό ιδιαίτερα μετά τις μεγάλες ροές του 2015, είναι το πρόβλημα που παρατηρείται στη διαδικασία του ασύλου στα νησιά, ιδιαίτερα στα νησιά του βορείου Αιγίου Χίο, Μυτιλήνη, Σάμο. Εκεί, από την χρονική περίοδο κατά την οποία εφαρμόστηκε η περίφημη συμφωνία της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Τουρκία, στην ουσία, κατά τη δική μας άποψη και χωρίς να φταίει κανείς διότι και οι Αρχές εφαρμόζουν το νόμο – εφαρμόζουν τα όσα έχει συμφωνήσει η ελληνική πολιτεία και η Ευρωπαϊκή Ένωση – υπάρχει μεγάλο πρόβλημα στη λεγόμενη «fast-track» διαδικασία. Γιατί; Γιατί στην ουσία η κάθε περίπτωση του κάθε αιτούντος ασύλου είναι και μοναδική. Παρατηρείται, λοιπόν, μια ομαδοποίηση σε σχέση με τον τόπο προέλευσης, σε σχέση με τον τόπο καταγωγής εκ των πραγμάτων παρανόμως εισερχομένων αλλοδαπών στην πατρίδα μας. Για παράδειγμα γίνεται αυτή η πρώτη καταγραφή, είσαι από τη Συρία, θεωρείται η Τουρκία ασφαλής κ.λπ.. Εν πάση περιπτώσει, νομίζω ότι η διαδικασία αυτή δεν έχει επιτελέσει το σκοπό για τον οποίο προβλέφθηκε, για τον οποίο υλοποιήθηκε. Νομίζω ότι υπάρχουν όλες εκείνες οι προϋποθέσεις να αναθεωρηθεί όλη αυτή η διαδικασία, διότι δεν λειτουργεί επί της ουσίας υπέρ κανενός ούτε υπέρ του αιτούντος ούτε υπέρ του κράτους υποδοχής, που είναι εν προκειμένω η Ελλάδα. Βέβαια, τώρα μπαίνουμε στη μεγάλη αντίφαση του γιατί θεωρείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση η Τουρκία κράτος ασφάλειας, όταν επ' απειλείται η επαναφορά της θανατικής ποινής, όταν έχουν διωχθεί 300.000 άνθρωποι από τις δουλειές τους κ.λπ.. Εν πάση περιπτώσει δεν είμαστε εδώ για να κάνουμε πολιτικές. Είμαστε εδώ για να κάνουμε προτάσεις. Αυτά τα αφήνουμε σε εσάς τους εμπειρότερους, οι οποίοι υποθέτω ότι έχει ακουστεί εδώ μέσα θα το αξιοποιήσετε καταλλήλως. Αυτό, λοιπόν, είναι το πρώτο πρόβλημα, δηλαδή το θέμα της «fasttrack» διαδικασίας στα νησιά. Αντιθέτως, οφείλω να ομολογήσω και οφείλω να εξάρω τα όργανα του δημοσίου ότι οι διαδικασίες στην ενδοχώρα, πράγματι,

παρουσιάζουν μια κανονικότητα. Υπάρχει δυνατότητα εκπροσωπήσεως από συνηγόρους κ.λπ..

Επίσης, να κάνω ένα σχόλιο σχετικά με αυτό που ανέφερε ο νομικός σύμβουλος του Υπουργού σε σχέση με τους 75 ευρωπαίους δικηγόρους που ήρθαν στη Μυτιλήνη. Δεν γνωρίζω την εμπειρία τους και την χώρα καταγωγής τους. Η εμπειρία τους ήταν τέτοια που πραγματικά υλοποίησε το σκοπό για τον οποίο τους προσκάλεσαν; Έτσι ως ερωτηματικό. Αν θέλετε μας απαντάτε στη συνέχεια.

Ένα δεύτερο ζήτημα, το οποίο θα ήθελα να θίξω και το θέτω υπόψη σας είναι ότι υπάρχει μια πρόσφατη απόφαση του Ιουνίου του 2017 κατά Ελλάδα και Βελγίου, της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπου μας καλεί - όλους όσους ασχολούμαστε με την κράτηση στην Ελλάδα - να βελτιωθούν οι συνθήκες σε όλες τις εγκαταστάσεις. Εγκρίθηκε λίαν προσφάτως, επαναλαμβάνω Ιούνιο του 2017, και αναφέρει ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις κράτησης, οι οποίες ο ίδιος ο νόμος προβλέπει στους τόπους κράτησης. Σε αυτό το σημείο να σχολιάσω ότι έχει απόλυτο δίκιο ο αγαπητός φίλος και συνάδελφος δικηγόρος ο κ. Παπαστεργίου, ότι η κράτηση των ανηλίκων είναι κάτι το οποίο απασχολούσε από πολύ παλιά καθώς και οι οργανισμοί, αλλά και όσοι ασχολούνται με το αντικείμενο αυτό.

(Συνέχεια ομιλίας του κυρίου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΑΥΡΟΪΔΗ, Προέδρου του
Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες)

Απλά να υπενθυμίσω, ότι οι κατά τόπους Εισαγγελείς Πρωτοδικών, αν δεν υπάρχουν Εισαγγελείς Ανηλίκων είναι υπεύθυνοι για την τύχη των ανηλίκων. Αυτό, δεν έχω αντιληφθεί γιατί ποτέ δεν έχει εφαρμοστεί στην Ελλάδα. Είναι μια απορία μου, όχι τωρινή, από του έτους '99-2000 που έχω την τιμή να ασχολούμαι με τα θέματα αυτά.

Από κει και πέρα, ό,τι έχουμε να πούμε, τα έχουμε πει και εγγράφως και προς το Υπουργείο και προς τις υπερκείμενες Αρχές. Αν υπάρχει κάποια ερώτηση είμαι στη διάθεσή σας να σας απαντήσω.

Ευχαριστώ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Μαυροϊδή.

Αν θέλετε να υποβάλετε κάποια κείμενα στην Γραμματεία θα διανεμηθούν στην Επιτροπή, ηλεκτρονικά κατά προτίμηση.

Το λόγο έχει η κυρία Σπαθαρίδου.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΠΑΘΑΡΙΔΟΥ (Συντονίστρια Δράσης του Ελληνικού Τμήματος της Διεθνούς Αμνηστίας): Καλησπέρα και από μένα και ευχαριστούμε θερμά για την πρόσκληση.

Θα μιλήσω και εγώ για την κατάσταση στα νησιά, καθώς μόλις επιστρέψαμε από μια ερευνητική αποστολή και έχουμε κάποια πράγματα τα οποία θα θέλαμε, επίσης, να τονίσουμε, έχουν αναφερθεί τα περισσότερα.

Δεκαέξι μήνες από την εφαρμογή της πολιτικής συμφωνίας Ε.Ε.- Τουρκίας, στις Μαρτίου του 2016, χιλιάδες πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο εξακολουθούν να ζουν στην αναμονή, σε απαράδεκτες συνθήκες διαβίωσης στα νησιά μας. Η συμφωνία αυτή, έχει ως στόχο να επιστραφούν όλοι όσοι φτάνουν στα νησιά πίσω στην Τουρκία, ανεξάρτητα από τις ανάγκες τους για διεθνή προστασία με βάση την υπόθεση, πως η Τουρκία είναι ασφαλής τρίτη χώρα.

Αναφέρθηκαν κάποια στατιστικά, θα τα ξαναπώ κι εγώ, ότι σύμφωνα με την Ελληνική Αστυνομία περισσότερα από 37.000 άτομα έφτασαν στα νησιά από την υπογραφή της Συμφωνίας, ενώ ο υπολογίζουμε, πως οι περισσότεροι από 15.000 άνθρωποι παραμένουν στα νησιά με βάση τα τελευταία στοιχεία του Ιουλίου. Στα τέλη Ιουλίου, καθώς ολοκληρώνεται το σύνολο της ευρωπαϊκής χρηματοδότησης έκτακτης ανάγκης, που παρέχεται σε Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις που δραστηριοποιούνται στα νησιά, οι πιθανότητες να χειροτερέψει η κατάσταση εκεί, είναι πολύ μεγάλες.

Και ενώ η ελληνική κυβέρνηση αναμένεται να αναλάβει την διαχείριση του συνόλου των παρεχόμενων υπηρεσιών στους αιτούντες άσυλο, στα νησιά και στους ασυνόδετους ανήλικους, δεν έχει ανακοινωθεί σε εμάς τουλάχιστον, κάποιο εθνικό σχέδιο δράσης. Η απουσία ενός τέτοιου σχεδίου, εγείρει ανησυχίες σχετικά με την πιθανότητα να επιδεινωθούν οι συνθήκες διαβίωσης αλλά και να υπάρξει ελλιπής πρόσβαση σε βασικές υπηρεσίες κατά τη διάρκεια της μετάβασης.

Ως Διεθνής Αμνηστία, ζητούμε από τις Ελληνικές Αρχές να καταρτίσουν επείγοντως ένα σχέδιο δράσης, ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι αιτούντες άσυλο, οι μετανάστες και μετανάστριες στα νησιά, παρέχουν πρόσβαση σε όλες τις ζωτικής σημασίας υπηρεσίες, όπως οι ιατρικές υπηρεσίες, υπηρεσίες ψυχικής υγείας και νομική βοήθεια.

Πίσω τώρα στις επιπτώσεις της Συμφωνίας της Ε.Ε.- Τουρκίας για τα ανθρώπινα δικαιώματα, και ενώ δεν έχουν πραγματοποιηθεί ακόμα επιστροφές αιτούντων ασύλου πίσω στην Τουρκία βάσει της Συμφωνίας αυτής, η προοπτική ότι μπορεί να συμβεί αυτό, συνεχίζει να καταδικάζει πολλούς σε χρονοβόρες διαδικασίες ασύλου, διαμένοντας σε υπερπλήρεις δομές με απaráδεκτες συνθήκες και ανεπαρκή πρόσβαση στις υπηρεσίες.

Η πολιτική του περιορισμού των αιτούντων άσυλο στα νησιά θα πρέπει να τερματιστεί άμεσα καθώς, τόσο οι πρόσφυγες όσο και οι κάτοικοι των νησιών νοιώθουν «παγιδευμένοι» από την κατάσταση και εγκαταλελειμμένοι και από την πολιτεία και από την υπόλοιπη Ευρώπη.

Μεταφέρω εδώ, τα λόγια του Amid, ενός πρόσφυγα ακτιβιστή που γνωρίσαμε πρόσφατα στη Λέσβο: «Φύγαμε από τη χώρα μας εξαιτίας του μίσους και ήρθαμε στην

Ευρώπη για να βρούμε ελευθερία, αλλά τώρα έχουμε κολλήσει στο νησί. Δεν έχουμε ούτε επιλογή, ούτε ελπίδα».

Η προσκόλληση των Ελληνικών Αρχών και της Ε.Ε. στις απελάσεις, οδηγεί σε διακρίσεις στην αντιμετώπιση των διαφορετικών εθνικοτήτων που καταφτάνουν στα νησιά. Πολλοί άνθρωποι, οι οποίοι έρχονται από χώρες που εκ προοιμίου, θεωρείται ότι παράγουν οικονομικούς μετανάστες και όχι πρόσφυγες, συλλαμβάνονται αυθαίρετα με βάση την εθνικότητά τους και οι αιτήσεις ασύλου τους απορρίπτονται με «fasttrack» διαδικασίες και με περιορισμένες εγγυήσεις, ώστε να απελαθούν γρήγορα στην Τουρκία. Άλλοι, με μεγαλύτερες πιθανότητες να τεθούν υπό το καθεστώς του πρόσφυγα στην Ελλάδα, ζουν στην αναμονή για μήνες μέχρι την τελική απόφαση.

Ο θυμός που πηγάζει από την αβεβαιότητα που δημιουργούν οι καθυστερήσεις αυτές, η οργή από την αναμονή, ο κίνδυνος απελάσεων και οι κακές συνθήκες διαβίωσης κατά καιρούς οδηγούν σε εντάσεις. Μόλις πρόσφατα, μια σειρά από διαμαρτυρίες ξέσπασαν στη Λέσβο κατά τη διάρκεια της περασμένης εβδομάδας και η διαμαρτυρία που ξεκίνησε ειρηνικά την περασμένη Τρίτη στον καταυλισμό της Μόριας, οδήγησε σε συγκρούσεις μεταξύ ορισμένων διαδηλωτών και αστυνομικών.

Στη Διεθνή Αμνηστία, δεχθήκαμε καταγγελίες για τη δυσανάλογη χρήση βίας και κακομεταχείρισης από την αστυνομία, ενάντια σε διαδηλωτές και άλλους πρόσφυγες της Μόριας, μη διαδηλωτές.

Οι ερευνητές μας στην Λέσβο, συνέλεξαν μαρτυρίες από δεκάδες άτομα που είχαν εμφανή σημάδια ξυλοδαρμού, καθώς και σημαντικό οπτικοακουστικό υλικό. Ένας από τους αιτούντες άσυλο που συνελήφθη εκείνη τη μέρα μας δήλωσε: «Η αστυνομία έριξε πολλά δακρυγόνα και ένιωσα να πνίγομαι. Δέκα αστυνομικοί με χτυπούσαν σε όλο μου το σώμα για τρία λεπτά με τα γκάλοπ. Ήμουν πεσμένος στο έδαφος, προσπάθησα να προστατεύσω τον εαυτό μου, προσπαθώντας να γίνω όσο πιο μικρός γινόταν. Με χτύπησαν στο δεξί μου χέρι και στο κεφάλι με τα γκάλοπ και με κλώτσαγαν με τις μπότες τους».

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας Δήμητρας Σπαθαρίδου, Συντονίστριας Δράσης του Ελληνικού Τμήματος της Διεθνούς Αμνηστίας)

Ο αστυνομικός που με πήγε στο περιπολικό έφτυσε στο πρόσωπό μου αποκαλώντας με «ηλίθιε Αφρικανέ». Η αστυνομία συνέλαβε 35 άτομα σχετικά με τα γεγονότα της Τρίτης 18 Ιουλίου. Κάποιοι από αυτούς κρατούνται στο Αστυνομικό Τμήμα της Μυτιλήνης σε απαράδεκτες συνθήκες. Την Τρίτη 25 Ιουλίου ο Αστυνομικός Διευθυντής της Λέσβου μας πληροφόρησε πως διατάχθηκε εσωτερική πειθαρχική έρευνα από τη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση σχετικά με τις καταγγελίες αυτές.

Σαν Διεθνής Αμνηστία καλούμε τις ελληνικές αρχές να διεξάγουν μια άμεση, ανεξάρτητη, αμερόληπτη έρευνα σε σχέση με τις καταγγελίες και να διασφαλίσουν πως οι υπεύθυνοι θα οδηγηθούν στη δικαιοσύνη. Παράλληλα, ως οργάνωση καλούμε το Συνήγορο του Πολίτη με την ιδιότητά του ως εθνικού μηχανισμού διερεύνησης περιστατικών αυθαιρεσίας στα σώματα ασφαλείας να ξεκινήσει έρευνα για τις καταγγελίες αυτές. Επιπλέον, ζητούμε από τις ελληνικές αρχές, οι αιτούντες άσυλο και οι μετανάστες που κατηγορούνται αναφορικά με τις διαμαρτυρίες στην Μόρια, να έχουν πρόσβαση σε διερμηνείς, σε νομική βοήθεια άμεσα και να διασφαλιστεί το δικαίωμά τους σε δίκαιη δίκη.

Οι εντάσεις στην Μόρια είναι δημιούργημα της Ε.Ε.. Το επαναλαμβάνω, η πολιτική του περιορισμού των αιτούντων άσυλο στα νησιά, με την προοπτική να απελαθούν πίσω στην Τουρκία, πρέπει να σταματήσει. Η Τουρκία δεν είναι ασφαλής τρίτη χώρα για τους πρόσφυγες. Ως Διεθνής Αμνηστία καλούμε ταυτόχρονα τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις να συνεργαστούν με τις ελληνικές αρχές, ώστε να μεταφερθούν οι πρόσφυγες στην ηπειρωτική Ελλάδα σε κατάλληλες και αξιοπρεπείς συνθήκες υποδοχής και από εκεί σε άλλες χώρες της Ε.Ε. μέσω των προγραμμάτων μετεγκατάστασης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την κυρία Δήμητρα Σπαθαρίδου από τη Διεθνή Αμνηστία.

Ο το λόγο έχει ο κ. Απόστολος Βεΐζης, Διευθυντής Προγραμμάτων της Οργάνωσης «Γιατροί Χωρίς Σύνορα».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΪΖΗΣ (Διευθυντής Προγραμμάτων της Οργάνωσης «Γιατροί Χωρίς Σύνορα»): Καλησπέρα και από μένα, κυρία Πρόεδρε. Ευχαριστούμε πάρα πολύ για την πρόσκληση. Είναι σημαντικό ότι η Ελληνική Βουλή, θέλει να ακούσει τα ζητήματα τα οποία προκύπτουν και είναι σημαντικό να βρισκόμαστε με τους ίδιους ανθρώπους που πολλές φορές βρισκόμαστε σε καθημερινή βάση.

Ένας προβληματισμός που θα ήθελα να σας εκφράσω, επειδή τυχαίνει να είστε και γιατρός, είναι να σας πω ότι αυτό που θυμίζουμε ανά τακτικά διαστήματα, είναι ότι το 1948 ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας έχει ορίσει την υγεία ως μία κατάσταση πλήρους σωματικής, νοητικής και κοινωνικής ευεξίας. Δυστυχώς, αυτό το κομμάτι δεν το έχουμε δει ποτέ έτσι.

Παράλληλα, παρ' όλο ότι ακούω ότι βελτιώνονται τα πράγματα, βελτιώνονται οι καταστάσεις και τα πράγματα πάνε διαφορετικά και έχουμε καινούργια προγράμματα, μπορώ να σας πω ότι δουλεύουμε ως Γιατροί Χωρίς Σύνορα με τους πρόσφυγες και μετανάστες από το 1996. Τα ζητήματα, τα οποία βλέπουμε συστηματικά, το να είναι μια ευκαιριακή απάντηση, το να μην υπάρχει ένας σχεδιασμός, να συζητάμε τα ίδια και τα ίδια θέματα, είναι ένα θέμα το οποίο έχει γίνει μια χρόνια νόσος. Μια χρόνια νόσος, η οποία στην πραγματικότητα έχει την έλλειψη πολιτικής βούλησης να δοθούν λύσεις στα πράγματα και πάντα προσπαθεί κανείς να βρει το ποιος φταίει σε αυτή την ιστορία.

Εγώ έρχομαι να σας πω ότι αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε σε 20 σημεία στην Ελλάδα. Ως οργανισμός δεν δεχόμαστε χρήματα ούτε από την Ε.Ε. ούτε από την Ελληνική Κυβέρνηση, άρα, αυτή τη στιγμή δεν μπορούμε να κατηγορηθούμε ότι δεν κάνουμε καλή δουλειά ή παίρνουμε πολλά λεφτά ή παίρνουμε λιγότερα λεφτά. Είναι λεφτά, τα οποία μας δίνουν οι Έλληνες απλοί πολίτες.

Πρόσφατα βγάλαμε μια αναφορά για τη Λέσβο και να ξέρετε ότι ως Γιατροί Χωρίς Σύνορα λειτουργούμε λίγο διαφορετικά. Οι δικές μας οι αναφορές, είναι αναφορές μέσα από τη δουλειά μας, είναι αναφορές, οι οποίες έχουν συζητηθεί επανειλημμένα σε συναντήσεις, σε επιστολές, με τις αρχές και όταν βλέπουν το φως της δημοσιότητας, μπορούν να σας πω ότι έχουν περάσει πάρα πολύ μεγάλη προσπάθεια να φτάσουμε σε μια τέτοια αναφορά.

Να σας πω όσον αφορά τους ανθρώπους, οι οποίοι ζουν στα νησιά και κυρίως να σας πω για τη Λέσβο, ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι, γιατί ακούμε πάρα πολλές φορές διάφορα πράγματα. Για εμάς είναι άνθρωποι, όπου ανάμεσά τους είχαμε τα δύο τρίτα των ασθενών ψυχικής υγείας υπήρξαν θύματα βίας πριν την άφιξή τους στην Ελλάδα. Το ένα πέμπτο έχει δηλώσει ότι έχει υποστεί βασανιστήρια. Περίπου οι μισές γυναίκες, οι οποίες προωθήθηκαν στην κλινική των Γιατρών Χωρίς Σύνορα είχαν υποστεί σεξουαλική βία και το 80% των αξιολογήσεων των ασθενών ψυχικής υγείας, πληρούσε τα κριτήρια σοβαρότητας να παραπεμφθούν για περίθαλψη στους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα. Το 70% των ανθρώπων, οι οποίοι παραπέμφθηκαν στον Κοινωνικό Λειτουργό των Γιατρών Χωρίς Σύνορα, ανήκαν στους εξαιρετικά ευάλωτους ασθενείς, δηλαδή, θύματα βασανιστηρίων, σεξουαλικής βίας, τα οποία δεν έχουν αναγνωρισθεί ως τέτοιες περιπτώσεις μέχρι αυτή τη στιγμή. Λιγότερο από 15% των ασθενών ψυχικής υγείας στην οργάνωση με σοβαρές παθήσεις έχουν αναγνωρισθεί ως ευάλωτα άτομα και λιγότερο από 30% των ασθενών των Γιατρών Χωρίς Σύνορα, που είναι θύματα βασανιστηρίων, είχαν αναγνωρισθεί ως ευάλωτα άτομα.

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΕΪΖΗ, Διευθυντή Προγραμμάτων της Οργάνωσης «Γιατροί Χωρίς Σύνορα»)

Μπορώ να σας πω παράλληλα ότι όταν ο αριθμός των ανθρώπων αυξήθηκε στη Λέσβο από τον Ιούνιο, άνδρες, γυναίκες και παιδιά ζουν στην ύπαιθρο χωρίς να υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες. Οι συνθήκες παραμένουν ένα πάρα πολύ σημαντικό ζήτημα και έχουμε βεβαιώσει ότι τα περισσότερα προβλήματα υγείας προέρχονται πρώτα απ' όλα από τις συνθήκες διαβίωσης. Αποδείξαμε με τη δική μας την αναφορά η οποία βγήκε στα πλαίσια του ενός έτους του μνημονίου ανάμεσα της Ευρώπης και της Τουρκίας ότι είχαμε αύξηση 150% των περιστατικών ψυχικής υγείας, που αφορούσε και την κατάθλιψη αλλά και το μετατραυματικό στρες. Άρα ήταν μια αύξηση των περιστατικών ανθρώπων μόνο στη Σάμο είχαμε 12 άτομα το μήνα Ιανουάριο που είχαν κάνει προσπάθεια αυτοκτονίας. Άρα είναι μια κατάσταση που στην πραγματικότητα αυτό που έχει παράξει μέχρι τώρα αυτό το είδος πολιτικής είναι ότι έχει παράξει θάνατο. Ξεχάσαμε τους θανάτους στην Μόρια δεν μιλάει κανείς πια γι' αυτούς, ανθρώπους να νοσοούν και παράλληλα ένα σύστημα το οποίο δεν μπορεί να ανταποκριθεί.

Όπως είπε ο κ. Τερζίδης αυτοί οι άνθρωποι οι οποίοι νοσοούν στα νησιά δεν υπάρχουν δομές οι οποίες να καλύψουν τα θέματα ψυχικής υγείας. Όχι μόνο δεν υπάρχουν στα νησιά, η λύση η οποία υπάρχει είναι το να μπουν στα αστυνομικά τμήματα να τους δέσουμε πίσω από τα κάγκελα και να τους βάλουμε και ένα κράνος για να μην κτυπήσουν το κεφάλι τους στα σίδερα, γιατί εκεί όταν τους φέρνουμε στην ενδοχώρα δεν υπάρχει χώρος για να μείνουν αυτοί οι άνθρωποι. Στην πραγματικότητα όταν παράγουμε κατάθλιψη είτε σε συνθήκες ανθρώπων που παραμένουν στα νησιά είτε σε ανθρώπους που παραμένουν στην ενδοχώρα που λένε ότι οι καταστάσεις βελτιώνονται δεν υπάρχει δυνατότητα να ανταποκριθούμε ως πολιτεία στις ανάγκες αυτών των ανθρώπων.

Επιπλέον, παρόλο ότι υπάρχει νομοθεσία που επιτρέπει σε όλους να έχουν πρόσβαση να αναφέρω τα ζητήματα τα οποία βρίσκουμε εμείς στην ενδοχώρα όσον αφορά την έκδοση του ΑΜΚΑ όπου πηγαίνουμε στα ΚΕΠ και πρέπει να απασχολήσουμε δύο κοινωνικούς λειτουργούς, τρεις μεταφραστές και να έχουμε υπαλλήλους στο ΚΕΠ να μας λένε ότι υπάρχει μια εσωτερική εγκύκλιος την οποία θα σας την δείξουμε αλλά δεν θα την πάρετε,

όπου αναφέρει ότι δεν μπορούμε να τους βγάλουμε ΑΜΚΑ. Παράλληλα, κάνουν απόκρυψη ότι δεν χορηγείται ΑΜΚΑ σε υπηκόους τρίτων χωρών γιατί θα πρέπει να υπάρχει κάρτα υγειονομικής περιθαλψής αλλοδαπού η οποία δεν υπάρχει έτσι και αλλιώς. Άρα στην πραγματικότητα μιλάνε για αποφάσεις των ενώσεων εργαζομένων στα ΚΕΠ που λένε ότι εμείς αποφασίζουμε να μην δώσουμε σε κανέναν αλλοδαπό ΑΜΚΑ. Άρα, το Υπουργείο Υγείας έχει ένα νόμο, ο οποίος επιτρέπει στους ανθρώπους να έχουν πρόσβαση στην υγεία και έχεις τα ΚΕΠ να μην εκδίδουν τα συγκεκριμένα έγγραφα. Οπότε στην πραγματικότητα αυτό βρισκουμε αυτή τη στιγμή είναι μια κατάσταση, η οποία επιβαρύνει, είναι μια δραματική επιδείνωση της σωματικής και ψυχικής τους υγείας και το σημαντικότερο που έχουμε κάνει όλα αυτά τα χρόνια την αξιοπρέπεια ανδρών, γυναικών παιδιών και ασθενών την έχουμε ρίξει στον κάδο των αχρήστων. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): ευχαριστούμε τον κύριο Βαϊζη. Παρόλο που οι ερωτήσεις θα γίνουν μετά δεν μπορώ να μην ρωτήσω, εφόσον είδατε την εγκύκλιο να μας πείτε τώρα, ποιος την υπογράφει, και αν έχετε περισσότερες λεπτομέρειες για αυτή την απόφαση του συλλόγου εργαζομένων. Σας έχει επιδειχθεί ή απλώς την είπε κάποιος; Την έχετε ακούσει από τόσες πολλές πλευρές που να είναι διασταυρωμένη και να την ζητήσουμε επίσημα;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΪΖΗΣ: Κοιτάξετε όσον αφορά στην εγκύκλιο που έχει έρθει μας έχουν πει το όνομα της κυρίας και το τηλέφωνό της που έχει στείλει την εγκύκλιο τη συγκεκριμένη δηλαδή να μην εκδώσουν και να διακοπεί η χορήγηση του ΑΜΚΑ. Όσον αφορά την εγκύκλιο η οποία έχουν κυκλοφορήσει ανάμεσά τους οι εργαζόμενοι μας την έχουν πει αλλά δεν μας την έχουν δείξει.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν ρωτώ το όνομα της υπαλλήλου. Κάποια αρχή την εξέδωσε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΪΖΗΣ: Το Υπουργείο Εσωτερικών.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Κατερίνα Πούτου.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΟΥΤΟΥ (Νόμιμη Εκπρόσωπος του Διοικητικού Συμβουλίου της Κοινωνικής Οργάνωσης Υποστήριξης Νέων «ΑΡΣΙΣ»): Καλησπέρα σας. Σας ευχαριστώ πολύ. Και να που ξαναγυρίσαμε στους χρόνους του 2010 που πάλι παλεύαμε για το δικαίωμα των ανθρώπων αναγνωρισμένων και αιτούντων άσυλο στην αγορά εργασίας με μια άλλη εγκύκλιο τότε που αφαιρούσε το δικαίωμα της ελεύθερης πρόσβασης σε υποκείμενα που θα μπορούσαν να ασκήσουν το δικαίωμά τους στην ένταξη της αγοράς εργασίας. Τότε είχαμε μια άλλη εγκύκλιο και η εφευρετικότητα των φορέων του πεδίου έλεγε μπορούμε να σπάσουμε αυτό το εμπόδιο προς το δικαίωμα ελεύθερης πρόσβασης στην εργασία και τότε μηχανορεύομαστε ότι οι ειδικότητες που δεν μπορούσαν να διεκδικηθούν από κανέναν Έλληνα Πολίτη και καμία Ελληνίδα πολίτη.

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΟΥΤΟΥ, Νόμιμης Εκπροσώπου του Δ.Σ. της Κοινωνικής Οργάνωσης Υποστήριξης Νέων «ΑΡΣΙΣ»)

Όπως ας πούμε, το να σαγηνεύσεις φίδια» υπάρχει τέτοια ειδικότητα; και να μιλάς αυτή τη διάλεκτο της Αφρικής. Το λέω τόσο τραβηγμένα, γιατί το θέμα του δικαιώματος για το οποίο μας καλέσατε σήμερα και σας ευχαριστώ πολύ, όμως πώς θα μπορέσουμε πραγματικά να το εγγυηθούμε και να το κάνουμε ένα αγαθό, που όλοι άνθρωποι θα κάνουν πρόσβαση σε αυτό, εφόσον προβλέπεται για εκείνους.

Τότε αυτή η εγκύκλιος, λοιπόν, μας δημιουργούσε εξαιρετικό πρόβλημα και αύξησαν πάρα πολύ τους βαθμούς ανεργίας των ανθρώπων, που θέλουμε να εντάξουμε και είχαμε δουλέψει πάρα πολύ εντατικά προς αυτή την κατεύθυνση, με ό,τι εργαλείο και δυνατότητες είχαμε στις πολιτικές. Ήταν μια εγκύκλιος του ΟΑΕΔ.

Σήμερα, λοιπόν, αυτή η αίθουσα οι οργανώσεις του πεδίου λένε, ότι εδώ και δέκα μέρες η μη έκδοση του ΑΜΚΑ, ερωτήσεις που κάνουμε: Ποιος πήρε αυτή την απόφαση; Είναι αδιευκρίνιστο, είμαστε ακόμα σε καθεστώς αν η απλή υπάλληλος του τάδε ΚΕΠ έχει δική της ερμηνεία ή ο υπάλληλος, ή πρόκειται για κάτι γενικότερο;

Ζητούμε πραγματικά τη συνδρομή σας, γιατί εμποδίζει δύο βασικά δικαιώματα: αυτό της πρόσβασης στην υγεία και αυτό της πρόσβασης σε διάφορα άλλα -που αναμένουμε με πολύ ενδιαφέρον- δηλαδή, να ενταχθεί ο πληθυσμός που έχει παραμείνει ή δικαιούται να απευθυνθεί, όπως είναι τα κοινωνικά επιδόματα, αργότερα η εκπαίδευση και μια σειρά δικαιώματα για τα οποία θα πρέπει να μιλήσουμε.

Στην «ΑΡΣΙΣ» έχουμε αποστολή, να δώσουμε τις δυνάμεις μας και να επιχειρήσουμε μέσα από τη δουλειά μας στο πεδίο. Να δώσουμε τρόπους, που τα δικαιώματα μπορούν να γίνονται πραγματικότητα.

Και σ' αυτή τη συζήτηση ήλθαμε με πάρα πολύ χαρά εντοπίζοντας συνεχή ή επαναλαμβανόμενα εμπόδια τον τελευταίο καιρό, που έχουν επιδεινωθεί από αυτό που ζήσαμε τα δύο τελευταία χρόνια με ένα δίκτυο δομών -θα μου επιτρέψετε να πω- που μας δίνει πρόσβαση στις συνθήκες υποδοχής, φιλοξενίας, εφαρμογής πολιτικών

μετεγκατάστασης- επανένωσης ή παραμονής στη χώρα, πρόσβασης το άσυλο και πρόσβαση σε προβλέψεις και δικαιώματα, που δικαιούται αυτός ο πληθυσμός.

Το δίκτυο μας σε σχέση με τους ασυνόδετους ανήλικους και την παιδική ηλικία αφορά τη λειτουργία επτά ξενώνων ασυνόδετων ανηλίκων στη χώρα. Τριών safezones στη χώρα για έναν πληθυσμό, που έρχεται να αξιώσει το δικαίωμα κοινωνικής προστασίας και όχι προστατευτικής κράτησης.

Σε αυτά τα τρία safezones βλέπουμε, ότι το δικαίωμα των παιδιών των ανηλίκων σε προστασία και υποστήριξη από τα μέσα, τις δυνατότητες της χώρας ή τις πρακτικές που εφαρμόζονται, καταστρατηγούνται ως δικαιώματα προς την προστασία.

Εναλλακτικά, λοιπόν, στην προστατευτική κράτηση και την κράτηση των ανηλίκων τα τρία αυτά safezones μαζί με την ενεργοποίηση και άλλων φορέων, δίνουν ένα μικρό φως, αλλά τα νούμερα των ανθρώπων, που θα μείνουν μέσα σε κράτηση ασυνόδετων παιδιών είναι επίσης ανησυχητικά.

Ανησυχητικό είναι, ότι, επίσης, δεν έχουμε τους μηχανισμούς και τις διαδικασίες να βλέπουμε τον πληθυσμό, που έχουμε ανηλίκων σε προστατευτική κράτηση. Τα άτυπα δίκτυα που εμφανίζονται, η σχέση μας με τους αστυνομικούς διευθυντές λένε και διαψεύδουν, ότι οι επίσημες στατιστικές που διαθέτουμε δεν είναι επαρκείς. Δεν μας δίνουν επαρκή την εικόνα, ώστε να αντιληφθούμε το μέγεθος του ζητήματος.

Επίσης, τους ανήλικους διατηρούμε στο χώρο ενεργοποίησης των ανηλίκων, ένα δίκτυο κοινωνικών Κέντρων Υποστήριξης, που μας δίνει τη δυνατότητα με ενεργοποιημένες δράση και αυξημένες νομικές υπηρεσίες, να συνδέουμε την Κοινότητα με τα Κέντρα Κράτησης με τα προ-αναχωρισιακά, αλλά και το δρόμο με τις ομάδες και σε Αθήνα και σε Θεσσαλονίκη και σε άλλες πόλεις, που δουλεύουν στο δρόμο. Εκεί που αναφέρεται, ότι εντοπίζουμε ανήλικους, που είναι έκπτωτοι από κάθε μέτρο προστασίας και υποψήφιοι ή θύματα εκμετάλλευσης διακίνησης κ.τ.λ.

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας Κατερίνας Πούτου, Νόμιμης Εκπροσώπου του Δ.Σ. της Κοινωνικής Οργάνωσης Υποστήριξης Νέων «ΉΡΣΙΣ»)

Μαζί με όλη αυτή τη δουλειά που παραδοσιακά υποστηρίζουμε εδώ και 25 χρόνια, στο δίκτυο υποστήριξης οικογενειών, ένα δίκτυο 250 διαμερισμάτων με την υποστήριξη στην πολιτική της Ύπατης του πληθυσμού μας, δίνει την εικόνα στα νησιά όχι μόνο της φιλοξενίας, αλλά και της ένταξης και της αποδοχής των επιθέσεων σε άτομα με υψηλές ευαλωτότητες, φύλου, αναπηρίας κ.λπ.. επίσης, και την απόγνωση της πρόσβασης σε όλα τα συστήματα κοινωνικής προστασίας, γιατί ξέρετε, ότι, όταν μιλάμε για ένταξη το πρώτο που θα συναντήσουμε, είναι η ανεπάρκεια των κοινωνικών πολιτικών που έχουμε σε εθνικό επίπεδο. Όπως για παράδειγμα, οι νοσοκομειακές μονάδες στα νησιά μας στερούνται ειδικοτήτων. Άρα, τέτοια κενά που θα εμφανιστούν στο σύστημα, τα δύο τελευταία χρόνια τα κάλυψε η συνδρομή των διεθνών οργανισμών που ενεργοποιήθηκαν στη χώρα.

Πολλά πράγματα θα ήθελα να πω σε υπηρεσίες νομικές, ψυχολογικής υποστήριξης και ένταξης. Θα πάρω τη λέξη ένταξης, για να πούμε ότι όλη αυτή η δίχρονη τελευταία πρωτοβουλία, έχει φέρει πάρα πολύ πληροφορία, σε σχέση πάντα με την καταπάτηση των δικαιωμάτων, τις απαιτήσεις και τις υποχρεώσεις που έχουμε, για να υπηρετήσουμε τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα κοινωνικά δικαιώματα.

Επίσης, στη συζήτηση που φαίνεται να έχει προχωρήσει έχουμε συνειδητοποιήσει όλοι αυτά των ενταξιακών. Οι συνέπειες είναι φοβερές που θα απαιτηθούν να απαντηθούν, από το ότι αυτά τα δύο χρόνια είτε με τη διεθνή χρηματοδότηση, είτε με την ευρωπαϊκή συνδρομή, σήμερα θα καλεστούμε αυτές τις πολιτικές της ένταξης να τις υποστηρίξουμε με εθνικούς πόρους. Αυτό είναι μια

μεγάλη συζήτηση για τις πιο ευέλικτες και αποτελεσματικές υπέρ των δικαιωμάτων ενταξιακές επιλογές που θα κάνουμε.

Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, μαζί με αυτά να πω το ένα τελευταίο. Ότι ακούστηκε πάρα πολύ και βάλει τα δικαιώματα αυτό, γι' αυτό το λέω, ότι κάθε φορέας και κάθε οργάνωση που δουλεύει προς αυτήν την κατεύθυνση έχει πάρει πρωτοβουλίες και έχει εκφράσει ανησυχίες. Από κοινού, όμως, έχουμε συνυπογράψει πάρα πολλά κείμενα, κυρίως για να διασφαλίσουμε και να εγγυηθούμε, κύριε Μάστακα, ότι δεν θα έχουμε εξαιρετικές απώλειες στον χώρο των δικαιωμάτων. Έτσι το θέμα των επανενώσεων, είναι η τελευταία κοινή υπογραφή που οργανώσεις από το πεδίο, κάνουν για να επιταχυνθούν οι διαδικασίες όπως επίσης διάφορες άλλες πολιτικές, όπως είναι αυτή της συμφωνίας της ευρωπαϊκής ένωσης της Τουρκίας, που παράγει συνεχώς τέτοιες καταστάσεις, όπου πολύ προσεκτικά, θα πρέπει να την ξαναεπιαναφέρουμε στη συζήτηση και στο διάλογο. Ευχαριστώ πολύ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Πάλλης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ : Καλησπέρα, σε όλες και όλους σας. Ξεκίνησε η συζήτησή μας από τον πρώτο διαχωρισμό, την ηπειρωτική Ελλάδα και νησιά, άρα, λοιπόν, όλοι εδώ αναγνωρίσατε, ότι κάπου υπάρχει ένα πιο οξυμένο πρόβλημα. Κάπου κάτι δεν γίνεται καλά, κάπου πιέζονται τα πράγματα αλλιώς. Επίσης ακούσαμε πάρα πολλές διχογνωμίες σε σχέση με την αποτελεσματικότητα ή μη των υπηρεσιών, των επιτροπών ασύλου σε σχέση με τους χρόνους και πολλά άλλα πράγματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ: Εγώ θέλω να επικεντρωθώ σε κάποια συγκεκριμένα ζητήματα, για να ακουστούν και κάποιες προτάσεις, μέσα απο την εμπειρία όλου αυτού του διαστήματος της μετάβασης. Καταρχήν, κάνουμε την παραδοχή ότι είμαστε σε μια διαδικασία μετάβασης, σε μια νέα κανονικότητα, -θα το έλεγα έτσι. Ακούσαμε τον κ. Εσδρά να μιλά για τα νούμερα και το προφίλ των ανθρώπων αυτών, που φτάνουν στην Ελλάδα, ενώ, παράλληλα, έχουμε ακούσει ότι, σε πάρα πολλές περιπτώσεις, οι αποφάσεις δεν έχουν βγει. Επομένως, ως λύση προτάθηκε αυτό το «Δεν κάνουμε προσφυγή», αν δεν κάνω λάθος, ούτως ώστε να κυλάει διαδικασία, να απεγκλωβίζονται οι άνθρωποι από τα νησιά, μην προσφεύγοντας σε δεύτερο βαθμό. Θα ήθελα να μου διευκρινίσετε, εάν κατάλαβα καλά, ότι αυτή ήταν η μια σκέψη, που ακούστηκε εδώ.

Επίσης, κ. Σταυροπούλου, για τις επιτροπές πρώτου και δεύτερου βαθμού, το διάστημα των 6 εβδομάδων, δεν ξέρω από πού προκύπτει και θα ήθελα να ρωτήσω, επίσης, αν και κατά πόσον γίνονται επιτροπές, ανάλογα με την εθνικότητα και την προέλευση των ανθρώπων και εάν διαφοροποιούνται οι χρόνοι εξέτασης των αιτημάτων τους, ανάλογα με την επιτροπή, που έχει συσταθεί, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Ένα ακόμα που θέλω να ρωτήσω είναι, αν από τη σύσταση των επιτροπών με τους δικαστές, τα ποσοστά από τις αποφάσεις που έχουν εκδοθεί, σε σχέση και σε σύγκριση με τα ευρωπαϊκά ποσοστά, αντίστοιχων επιτροπών, που λειτουργούν σε άλλες χώρες. Είναι μια επιτροπή, που εξετάζει σε δεύτερο βαθμό το άσυλο, έχει κάποια ποσοστά ανθρώπων αιτούντων, που, τελικά, δικαιώνονται και παίρνουν άσυλο. Τι ποσοστό είναι αυτό στην Ελλάδα, σήμερα, ποιο ήταν με τις προηγούμενες επιτροπές και ποιος είναι ο ευρωπαϊκός μέσος όρος.

Προχωρώ λίγο γρήγορα. Για τη FastTrack διαδικασία. Θα ήθελα να γίνει πιο σαφές, αν με τη διαδικασία αυτή, που εφαρμόζεται στα νησιά, έχουμε συγκεκριμένα παραδείγματα και αναφορές, που έχει παραβιασθεί, λόγω της FastTrack διαδικασίας, το ατομικό δικαίωμα του καθενός στην εξέταση του ασύλου. Θα ήταν πολύ χρήσιμο. Θα ήθελα να συμφωνήσω με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα, απόλυτα. Η φύση των ανθρώπων, που βρίσκονται στα νησιά και ο εγκλωβισμός τους, στα νησιά, αλλάζει και τις ανάγκες που έχουν και προφανώς, σε συνδυασμό με αυτό που ανέφερε ο κ. Τερζίδης, με τον τρόπο που πρέπει να εντοπίζεται η ευαλωτότητα, είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα, στη Λέσβο – και το λέω γνωρίζοντας πολύ καλά τι λέω, έχουν εντοπίσει, σταδιακά και με συστηματική και

ποιοτική δουλειά, την ευαλωτότητα σε πληθυσμούς, που παρακολουθούν από την κλινική εικόνα τους. Άνθρωποι, που δίστασαν να πουν ότι είναι ευάλωτοι, στην αρχή, άνθρωποι που δεν ήθελαν να γίνει αφορμή εγκλωβισμού τους ή άλλων συνεπειών, η ευαλωτότητα. Νομίζω ότι, σε συνδυασμό με τα λεγόμενα του κ. Τερζίδη, πρέπει να δουλευτεί, σοβαρά, η διαδικασία της ευαλωτότητας και των σταδίων, που ακολουθούν οι άνθρωποι και της ευχέρειας που έχουμε την εντοπίζουμε, με διάφορους τρόπους, στην πορεία του χρόνου.

Θα κλείσω, λέγοντας το εξής. Προφανέστατα, η κατάσταση είναι ρευστή και οι ροές δεν είναι πάντα ίδιες κι αυτό το ξέρει, πάρα πολύ καλά, η ελληνική αστυνομία. Ειδικά, στη Λέσβο, θα έλεγα ότι, αυτήν τη στιγμή, πάλι υπάρχει μια μεταβολή της φύσης των ροών - και του αριθμού και της φύσης.

Προφανέστατα, ξέρουμε πάρα πολύ καλά, ότι αν θέλει το ελληνικό κράτος –με την ευρύτερη έννοια- να κάνει καλά τη δουλειά του, είναι ικανότατο να την κάνει και ξέρουμε και πάρα πολύ καλά, ότι έχουμε και περιπτώσεις και περιστατικά που ξεφεύγει από την κανονικότητα, η όποια αντίδραση, δυσλειτουργία, πίεση και τα λοιπά.

Αυτό που θα ήθελα να πω είναι ότι, περιστατικά που έχουν δηλωθεί και για τα οποία, αναμφισβήτητα, έχουν γίνει καταγγελίες, πρέπει να ελεγχθούν, διότι δημιουργείται μια κανονικότητα στα νησιά, -μιας και ξεκινήσατε όλοι σας με τη διαφοροποίηση των νησιών,- και αυτή η κανονικότητα έχει να κάνει με όλους τους πολίτες. Είναι η αντίληψη ότι γίνονται πράγματα, πέρα και έξω από το νόμο, λόγω των έκτακτων συνθηκών. Και σε μια κοινωνία, που οι έκτακτες συνθήκες γίνονται κανονικότητα, κινδυνεύει και η δημοκρατία και τα δικαιώματα όλων των ανθρώπων, παρόλο που η σημερινή επιτροπή είναι μόνο για τους πρόσφυγες. Εγώ θα έλεγα όλων των ανθρώπων, διότι τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι όλων, είναι οικουμενικά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Πάλλη. Το λόγο έχει ζητήσει ο κ. Αϊβατίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Στην Επιτροπή, εκπροσωπώ ως γνωστόν τον Λαϊκό Σύνδεσμο Χρυσή Αυγή και θα επιχειρήσω να κάνω μια σύντομη παράθεση, ορισμένων πάγιων θέσεων μας και στη συνέχεια θα θέσω κάποιες ερωτήσεις, σε ορισμένους από τους παρισταμένους.

Νομίζω ότι είναι πανθομολογούμενο, κυρία Πρόεδρε, δεν ξέρω αν κάποιος το αρνείται, ότι η συντριπτική πλειοψηφία των εισερχόμενων αλλοδαπών, παρανόμως εισερχόμενων, όπως και ο κ. Μαυροειδής ανέφερε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Παρατύπως είναι ο σωστός όρος στην Ευρώπη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Δεν θα με διορθώσετε.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ο σωστός όρος στην Ευρώπη είναι παρατύπως.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, η λέξη αυτή «παρατύποι μετανάστες», αναφέρεται στη συμφωνία της 18ης Μαρτίου, της Ε.Ε.- Τουρκίας. Παρατύποι.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Είναι όρος ετών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Παρατύποι. Επιτρέψτε μου να έχω άποψη.

Τέλος πάντων, λαθρομετανάστες είναι, για να εξηγηθούν με κατά το λαθραναγνώστες. Κυρία Πρόεδρε, διαφυλάξτε την τάξη.

(Θόρυβος στην αίθουσα)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ: Οι αντιδράσεις είναι εύλογες, ενδεχομένως. Άλλωστε, υπάρχουν πολύ σοβαρά συμφέροντα. Οικονομικά οφέλη εννοώ.

Μέλημα ενός εθνικού κράτους, πρέπει να είναι η διαφύλαξη του κοινωνικού ιστού και των εθνολογικών χαρακτηριστικών. Η Ελλάδα είναι ένα εθνικό κράτος. Δεν είναι πολυεθνικό, όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες ή όπως ήταν η τέως Σοβιετική Ένωση. Άρα λοιπόν, εμείς φρονούμε, ότι αυτή η αθρόα είσοδος μεταναστών, παρατύπων, παρανόμων, λαθρομεταναστών έχει μια εθνοφθόρο επενέργεια, για το ελληνικό έθνος.

Είλικρινά, ζηλεύω την τακτική που ακολουθεί το εθνικό κράτος του Ισραήλ. Ήθελα να πω, για όσους δεν το γνωρίζουν, ότι από το 2009 έως το 2016, μόνο τέσσερεις περιπτώσεις ασύλου, έγιναν δεκτές στο Ισραήλ. Μόνο τέσσερεις. Υπάρχει μια διαδικασία και ήθελα, απ' αυτών που θα αναφέρω, εάν είναι ακριβή, να μου πει και τη γνώμη του ο κ. Δανιήλ Εσδρά, υπάρχει μια διαδικασία επιλογής για αυτούς που εισέρχονται παρανόμως. Κυρίως Αφρικανοί, αλλά και Ασιάτες. Παραμονή επ' άοριστον στο κέντρο Χολότ στην έρημο Νεγκέβ, είναι οι επιλογές που έχουν οι εισερχόμενοι εκεί. Επ' άοριστον παραμονή στο κέντρο αυτό, επιστροφή στην πατρίδα, εθελούσια, του όποιου παρανόμως εισερχομένου ή εθελούσια απομάκρυνση, με μέριμνα του κράτους, της κυβερνήσεως του Ισραήλ, με αμοιβή κιάλας 3.500 δολαρίων και υπάρχουν περιστατικά, που μετανάστης λαθραίος από την Ερυθραία, αποδέχτηκε το να πάει στην Ουγκάντα.

Θέλω να πω, ότι έθνη τα οποία σέβονται την ιστορία τους, ακολουθούν σοβαρές πρακτικές και δεν υιοθετούν πρακτικές, όπως ακούστηκαν από την εκπρόσωπο της Διεθνούς Αμνηστίας, μετά το λογύδριο που άκουσα, αντιλαμβάνομαι γιατί η κυβέρνηση Πούτιν έκλεισε τα γραφεία στη Μόσχα.

Ένα ερώτημα ήθελα να θέσω, στον κ. Μαυροειδή. Κατά τη γνώμη του, ως έγκριτος νομικός, απορρίπτονται αιτήσεις ασύλου αδικώς; Αυτό, είναι κρίσιμο το ερώτημα και σε ποιο αριθμό, πιστεύει ότι οι άνθρωποι, οι οποίοι προσφεύγουν και στο δεύτερο βαθμό, αδικώς απελαύνονται;

Επίσης, εάν μπορεί να μου απαντήσει, εάν θεωρεί ότι η κοινή δήλωση Ε.Ε.-Τουρκίας, που φυσικά, φρονώ ότι έγινε για το καλό της Ελλάδος, ή τουλάχιστον φαίνεται ή διαφαίνεται κάποιο καλό, άσχετα τώρα με την εμφάνιση του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο, εάν είναι μια σωστή και επωφελής για την πατρίδα μας συμφωνία;

(Συνέχεια ομιλίας κυρίου ΙΩΑΝΝΗ ΑΪΒΑΤΙΔΗ)

Διότι ακούστηκαν και διάφορες φωνές ότι είναι, ενδεχομένως, επιβλαβής. Αυτό μου προξενεί κατάπληξη πραγματικά. Τελικά, υπάρχει μέριμνα για όλους τους αλλοδαπούς και δεν υπάρχει καμία μέριμνα, κανένα ενδιαφέρον, καμία ευαισθησία, για τους γηγενείς Έλληνες; Ευχαριστώ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κύριος Τάσος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΑΣΣΟΣ: Θα ξεκινήσω, διαβάζοντας ένα απόσπασμα από το ποίημα του Μπρεχτ «Γερμανικό Εγχειρίδιο Πολέμου». «Αυτοί που αρπάζουν το φαί από το τραπέζι κηρύπτουν τη λιτότητα. Αυτοί που παίρνουν όλα τα δοσίματα ζητάνε θυσίες. Οι χορτάτοι μιλάνε στους πεινασμένους για τις μεγάλες εποχές που θα έρθουν. Αυτοί που τη χώρα σέρνουν στην άβυσσο, λεν πως η τέχνη να κυβερνάς το λαό είναι πάρα πολύ δύσκολη για τους ανθρώπους του λαού. Αυτοί που βρίσκονται ψηλά λένε πόλεμος και ειρήνη είναι δύο πράγματα ολότελα διαφορετικά, όμως η ειρήνη τους και ο πόλεμός τους μοιάζουν όπως ο άνεμος και η θύελλα. Ο πόλεμος γεννιέται από την ειρήνη τους, καθώς ο γιος από τη μάνα. Έχει τα δικά της απαίσια χαρακτηριστικά. Ο πόλεμός τους σκοτώνει ό,τι άφησε όρθιο η ειρήνη τους».

Σήμερα, λοιπόν, συζητάμε για τους πρόσφυγες. Για εμάς τους πρόσφυγες τους διώχνει ο πόλεμός τους. Τους μετανάστες τους διώχνει η ειρήνη τους, γιατί, όπως είπα και προηγούμενα, ο πόλεμός τους σκοτώνει ό,τι η ειρήνη τους άφησε όρθιο. Προηγούμενα έγινε η συζήτηση για τη διαχείριση του προσφυγικού ζητήματος και δεν ακούσαμε, βέβαια, τίποτα για τα αίτια που προκαλούν το πρόβλημα και τα αίτια δεν είναι άλλα από τη βαρβαρότητα ενός εκμεταλλευτικού συστήματος που λέγεται καπιταλισμός και, στο ανώτερο του στάδιο, ιμπεριαλισμός. Έτσι, λοιπόν, η εκμετάλλευση και ο πόλεμος είναι οι δύο πυλώνες πάνω στους οποίους στηρίζεται αυτό το σύστημα.

Από εκεί και πέρα, έχουμε αυτούς που προκάλεσαν το πρόβλημα με τους σχεδιασμούς και τις δράσεις τους, που, στη συγκεκριμένη περίπτωση, είναι η Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ, στους οποίους, βέβαια και τους δύο οργανισμούς η Ελλάδα συμμετέχει και όχι μόνο συμμετέχει, αλλά ενεργά αποδέχεται και τους σχεδιασμούς και τις δράσεις τους – επομένως,

η Ελλάδα είναι συνυπεύθυνη ως χώρα για τη δημιουργία αυτού του προβλήματος – και αντιμετωπίζουν αυτούς τους ανθρώπους, σε πρώτη φάση, σαν φθηνά εργατικά χέρια. Βέβαια, αφού πήραν όσους χρειαζόνταν, κυρίως η Γερμανία, αλλά και άλλες ευρωπαϊκές χώρες, σαν φθηνά εργατικά χέρια, τώρα λένε στους υπόλοιπους «τους υπόλοιπους κάνετε τους ό,τι θέλετε, κρατήσετε τους στις χώρες τους, ρίξτε τους στη θάλασσα». Βέβαια, αυτό αφορά, όπως είπα και τη χώρα μας. Η χώρα μας είναι συνυπεύθυνη. Δεν είναι αμέτοχη η χώρα μας για τη δημιουργία του προβλήματος να λέει «εγώ κάνω ό,τι μπορώ». Η χώρα μας συμμετέχει απόλυτα και άμεσα.

Βέβαια, τώρα με το πρόβλημα αυτό, μετά την, κατά την άποψή μας, επαίσχυντη συμφωνία Ε.Ε. και Τουρκίας, η οποία οδήγησε στο διπλό εγκλωβισμό ανθρώπων στη χώρα μας – με την έννοια ότι έχουν εγκλωβιστεί και στα νησιά και στη χώρα μας – η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των ανθρώπων θέλουν να φύγουν από τη χώρα μας και να πάνε σε άλλες χώρες της Ευρώπης που, κατά την άποψή τους, θα έχουν μια καλύτερη τύχη. Εμείς το αμφισβητούμε, αλλά εν πάση περιπτώσει, αυτή είναι η άποψή τους και είναι σεβαστή. Εμείς θα θέλαμε οι άνθρωποι αυτοί να μείνουν στη χώρα τους και να παλέψουν να αλλάξουν τα πράγματα εκεί, αλλά, εφόσον νιώθουν ότι απειλείται η ζωή τους, εμείς δεν είμαστε αυτοί που θα τους πούμε «μείνετε εκεί για να σκοτωθείτε». Επομένως, θα έχουν το δικαίωμα και με βάση τη συμφωνία της Γενεύης – αν κάνω λάθος, να με διορθώσετε – αυτοί οι άνθρωποι να επιλέξουν τη χώρα τελικού προορισμού τους, πράγμα που η πολιτισμένη και δημοκρατική Ευρώπη τους το αρνείται.

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΑΣΣΟΥ)

Και τι κάνει αυτή η πολιτισμένη και δημοκρατική Ευρώπη όπως είπα τους αντιμετωπίζει όσους δεν χρειάζεται, σαν ένα βάρος από το οποίο θέλει να απαλλαγεί. Αντί να τους ζητάμε καθημερινά ένα μεγάλο συγνώμη, γι' αυτό που τους συμβαίνει και οι άνθρωποι αυτοί αναγκάστηκαν να ξεσπιτωθούν είτε σε περίοδο πολέμου είτε σε περίοδο ειρήνης από της χώρες τους, εμείς τους κοιτάμε στα δόντια και λέμε εσύ θα μείνεις γιατί σε χρειαζόμαστε σαν φθινό εργατικό χέρι, και εσύ θα φύγεις και θα πας πίσω στη χώρα σου και θα αντιμετωπίσεις τη μοίρα σου εκεί. Για μας λοιπόν, το πρόβλημα δεν μπορεί να λυθεί με λύσεις αποκλεισμού αυτών των ανθρώπων από το δικαίωμα τους στο να έχουν μια καλύτερη ζωή και επιπλέον, με το να τους γυρίσουμε πίσω από εκεί που έφυγαν για να γλιτώσουν τη ζωή της ή την εξαθλίωση.

Για εμάς το θέμα είναι οι άνθρωποι αυτοί οι άνθρωποι πρώτον, να τους δοθεί το δικαίωμα να πάνε στη χώρα που έχουν επιλέξει που θέλουν να πάνε. Δεύτερον, όσοι από αυτούς επιλέξουν να μείνουν στη χώρα μας να ενταχθούν στη χώρα μας. Και τρίτον, να καταργηθεί αυτό το αίσχος των κέντρων κράτησης. Ξέρετε τι μου είχε πει αρμόδιο παράγοντας στη Μόρια στο κέντρο κράτησης- γιατί εγώ εκεί εκλέγομαι στη Λέσβο-ότι εγώ αν ήμουν στη θέση τους, θα έκανα τα ίδια και χειρότερα. Αρμόδιος υπηρεσιακός παράγοντας και μάλιστα, στα ζητήματα ασφάλειας.

Δεν μπορούμε λοιπόν αυτούς τους ανθρώπους, να τους αντιμετωπίζουμε σαν εγκληματίες. Ποιοι αυτοί που δημιούργησαν το πρόβλημα σε αυτούς τους ανθρώπους.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Σκούφα.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Θα συγχωρέσετε κάποια αφέλεια και αθωότητα και ίσως άγνοια, που αποτελεί τη βάση της ερώτησης ή των ερωτημάτων που θέλω να κάνω. Να δηλώσω καταρχάς ότι προέρχομαι από την Πιερία, οπότε οι εικόνες και η κατάσταση που επικρατεί στα νησιά μου είναι περισσότερο γνωστή από αφηγήσεις προβλημάτων των συναδέλφων ή από τους εικόνες των ειδήσεων. Θέλω να εστιάσω στο εξής γιατί δεν το έχω κατανοήσει και νομίζω ότι είναι αρκετά βοηθητική ερώτηση για να το κατανοήσει και το σύνολο των υπόλοιπων πολιτών που τυχόν μας παρακολουθούν.

Αναφέρθηκε ότι υπάρχουν ανήλικοι κρατούμενοι, είναι κρατούμενοι που; Στις ελληνικές φυλακές, είναι μαζί με τις οικογένειές τους και δεν έχουν πάρει άσυλο οπότε περιμένουν στους ειδικούς χώρους την επαναπροώθηση τους προς την Τουρκία ή τις πατρίδες τους; Δεύτερον, πάλι για τους ανήλικους κρατούμενους, υπάρχουν στοιχεία ποιος είναι ο αριθμός τους; Τρίτη ερώτηση, γνωρίζω αρκετά καλά την προσπάθεια της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ, για το πρόγραμμα ενοικίασης σπιτιών μέσα στον ιστό της πόλης. Υπάρχει κάποιο πρόγραμμα που να προκρίνει την στέγαση σε σπίτια οικογενειών με ανήλικα ή ανήλικα απροστάτευτα; Να μας εξηγήσουν λίγο περισσότερο και ο εκπρόσωπος της Ύπατης Αρμοστείας και αν θέλει ο Νομικός Σύμβουλος του Υπουργού και η εκπρόσωπος της Ελληνικής Αστυνομίας το τι συμβαίνει με τα ανήλικα παιδιά. Ευχαριστώ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει η κυρία Θελερίτη.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Θα ήθελα να κάνω κάποιες ερωτήσεις, σχετικά με τα φαινόμενα κακοποίησης που παρουσιάζονται και αναφέρθηκε και από τους Γιατρούς χωρίς Σύνορα. Κατά πόσον μετά την διαπίστωση της κακοποίησης ή του trafficking ή οτιδήποτε άλλου φαινομένου βίας, υπάρχει διαμεσολάβηση, έτσι ώστε για παράδειγμα, κάποια προγράμματα, όπως έχει η Γενική Γραμματεία Ισότητας- έχει Συμβουλευτικά Κέντρα, έχει ξενώνες-να μπορούν με μια διαδικασία οι πρόσφυγες γυναίκες να φιλοξενηθούν σε αυτά τα κέντρα; Κατά πόσον δηλαδή υπάρχει αυτή η συνεργασία μεταξύ των φορέων ή μια υποτιθέμενη δικτύωση, που θα μπορούσε ακριβώς να κάνει χρήση δομών, που θα βοηθούσαν σε μια προσωρινή και καλύτερη αντιμετώπιση;

Το δεύτερο ερώτημα προκύπτει πραγματικά από τις πολιτικές που είχαμε, επειδή θεωρούσαμε ότι ένας μεγάλος πληθυσμός όλων αυτών των προσφυγικών ροών, θα είναι διερχόμενος. Ως εκ τούτου είχαμε περισσότερο προσανατολισμό σε πολιτικές τέτοιου τύπου και όχι σε πολιτικές ένταξης. Τώρα που έχουμε, γύρω στους 60.000 πρόσφυγες στη χώρα μας, ήδη έχουμε αρχίσει στο να προσανατολιζόμαστε και να χαράζουμε πολιτικές ένταξης. Αυτό σημαίνει και συμφωνώ με την Κατερίνα την Πούτου, ότι τώρα μεν υπάρχουν τα χρηματοδοτικά εργαλεία, που βοηθούν στο να δημιουργηθούν αυτές οι πολιτικές ένταξης, όμως ένα μεγάλο μέρος, θα πρέπει να το «σηκώσουν» οι εθνικές κοινωνικές πολιτικές, ακριβώς και θα βοηθήσουν αυτούς τους ανθρώπους να ενταχθούν στην ελληνική κοινωνία.

Εδώ πραγματικά νομίζω, ότι θα πρέπει να δούμε λίγο, κατά πόσο υπάρχει ένα σχέδιο, όλων αυτών των πολιτικών ένταξης και των διαπλεκόμενων Υπουργείων, Φορέων και Δικτύων, έτσι ώστε να δούμε πώς μπορεί να γίνει καλύτερα, πώς μπορούν να εφαρμοστούν και να ενταχθούν στην ελληνική κοινωνία οι πρόσφυγες και οι γυναίκες πρόσφυγες.

Το τρίτο που θέλω να εντοπίσω και μου έκανε φοβερή εντύπωση, είναι αυτό που αναφέρθηκε πάλι από τους Γιατρούς χωρίς Σύνορα και από την Κατερίνα την Πούτου, σχετικά με την εγκύκλιο για την μη έκδοση του ΑΜΚΑ. Καταρχάς θα το διαρρυθμίσουμε και νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό αυτό που μας είπατε ως πληροφορία, όμως έχω την εντύπωση, ότι όταν ένας εργαζόμενος που είναι σε ένα ΚΕΠ αρνείται να το κάνει- και εκεί θα πρέπει να δείτε την Αρχή που εκδίδει αυτή την εγκύκλιο και να την ρωτήσετε αν αυτή η εγκύκλιος όντως υφίσταται και να την ζητήσετε- αλλά από την άλλη μεριά γιατί δεν κάνετε μια καταγγελία για τον

αρνούμενο; Ή αν έχετε κάνει κάποιες καταγγελίες άρνησης-που είναι υποχρεωμένοι να τους εκδώσουν ΑΜΚΑ- ακριβώς αυτής της έκδοσης του ΑΜΚΑ; Γιατί αυτή τη στιγμή υπάρχει νόμος και το Υπουργείο Υγείας έχει δώσει τη δυνατότητα πρόσβασης αυτών των ανθρώπων στο δημόσιο σύστημα υγείας. Άρα, λοιπόν, να το δούμε και να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε σε σχέση με αυτό και όσο μπορούμε να βοηθήσουμε και εμείς από τη μεριά μας. Ευχαριστώ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ(Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την κυρία Θελερίτη. Εάν δεν υπάρχει άλλη παρέμβαση, έχω και εγώ να συμπληρώσω μερικές ερωτήσεις, αυτές που ήδη έκαναν οι συνάδελφοι μου. Θα ήθελα να πληροφορήσω, οι επαΐοντες σε ποια ακριβώς σημεία ποιων κείμενων στηρίζεται η επιβολή γεωγραφικού περιορισμού, στους εισερχόμενους χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα στη χώρα μας, που φτάνουν στα ελληνικά νησιά, ώσπου να κριθεί εάν θα πάρουν άσυλο ή εάν δεν θα πάρουν άσυλο και σε ποιο βαθμό; Πού στηρίζεται αυτή η άποψη και πόσο ελαστικότερη μπορεί να είναι η εφαρμογή της, από αυτήν που βιώνουμε τώρα;

Η δεύτερη ερώτησή μου είναι που εδράζεται νομικά η κράτηση, σε προαναχωρησιακά κέντρα, αιτούντων άσυλο, που το αίτημά τους δεν έχει κριθεί ακόμη; Ούτε σε δεύτερο και μερικές φορές ούτε καν σε πρώτο βαθμό και αυτό συμβαίνει στην ενδοχώρα. Αν για τα νησιά υπάρχει μόνο γεωγραφικός περιορισμός και τα Κ.Υ.Τ. θεωρούνται ανοιχτές δομές στην ενδοχώρα, τότε οι αιτούντες άσυλο κανονικά θα κρατιούνται σε προαναχωρησιακά κέντρα κράτησης.

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας Αφροδίτης Σταμπουλή, Προέδρου της Επιτροπής)

Τρίτον, που εδράζεται νομικά η κράτηση ανθρώπων που έχουν αποδεχθεί εθελούσιο επαναπατρισμό, όταν λέμε ανθρώπων εννοούμε ακόμα και οικογενειών με μικρά παιδιά, που κρατούνται κανονικά στην Αμυγδαλέζα, δεν φιλοξενούνται, κρατούνται με τριπλό συρματοπλέγμα, από το οποίο δεν μπορούν να βγουν. Αυτό, δεν το αμφισβητεί κανείς.

Όλα αυτά τα λέω, γιατί δεν ξεχνάμε και την τελευταία ακόμη παρέμβαση του Επιτρόπου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα της Ε.Ε., του Νιλς Μουϊζνιεκς, ο οποίος υπενθύμισε την ευρωπαϊκή, αλλά και την ελληνική νομοθεσία, σύμφωνα με την οποία η κράτηση πρέπει να είναι το έσχατο μέσο, το οποίο επιβάλλεται μετά από εξατομικευμένη κρίση και αφού εξαντληθούν όλα τα άλλα μέτρα, όπως για παράδειγμα η παρουσία στο πλησιέστερο αστυνομικό τμήμα, ανά τακτά χρονικά διαστήματα.

Επίσης, γιατί δεν ξεχνάμε την επισήμανση του Νιλς Μουϊζνιεκς ότι η απάντηση στην απαίτηση για περιορισμό της κράτησης, δεν μπορεί να είναι καλύτερες συνθήκες κράτησης. Οι καλύτερες συνθήκες κράτησης είναι ανάγκες και έχουν αυταξία για αυτούς, για τους οποίους η κράτηση επιβάλλεται με τους όρους, που αναφέρθηκαν προηγούμενα. Πάνω σ' αυτό το σημείο, θα ήθελα να ακούσω κάποια συγκεκριμένη απάντηση για την κατάσταση στην Πέτρου Ράλλη.

Το θέμα των εργαζομένων στα ΚΕΠ θα το δούμε.

Θα ήθελα να ακούσω αριθμούς ανθρώπων, που πήραν άσυλο σε πρώτο, καταρχήν, αλλά και σε δεύτερο βαθμό, διότι αναγνωρίστηκαν ως θύματα trafficking και ως θέματα εργασιακής εκμετάλλευσης μέσα στη χώρα.

Θα ήθελα να μάθω, εάν σύμφωνα με τη νομοθεσία επιτρέπεται η κράτηση, όχι μόνο ανηλίκων, στους οποίους αναφερθήκαμε, αλλά ασθενών, ηλικιωμένων ανθρώπων.

Εκτός από τις γενικές συνθήκες διαβίωσης σε χώρους επιτηρούμενους από την αστυνομία, είτε πρόκειται για ΚΥΤ είτε πρόκειται για ανοιχτά camp, ποιες είναι οι συνθήκες ασφάλειας και προστασίας, που προσφέρει η Ελληνική Αστυνομία, στους ανθρώπους που ζουν μέσα;

Σας μεταφέρω συγκεκριμένη αναφορά από οργάνωση, η οποία κατήγγειλε, στην αστυνομία που βρισκόταν στην είσοδο του camp, περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας, η οποία όπως ξέρουμε διώκεται αυτεπάγγελα, σύμφωνα με τη νομοθεσία μας και της οποίας ο δράστης ήταν παρών στο χώρο διαμονής του. Η απάντηση της αστυνομίας ήταν, ότι εμείς δεν μπορούμε να μπούμε μέσα, δεν μπαίνουμε μέσα, φέρτε τον στην πύλη να τον συλλάβουμε. Αυτή είναι μεμονωμένη στάση των συγκεκριμένων υπαλλήλων, που βρέθηκαν εκεί ή είναι κατεύθυνση και πάγια πρακτική;

Θα περάσουμε στον κύκλο των δευτερομιλιών των προσκεκλημένων, οι οποίες, επειδή η ώρα μας είναι προχωρημένη, θα παρακαλούσα να είναι τρίλεπτες, με σεβασμό στο χρόνο. Θα εκφωνήσω τους προσκεκλημένους με τη σειρά, με την οποία βρίσκονται εδώ.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Κυρία Πρόεδρε, συγγνώμη. Απλά διαδικαστικά, επειδή η ώρα έχει προχωρήσει κι έχουμε ένα θέμα, μήπως να απαντήσουν οι φορείς οι οποίοι ερωτήθηκαν, γιατί δευτερολογία εφ' όλης της ύλης δεν ξέρω εάν έχει νόημα.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Όχι εφ' όλης της ύλης και όποιος δεν θέλει μπορεί να παραιτηθεί, θα διευκολύνει τους υπόλοιπους.

Το λόγο έχει ο κ. Παπακωνσταντής.

ΜΑΡΚΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ (Νομικός – Ειδικός Σύμβουλος του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής, κ. Ιωάννη Μουζάλα): Εγώ θα ήθελα να πω δύο κουβέντες, δεν θα καθυστερήσω καθόλου.

Λοιπόν, πρώτα απ' όλα στο ερώτημα που έθεσε ο κύριος σχετικά με τη συμμετοχή των ευρωπαϊών δικηγόρων, να πω ότι είναι μια ουσιαστική συμμετοχή στην οποία συμμετέχουν δικηγόροι οι οποίοι έχουν τη γνώση επί του προσφυγικού και να πω ότι υπάρχει και ενεργή συμμετοχή της Επιτροπής για θέματα προσφύγων και μεταναστών των ελληνικών δικηγορικών συλλόγων, πωσ δηλαδή υπάρχει και η ομπρέλα των ελληνικών δικηγορικών συλλόγων που συνδράμει και συμμετέχει σ' αυτή την πρωτοβουλία και να πω, μάλιστα, ότι αυτή η πρωτοβουλία προτάθηκε ως ένα από τα καλύτερα προγράμματα εθελοντικής προσφοράς στους πρόσφυγες, προκειμένου να βραβευθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Που σημαίνει, δηλαδή, ότι οι άνθρωποι θα προσκόμισαν κάποια στοιχεία, δεν ήρθαν εδώ να κάνουν τουρισμό, αλλά να παράσχουν υπηρεσίες, οι οποίες είναι προς την κατεύθυνση συμβουλής και συνδρομής στους πρόσφυγες.

Να πω το εξής σχετικά με τους ανήλικους: Πρέπει να καταλάβουμε ότι όταν σύμφωνα με την Έγταση Αρμοστεία από τον Ιανουάριο έως τον Ιούνιο το 32,5% όσων εισήλθαν στην Ελλάδα είναι ανήλικοι, καταλαβαίνουμε ότι οι ανάγκες δημιουργίας δομών είναι διαρκείς. Επομένως, δεν μπορούμε να πούμε γιατί δεν έχετε στεγάσει όλα τα ανήλικα, είναι κάτι το οποίο είναι πραγματικά πρώτιστο μέλημα αλλά δημιουργούνται συνεχώς ανάγκες, προκειμένου να δημιουργηθούν δομές, οι οποίες θα είναι και κατάλληλες γιατί δεν αρκεί να βάλουμε τα παιδιά σ' ένα χώρο φύλαξης, πρέπει να τους παρέχουμε και τις ανάλογες υπηρεσίες.

Το πόσα είναι ακριβώς τα παιδιά τα οποία βρίσκονται στα κρατητήρια, είναι κάτι για το οποίο δεν είμαι σε θέση να σας απαντήσω, ίσως ξέρει η κυρία Τσιριγώτη.

Να πω και κάτι άλλο που παραμέλησα και δεν το είπα στην αρχή. Από τις αρχές Σεπτεμβρίου, σιγά σιγά, θα αποχωρήσουν οι Μ.Κ.Ο. από την παραμεθόριο και η παροχή και οι υπηρεσίες που παρείχαν αυτές, θα περάσουν στο ελληνικό κράτος. Αυτό θα είναι προς μια σωστή κατεύθυνση, γιατί αφενός εκλείπει η έκτακτη χρηματοδότηση, αφετέρου, όμως, δίνει τη δυνατότητα στο κράτος να έχει μια συνολική εποπτεία και μια επιμέλεια, να λειτουργεί σαν μια ομπρέλα, προκειμένου όλα αυτά με τις υπηρεσίες που θα παρέχει και θα κουμπώνει η μια στην άλλη να μπορέσει να λειτουργήσει καλύτερα η παροχή υπηρεσιών στους διάσπαστους χώρους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η κυρία Τσιριγώτη.

ΖΑΧΑΡΑΟΥΛΑ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ (Αντιστράτηγος – Γενικός Επιθεωρητής Αστυνομίας Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων της ΕΛ.ΑΣ.): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω με τα ασυνόδευτα τα ανήλικα, όπως τέθηκαν τα ερωτήματα εδώ στην αίθουσα. Μιλάμε για ασυνόδευτα ανήλικα, επαναλαμβάνω και όχι τα ανήλικα που είναι μαζί με τις οικογένειές τους. Δυστυχώς, για εμάς στην Ελληνική Αστυνομία δεν έχουμε καμία αρμοδιότητα να έχουμε υπό κράτηση ασυνόδευτους ανηλίκους, όμως καλούμαστε για μια ακόμη φορά, βάσει της εντολής του Εισαγγελέα, να προβούμε σε προστατευτική φύλαξη. Η προστατευτική φύλαξη, όπως καταλαβαίνετε, γίνεται στις δικές μας εγκαταστάσεις, όποιες είναι αυτές, αν κι εμείς σαν Ελληνική Αστυνομία έχουμε διαμορφώσει έναν ειδικό χώρο πράγματι στην Αμυδαλέζα και αυτή τη στιγμή που μιλάμε τα ασυνόδευτα ανήλικα που είναι υπό προστατευτική φύλαξη ανέρχονται στον αριθμό των 27.

Θα παρακαλούσα όσους είναι εδώ στην αίθουσα και μπορούν να συμβάλουν στο να μην διατάσσεται προστατευτική φύλαξη προς την Ελληνική Αστυνομία, θα ήμασταν ευγνώμονες για μια ζωή.

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ, Αντιστρατήγου, Γενικού Επιθεωρητή της Αστυνομίας Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων της ΕΛ.ΑΣ.)

Πραγματικά είναι μεγάλο άγχος για εμάς και ούτε το θέλουμε ή όποια ΜΚΟ ή η Υπάτη Αρμοστεία ή ο ΔΟΜ έχει μια δομή αξιοπρεπέστατη, που θα μπορούσε να τη δώσει στην Ελληνική Αστυνομία, ούτως ώστε να παρέχει σε καλύτερες συνθήκες την προστατευτική φύλαξη, εδώ είμαστε και με μεγάλη μας χαρά να το δεχτούμε.

Περνάω στα δικά σας ερωτήματα όσα μπόρεσα να σε κρατήσω.

Κυρία Πρόεδρε, ο εδαφικός περιορισμός προβλέπεται στην ελληνική νομοθεσία και είναι τα εναλλακτικά μέτρα κράτησης.

Από τη στιγμή, λοιπόν, που υφίσταται μεταξύ της Ε.Ε. και της Τουρκίας η κοινή δήλωση, η οποία κατάφερε να περιορίσει κατά πολύ τις ροές, γιατί μη ξεχνάμε, ότι το 2015 υποφέραμε σαν κράτος και όλος ο κρατικός μηχανισμός, από τα χέρια της Ελληνικής Αστυνομίας και του Λιμενικού Σώματος πέρασαν, περίπου, ένα εκατομμύριο πρόσφυγες και μετανάστες. Η Ε.Ε. δεν βοήθησε καθόλου, αλλά ούτε και οι Ευρωπαϊκοί Οργανισμοί, όμως βοήθησαν το κράτος οι Μ.Κ.Ο., η Υπάτη Αρμοστεία, ο ΔΟΜ, οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα και όσοι παρευρίσκονται εδώ, για να μπορέσει να διαχειριστεί αυτό το μεγάλο αριθμό, γιατί τέτοια προσφυγική μεταναστευτική κρίση δεν έχει ξαναδεί κανένα άλλο κράτος σε καμία άλλη χώρα.

Επανερχομαι, λοιπόν, στον εδαφικό περιορισμό που είναι εναλλακτικό μέτρο κράτησης. Σύμφωνα με την κοινή δήλωση Ε.Ε. και Τουρκίας είμαστε υποχρεωμένοι να κρατάμε τους πρόσφυγες και τους μετανάστες που παράτυπα εισέρχονται στη χώρα μας.

Όλοι γνωρίζουμε ότι η παράνομη είσοδος στη χώρα είναι ποινικό αδίκημα και, βέβαια συντάσσεται και δικογραφία και αρμόδιος είναι ο Εισαγγελέας να αποφασίσει, εάν θα υπάρχει και περαιτέρω δικαστικός περιορισμός ή η επιβολή ποινής.

Ο εισαγγελέας 100% κάνει άρση, βέβαια.

Περνάμε τώρα στα κέντρα υποδοχής και ταυτοποίησης, όπου όπως σας είπα και πριν η Ελληνική Αστυνομία υποστηρίζει την υπηρεσία πρώτης υποδοχής, είναι αρμόδια για

την καταγραφή, την ταυτοποίηση, τη λήψη δακτυλικών αποτυπωμάτων και τη διοικητική διαδικασία.

Σαφώς, με την υποστήριξη της Ύπατης Αρμοστείας ενημερώνονται για τα δικαιώματά τους και σαφώς όλοι, μηδενός εξαιρουμένου από αυτούς που εισέρχονται στα νησιά, υποβάλουν αίτημα ασύλου, εκφράζουν βούληση ασύλου.

Από κει και ύστερα γίνεται η καταγραφή από την υπηρεσία ασύλου, δίνονται τα τρίπτυχα και γίνεται ο εδαφικός περιορισμός, που είναι, όπως σας είπα, εναλλακτικό μέτρο κράτησης.

Σχετικά με τα προαναχωρησιακά κέντρα στα νησιά, όπως ρωτήσατε, κυρία Πρόεδρε, στα προαναχωρησιακά κέντρα έχουμε την κατηγορία των αλλοδαπών, οι οποίοι αφού εξεταστεί σε πρώτο και σε δεύτερο βαθμό το αίτημα ασύλου τους και υπάρχει β' απορριπτική στο άσυλό τους, τότε η Ελληνική Αστυνομία εφαρμόζοντας τις κείμενες διατάξεις είναι υποχρεωμένη να προβεί στη σύλληψη και να τους φιλοξενήσει στις δικές της εγκαταστάσεις στα προαναχωρησιακά κέντρα κράτησης.

Η διαδικασία επιστροφής στην Τουρκία βάσει της κοινής δήλωσης Ε.Ε.- Τουρκίας είναι από 7-10 ημέρες. Σαφώς, κατά τη διάρκεια αυτών των ημερών, εάν ο οποιοσδήποτε κάνει προσφυγή στο Διοικητικό Πρωτοδικείο και βγάλει ανάλογη εντολή το Διοικητικό Πρωτοδικείο, η Ελληνική Αστυνομία είναι υποχρεωμένη, όπως καταλαβαίνετε, να σεβαστεί την εντολή του Διοικητικού Πρωτοδικείου.

Αυτό σημαίνει, ότι μπορεί να υπάρχει αναστολή εκτέλεσης της επιστροφής τους στην Τουρκία ή μπορεί να γίνει αναστολή της κράτησης.

Δεν θυμάμαι, εάν με ρωτήσατε κάτι άλλο για τα κέντρα κράτησης στα νησιά.

Να περάσω τώρα στην ενδοχώρα και για την Αμυδαλέζα, όπου είπατε για τις οικογένειες.

Οι οικογένειες επιτηρούνται σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο, οι οποίες οικογένειες έχουν αποφασίσει να επιστρέψουν εθελούσια στις χώρες καταγωγής τους.

Συνέχεια ομιλίας κυρίας ΖΑΧΑΡΟΥΛΑΣ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ, Αντιστρατήγου -Γενικής Επιθεωρητού
Αστυνομίας Αλλοδαπών και Προστασίας Συνόρων ΕΛ.ΑΣ.

Δεν είναι στον ίδιο χώρο που είναι οι παράτυποι μετανάστες, για τους οποίους έχει ξεκινήσει η διαδικασία επιστροφής στις χώρες καταγωγής τους. Είναι ειδικά διαμορφωμένος χώρος. Ακόμη, υπάρχει και παιδική χαρά για τα παιδιά. Η διαδικασία κρατάει πάρα πολύ λίγες ημέρες. Είμαστε σε συνεχή συνεργασία με τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης και οι συνθήκες διαμονής νομίζω είναι οι πιο καλές και πιο ανθρώπινες.

Όσον αφορά την Πέτρου Ράλλη και γενικά εγώ θα έλεγα σε όλα τα κέντρα κράτησης, πράγματι κάνουμε τεράστιες προσπάθειες. Τα προβλήματα είναι πάρα πολλά. Η υγιεινή, η υγεία, η σίτιση, η έλλειψη υλικοτεχνικών υποδομών, καθώς και η διαχείριση των ανθρώπων που είναι ευάλωτοι ή με διαφορετική ψυχοσύνθεση, ή υπηκοότητα, θα έλεγα, να ξέρετε απασχολεί και απασχολεί έντονα την Ελληνική Αστυνομία. Καταβάλλονται αμέριστες προσπάθειες από τη δική μας πλευρά. Μακάρι να μην υπήρχαν. Όμως αυτοί που κρατούνται στα κέντρα τα προαναχωρησιακά είναι αυτοί που εμπίπτουν στην οδηγία την ευρωπαϊκή περί επιστροφών και κρατούνται, γιατί έχουν ξεκινήσει οι διαδικασίες επιστροφής στη χώρα τους. Δεν κρατούμε την έννοια που είπατε προηγουμένως αυτούς που έχουν κάνει αίτημα ασύλου. Όσοι έχουν μεταφερθεί από τα νησιά στην ενδοχώρα στα προαναχωρησιακά είναι όσοι είχαν δημιουργήσει προβλήματα δημόσιας τάξης και ασφάλειας και βέβαια έγιναν και οι σχετικές δικογραφίες. Αν στην πορεία κάποιος δηλώσει άσυλο, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι σε καθημερινή σχεδόν βάση η διεθνής οργάνωση για τα ανθρώπινα δικαιώματα, η Ύπατη Αρμοστεία μπορούν και εισέρχονται μέσα στα κέντρα κράτησης και μιλούν με τους αλλοδαπούς που κρατούνται εκεί, υπάρχουν περιφερειακά γραφεία ασύλου όπου εξετάζουν τα αιτήματα ασύλου τους και σύμφωνα με το νόμο οποίος είναι κρατούμενος και υποβάλλει αίτημα ασύλου συνεχίζεται η κράτησή του και έχει δικαίωμα η Ελληνική Αστυνομία να τον κρατήσει 45 + 45 μέρες και αν έχει ξεκινήσει, όπως προείπα, η διαδικασία επιστροφής στη χώρα καταγωγή, με απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου, εφόσον αποφασιστεί, μπορεί η Ελληνική Αστυνομία να τον κρατήσει και παραπάνω.

Δεν ξέρω αν σας κάλυψαν ή αν έχετε κάτι άλλο;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Και για την προστασία των φιλοξενουμένων σε ανοικτές δομές;

ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗ: Οι ανοικτές δομές, κυρία Πρόεδρε, είναι όπως είναι όλα τα χωριά ή οι πόλεις ή οτιδήποτε. Η αστυνομία σαφώς έχει την επιτήρηση ή την εξωτερική επιτήρηση, ή την εξωτερική φρούρηση.

Δεν ξέρω για το περιστατικό που αναφέρατε. Ενδεχομένως να είναι ένα μεμονωμένο περιστατικό. Ό,τι ισχύει για τους Έλληνες πολίτες τα ίδια ακριβώς δικαιώματα έχουν και οι αλλοδαποί. Όταν είναι κατ' έγκληση, είναι κατ' έγκληση το αδίκημα. Όταν θα πρέπει να υποβληθεί η έγκληση, θα πρέπει να έρθει στο αστυνομικό τμήμα να υποβάλλει την έγκληση.

Σε όλες τις δομές φιλοξενίας δραστηριοποιούνται ΜΚΟ, δραστηριοποιείται η Ύπατη Αρμοστεία και φυσικά υπάρχει και νομική προσφορά από τις ΜΚΟ και υπάρχει και συνεργασία της Ελληνικής Αστυνομίας με όλες τις ΜΚΟ και θα μπορούσα να πω ότι από το 2015 και έκτοτε η Ελληνική Αστυνομία απέδειξε ότι η συνεργασία που έχει με όλες τις ΜΚΟ είναι σε πάρα πολύ καλό επίπεδο, κάτι που πριν δεν υπήρχε. Επαναλαμβάνω ό,τι ισχύει για τους Έλληνες πολίτες ισχύει και για τους αλλοδαπούς. Έχουν ακριβώς τα ίδια δικαιώματα. Ο νόμος είναι ένας.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την κυρία Τσιριγώτη.

Το λόγο έχει η κυρία Μαρία Σταυροπούλου.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Διευθύντρια της Υπηρεσίας Ασύλου του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω ακριβώς από εκεί που τελειώσει η Στρατηγός, η κυρία Τσιριγώτη, ότι για την υπηρεσία ο νόμος είναι ένας και είναι ο νόμος αυτός που υπηρετούμε, δεν είναι κάποια ιδεολογία του ενός ή του άλλου ή κάποια πολιτική.

Για το λόγο αυτό, έχουμε δώσει πάρα πολύ έμφαση στην εκπαίδευση του προσωπικού, το προσωπικό είναι όλο καινούργιο, το πιο έμπειρο προσωπικό έχει τεσσάρων ετών μόνο.

Θυμίζω ότι η υπηρεσία έχει κλείσει 4 χρόνια λειτουργίας, άλλες υπηρεσίες αντίστοιχες ευρωπαϊκών χωρών είναι πολύ - πολύ γηραιότερες από εμάς.

Δίνουμε μεγάλη έμφαση στην εκπαίδευση, αλλά και στην διασφάλιση της ποιότητας των διαδικασιών μας και για το λόγο αυτό, πιστεύω ότι η διαδικασία είναι δίκαιη.

Θεωρώ ότι κανένας άνθρωπος, ο οποίος έφτασε στην Ελλάδα από το Μάρτιο του 2016 και μετά και ότι έπρεπε να του αναγνωριστεί το καθεστώς του πρόσφυγα και δεν έγινε αυτό. Αυτό δεν έχει γίνει σε καμία περίπτωση, αλλά μόνο και με εξαίρεση δύο περιστατικά, τα οποία, όπως ξέρετε, είναι υπό διερεύνηση. Η χώρα μας παρά τον πάρα πολύ μεγάλο αριθμό ανθρώπων που έφτασαν στα νησιά και ζήτησαν άσυλο δεν έχει κατηγορηθεί για παραβίαση της Αρχής της μη Επαναπροώθησης. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να τονίζουμε και να θυμόμαστε.

Θα ήθελα να αναφέρω εξής σημεία ακολουθώντας τις ερωτήσεις και τα θέματα που τέθηκαν.

Καταρχήν, θα ξεκινήσω από τα νησιά. Πράγματι, πριν από ένα χρόνο ή και μερικούς μήνες η διαδικασία ήταν αρκετά αργή. Αυτό, όμως, δεν ισχύει. Είπα και νωρίτερα, ότι κατά μέσο όρο οι διαδικασίες στα νησιά δεν ξεπερνάει τις έξι εβδομάδες. Εξαίρεση στον κανόνα αυτό αποτελούν ευάλωτα άτομα, τα οποία ο νόμος μας, ο νομοθέτης έχει εξαίρεση και πολύ καλά έχει κάνει από τη ταχύρρυθμη διαδικασία του ασύλου. Εδώ θα ήθελα, όμως, να πω το εξής: Ότι στην περίπτωση ορισμένων κατηγοριών ευάλωτων ατόμων, το να κρατάει η διαδικασία λίγο παραπάνω είναι προς όφελός τους. Διότι πάρα πολύ συχνά, δεν μπορεί το

θύμα Trafficking ή το θύμα βασανιστηρίων ή ένας άνθρωπος, ο οποίος πάσχει από μιας σοβαρής μορφής ψυχολογικής επιβάρυνσης, δεν μπορεί αυτό να ταυτοποιηθεί πολύ γρήγορα. Άρα, δεν πρέπει και να γενικεύουμε.

Επίσης, ήθελα να πω εδώ ότι γίνεται κάθε δυνατή προσπάθεια για τα δικαιώματα των αιτούντων άσυλο στα νησιά να γίνονται απόλυτα σεβαστά και θεωρώ ότι γίνονται σεβαστά. Να θυμίσω ότι το δικαίωμα στις δωρεάν νομική συνδρομή, δεν υλοποιεί το μέχρι από κάποια χρόνια. Εδώ αναφέρθηκαν πολλές σημαντικές πρωτοβουλίες από ελληνικές μη κυβερνητικές οργανώσεις, αλλά και ξένες. Θεωρώ ότι αυτό είναι ένα κεκτημένο πάρα πολύ σημαντικό.

Το δεύτερο σημείο έχει να κάνει με τη διαδικασία ασύλου στην Ενδοχώρα. Εκεί, πράγματι, θέλω να σας πω - για να είμαστε ειλικρινείς και μεταξύ μας - ότι όσο δεν υπάρχει ένα σύστημα δίκαιης κατανομής ευθυνών και βαρών ως αναφορά τους αιτούντες άσυλο στην Ε.Ε., οι διαδικασίες ασύλου στην Ελλάδα, στην ενδοχώρα, η κανονική διαδικασία θα μακραίνει. Δεν είναι δυνατόν να γίνει και κάτι άλλο, όσο και να αναπτύσσει την υπηρεσία, η οποία ήδη, έχει αναπτυχθεί σε σημείο σχεδόν κατάρρευσης. Όταν λέω ότι διπλασιάστηκε και τριπλασιάστηκε σε μέγεθος υπηρεσία είναι προφανές ότι αυτό είναι κάτι, το οποίο, δεν μπορεί καμία δομή να αντέξει. Εκεί λοιπόν θα δούμε - εκτός αν κάτι αλλάξει - τους χρόνους διαδικασίας να μακραίνουν.

Αυτή τη στιγμή που μιλάμε η διαδικασία είναι σε απόλυτα ανεκτά, σε νόμιμα επίπεδα ή μέσος όρος είναι 6 μήνες σε πρώτο βαθμό, σε αντίθεση από τα νησιά που είναι συντομότερη χωρίς να είναι υπερβολικά σύντομη.

Αυτό, λοιπόν, ήταν το δεύτερο σημείο.

Επειδή ρωτήθηκαν τα στοιχεία αυτά βγαίνουν από την ηλεκτρονική εφαρμογή, η οποία πρέπει να σας πω ότι είναι αξιοζήλευτη. Πολλά κράτη μέλη μας ζηλεύουν που έχουν τη δυνατότητα να εξάγουμε τέτοια λεπτομέρεια σε στατιστικά στοιχεία και οφείλω αυτό να το πιστώσω στο Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας, που έχει φτιάξει την εφαρμογή αυτή.

Το τρίτο σημείο αφορά τους ευάλωτους. Τα ευάλωτα άτομα από το νόμο, αλλά και φυσικά από την υποχρέωση, αλλά και την πρακτική που εφαρμόζει η υπηρεσία

προτεραιοποιούνται σε όλες τις διαδικασίες, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για νησιά, ενδοχώρα, κανονική διαδικασία, κρατούμενος ή οτιδήποτε.

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας Μαρίας Σταυροπούλου, Διευθύντριας της Υπηρεσίας
Ασύλου του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής)

Ανεξάρτητα εάν πρόκειται για νησιά, ενδοχώρα, κανονική διαδικασία, κρατούμενους, οτιδήποτε. Η υπηρεσία έχει αναπτύξει μηχανισμούς, όπως για παράδειγμα, την παρουσία μας στο λεγόμενο φρουραρχείο, ειδικό κλιμάκιο ευάλωτων ατόμων, έτσι ώστε για παράδειγμα οι ασυνόδευτοι ανήλικοι, να μπορούν να κάνουν τη διαδικασία ασύλου σε ένα προστατευμένο περιβάλλον και πιο φιλικό για τις ανάγκες τους.

Επίσης, ήθελα να πω για τους ευάλωτους, ότι εάν ένα άτομο δεν έχει ταυτοποιηθεί ως ευάλωτο άτομο στα νησιά και αυτό γίνει αργότερα, δεν μας ενδιαφέρει από ποιον θα γίνει και πώς θα γίνει. Αμέσως ανακαλούμε την τυχόν διαδικασία που έχει εξελιχθεί μέχρι τότε, για παράδειγμα, εάν έχει μπει στην ταχύρρυθμη διαδικασία των νησιών, ανακαλούμε την απόφασή μας αυτή και παραπέμπεται στην κανονική διαδικασία, άμεσα κατανοούμε και εμείς ότι δεν είναι εύκολη η ταυτοποίηση πάντα των ευάλωτων ατόμων από την πρώτη στιγμή που πατάνε το πόδι τους στη χώρα.

Ρωτήσατε πόσα είναι τα θύματα trafficking, τα οποία έχουν αναγνωριστεί «μέσα από τη διαδικασία ασύλου». Όπως ξέρετε η αναγνώριση του θύματος trafficking ως θύμα trafficking, γίνεται από τον εισαγγελέα. Υπολογίζουμε ότι 66 περίπου άτομα έχουν λάβει διεθνή προστασία που ανήκουν σε αυτή την ιδιαίτερη κατηγορία. Αυτά όσον αφορά τα ευάλωτα άτομα, αν και βέβαια το θέμα είναι ατελείωτο.

Το τέταρτο θέμα αφορά του κρατούμενους στην ενδοχώρα, το μόνο που έχω να συμπληρώσω, αν και το είπε δηλαδή η στρατηγός, είναι ότι κανείς δεν κρατείται επειδή είναι το άσυλο. Αυτός ο οποίος ήδη κρατείται, φυσικά έχει δικαίωμα να ζητήσει άσυλο και πλέον η υπηρεσία μας έχει παρουσία σε όλα τα προαναχωρησιακά κέντρα ανά τη χώρα. Και βέβαια, εκεί καταβάλλεται κάθε προσπάθεια η διαδικασία να είναι γρήγορη.

Το πέμπτο σημείο που θα ήθελα να θίξω εν συντομία είναι το ζήτημα της ένταξης. Εγώ παρακολουθώ αυτά τα θέματα και ξεκίνησα να δουλεύω πριν από 25 χρόνια, μέχρι πριν

από 4 χρόνια η λέξη ένταξη των προσφύγων στη χώρα ήταν άγνωστη όπως ξέρετε. Θεωρώ ότι είναι τεράστια πρόοδος το γεγονός ότι σήμερα είμαστε εδώ και συζητάμε για το πολύ προβληματικό θέμα του ΑΜΚΑ, το συζητάμε όμως.

Επίσης, να θυμίσω ότι πλέον εδώ και ένα περίπου ενάμιση χρόνο, οι αιτούντες ασύλου και οι δικαιούχοι, έχουν αυτοδίκαιο δικαίωμα στην αγορά εργασίας. Δεν χρειάζεται να πάρουν άδεια εργασίας. Τα δικαιώματα τα οποία έχουν οι δικαιούχοι διεθνούς προστασίας είναι αναρτημένα στην ιστοσελίδα μας, για όποιον ενδιαφέρεται και πρόσφατα δημιουργήσαμε ειδικό κλιμάκιο, το οποίο να εργάζεται για τα δικαιώματα όσων αναγνωρίζονται ως πρόσφυγες, όποια και αν είναι αυτά. Θεωρώ πάνω στο θέμα της ένταξης, ότι είναι πάρα πολύ σημαντική πλέον η αυτοδίκαιη πρόσβαση στην αγορά εργασίας, που πριν από ενάμιση χρόνο δεν υπήρχε.

Για το θέμα της οικογενειακής επανένωσης, το οποίο είναι ένα θέμα που επηρεάζει αρκετές χιλιάδες ανθρώπους, έχουμε μια καθυστέρηση, αυτή οφείλεται σε τεχνικούς λόγους και θα λυθεί. Και δεν θα παραβιαστεί το δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση κανενός πρόσφυγα.

Και το τελευταίο σημείο, το έκτο, το οποίο θα ήθελα να πω, είναι το εξής και θα κλείσω με αυτό. Θεωρώ χρέος μου, αλλά θεωρώ και χρέος όλων να πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στους ανθρώπους της υπηρεσίας ασύλου, είναι όλοι νέα παιδιά, είναι πάρα πολύ άπειροι, είναι μονομελή αποφασίζοντα όργανα, αυτά αποφασίζουν για το μέλλον του αιτούντα ασύλου, δουλεύουν υπό αντίξοες συνθήκες, ιδίως στα νησιά και νομίζω ότι η συνεχής κριτική που υφίστανται, ότι καθυστερούν, ότι δεν κάνουν αρκετά γρήγορα, ότι δεν προσέχουν τι κάνουν κ.ο.κ., θεωρώ ότι τους αδικεί. Τα εύσημα τα οποία παίρνουν όσον αφορά την ποιότητα της δουλειάς μας από διεθνείς οργανισμούς ή από άλλα κράτη – μέλη, θεωρώ ότι έπρεπε να μας αρκούν και πραγματικά, θα ήθελα από τη θέση αυτή σήμερα να τους ευχαριστήσω και να τους πω ένα μεγάλο μπράβο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής) : Ευχαριστούμε την κυρία Σταυροπούλου. Προφανώς, η ποιότητα είναι σημαντικότερη από την ταχύτητα, δεν πιστεύω ότι το αμφισβητεί κανείς αυτό. Παρακαλώ να μην ακολουθηθεί το κακό παράδειγμα ως προς το χρόνο από τους υπόλοιπους και τις υπόλοιπες.

ΕΛΕΝΗ ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΑ (Διευθύντρια της Αρχής Προσφύγων του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής): Κυρία Πρόεδρε ευχαριστώ και πάλι. Θα ξεκινήσω από εκεί που ξεκίνησε η κυρία Σταυροπούλου ότι κύριο μέλημα και προσωπικά ημών των Διευθυντριών αλλά και των υπηρεσιών και όλου του προσωπικού σας είναι η τήρηση του νόμου, η νομιμότητα των διοικητικών πράξεων και προφανώς η προσπάθεια για διασφάλιση των δικαιωμάτων των αιτούντων άσυλο και προσφύγων.

Θα ήθελα να θυμίσω ότι οι Ανεξάρτητες Αρχές Προσφυγών έχουν λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία. Πρόσφατα όπως σας είπα στην πρωτολογία μου δημοσιεύτηκε η απόφαση του ΣτΕ με την οποία αναγνωρίζει συνταγματικότητα τη συγκρότηση αυτών των Επιτροπών. Θα ήθελα να σας διαβάσω ένα μικρό απόσπασμα, όπου αναφέρθηκε μέσα στην απόφαση «όσον αφορά τη δευτεροβάθμια διαδικασία οι Ανεξάρτητες Αρχές Προσφυγών ιδρύθηκαν προκειμένου να διασφαλιστεί το κατοχυρωμένο εν λόγω άρθρο της Οδηγίας δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου ήτοι δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας», συνεχίζει πιο κάτω «η ενώπιόν τους διαδικασία πληροί τις απαιτούμενες εγγυήσεις και κυρίως την τήρηση του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης και εν γένει των δικαιωμάτων άμυνας για την διασφάλιση του δικαιώματος της πραγματικής αποτελεσματικής προσφυγής, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της διαδικασίας. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα οι ως άνω Επιτροπές δεν αποτελούν δικαστήρια κατά την έννοια του Συντάγματος, συνιστούν όμως Επιτροπές που ασκούν αρμοδιότητες δικαιοδοτικού χαρακτήρα κατά την έννοια της συνταγματικής διάταξης του άρθρου 89 παρ. 2 και ως εκ τούτου επιτρεπώς κατά το Σύνταγμα μετέχουν σε αυτές εν ενεργεία δικαστικοί λειτουργοί».

Θα πρέπει να τονίσω ότι οι δικαστικοί λειτουργοί αυτοί είναι έμπειροι η προϋπόθεση για να προσκληθούν από την Επίτροπο ήταν η γνώση προσφυγικού δικαίου. Είναι εφέτες, Πρόεδροι Πρωτοδικών, Πρόεδροι Εφετών.

Όσον αφορά τα στοιχεία που μου ζητήσατε, το προσφυγικό καθεστώς που απονέμουν δεν είναι υψηλό, είναι γύρω στο 1,5%. Θα πρέπει όμως αυτό να το δούμε συνδυαστικά και με άλλες παραμέτρους, ότι το ποσοστό στον πρώτο βαθμό είναι πια πολύ

υψηλό. Η κυρία Σταυροπούλου, μας είπε ότι είναι κάπου 45% σε πρώτο βαθμό το προσφυγικό, άρα σημαίνει ότι όσο ανεβαίνει στο πρώτο, είναι λογικό να είναι χαμηλό στο δεύτερο. Επίσης θα πρέπει οι κύριες Εθνότητες που έχουν έρθει στην Αρχή Προσφυγών το τελευταίο διάστημα έχουν περίπου 60% με 70% χαμηλό προσφυγικό προφίλ. Δηλαδή κάπου το 36% Πακιστανοί, το 10% Αλβανοί, το 7,5% Μπαγκλαντέςοι κλπ.. Βέβαια γίνεται εξατομικευμένη κρίση, πάντοτε, αλλά έχει σημασία το ύψος του προσφυγικού προφίλ που έχει κάποια εθνότητα και έχει αναγνωριστεί, όχι από εμάς, με διεθνή στάνταρτς.

Σύμφωνα με στατιστικά που έχω κάπου το 10% των προσφευγόντων είναι Αλβανοί, Έχουν το δικαίωμα να κάνουν προσφυγή όλοι.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Τερζίδης.

ΑΓΑΠΙΟΣ ΤΕΡΖΙΔΗΣ (Αντιπρόεδρος του Κέντρου και Πρόληψης Νοσημάτων ΚΕΕΛΠΝΟ) – Υπεύθυνος για το Προσφυγικό): Ευχαριστώ και πάλι κυρία Πρόεδρε. Μόνο για να προσθέσω στην συζήτησή, για εμάς είναι κάτι που από τη μια μεριά φαίνεται εύκολο, από την άλλη μεριά όμως δημιουργεί δυσκολία. Δηλαδή εμείς αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα υπό το πρίσμα της καθολικής πρόσβασης στις υπηρεσίες υγείας και στην περίθαλψη χωρίς διακρίσεις, το οποίο από τη μια μεριά μας λύνει τα χέρια όσον αφορά ότι οι άνθρωποι αυτοί βρίσκονται εδώ άτυπα, παράτυπα ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, είναι μετανάστης πρόσφυγας. Από την άλλη μεριά ως Υπουργείο Υγείας μας δημιουργεί δυσκολία γιατί όλα αυτά που ακούσαμε δημιουργούν προβλήματα στην ουσιαστική αντιμετώπιση των προβλημάτων υγείας των ανθρώπων αυτών. Όταν έχουμε ασθενείς που είναι διαγνωσμένοι με φυματίωση ή είναι οροθετικοί και υπάρχουν διοικητικές δυσκολίες στο να έρθουν στην Ηπειρωτική Ελλάδα για να θεραπευτούν, αυτό ακυρώνει οποιαδήποτε άλλη προσπάθεια. Όταν η απόφαση του Υπουργείου Υγείας είναι να δαπανήσει χρήματα έτσι ώστε αυτοί οι άνθρωποι να έχουν ισότιμη πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας και αυτό ακυρώνεται επειδή δεν εκδίδεται ΑΜΚΑ.

Προσέξτε ένα βασικό πρόβλημα είναι ότι του ζητείται πολλές φορές τόπος κατοικίας. Για παράδειγμα πηγαίνει πρόσφυγας από το Σχιστό ή από οπουδήποτε αλλού, το λέω τυχαία, και του λένε πού μένετε και απαντάει στο κοντέινερ 3. Άρα δεν γίνεται να πάρετε ΑΜΚΑ.

(Συνέχεια ομιλίας κ. ΑΓΑΠΙΟΥ ΤΕΡΖΙΔΗ, Αντιπροέδρου του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕΕΛΠΝΟ) – υπεύθυνου για το προσφυγικό)

Νομίζω ότι αυτό μπορεί να προσθέσει κάτι στην όλη διαδικασία, γιατί οι άνθρωποι αυτοί καθημερινά βιώνουν προβλήματα, όχι μόνο υγείας, αλλά και αυτό. Δηλαδή, αν η Επιτροπή αυτή μπορεί να δώσει λύση σε κάτι τόσο απλό για το δικό μου το μυαλό, που είμαι παιδίατρος και επιχειρησιακά εμπλεκόμενος, θα ήταν ευχής έργο, γιατί είναι λίγο άδικο να γίνονται προσπάθειες που τελικά ακυρώνονται σε τέτοιο επίπεδο.

Επίσης, είναι σημαντικό, όπως υπάρχει ήδη εξαιρετική συνεργασία με τις υπόλοιπες υπηρεσίες και είναι δεδομένο ότι είναι μια πρωτόγνωρη κατάσταση για τη χώρα και αντιμετωπίστηκε αρκετά καλά από πλευράς υγείας, αλλά δεν αρκεί. Εμείς, δεν είμαστε ευχαριστημένοι όταν άνθρωποι που κρατούνται για οποιοδήποτε λόγο, αλλά κυρίως για διοικητικούς λόγους σε χώρους που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις υγιεινής και η πρόσβαση τους σε υπηρεσίες υγείας είναι ελλιπής. Νομίζω ότι με τη συνεργασία όλων εδώ, γιατί όλοι είμαστε από την ίδια μεριά, μπορούν να δοθούν λύσεις. Ευχαριστώ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Μπούτσελης.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΤΣΕΛΗΣ (Ειδικός Επιστήμονας στο Συνήγορο του Πολίτη): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Πρώτα απ' όλα, σε ένα ζήτημα που τέθηκε από την εκπρόσωπο της Διεθνούς Αμνηστίας που κάλεσε τον Συνήγορο του Πολίτη, όπως και άλλα αρμόδια όργανα της πολιτείας, να κάνει έρευνα για τις καταγγελίες σχετικά με τον τρόπο επέμβασης της Αστυνομίας στη Μόρια στις πρόσφατες ταραχές, ο Συνήγορος του Πολίτη στο πλαίσιο της αρμοδιότητας του, ως εθνικός μηχανισμός διερεύνησης περιστατικών αυθαιρεσίας παρακολουθεί τη συγκεκριμένη κατάσταση και εκτιμά τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν.

Στο πλαίσιο αυτού του μηχανισμού αναμένουμε να δούμε και την αντίδραση των αρμοδίων υπηρεσιών, εν προκειμένω της Ελληνικής Αστυνομίας, η οποία, σύμφωνα με τον νόμο από τη στιγμή που διέταξε τη διενέργεια έρευνας οφείλει να μας στείλει και τον φάκελο, ώστε να καταλήξουμε στις δικές μας ενέργειες. Αυτή είναι άλλωστε και η πάγια γραμμή

αντιμετώπισης μας. Επομένως, όταν έρθει σε εμάς ο φάκελος θα τον μελετήσουμε και σε σχέση και με τα υπόλοιπα στοιχεία που θα έχουμε θα είμαστε σε θέση να ανακοινώσουμε και να πούμε και στην Επιτροπή σας τι ενέργειες θα κάνουμε.

Σε σχέση με τις καταγγελίες για περιστατικά επαναπροώθησης, στις οποίες, αναφέρθηκε ο Εκπρόσωπος της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ο Συνήγορος του Πολίτη ήδη από τις 9 Ιουλίου έχει αποφασίσει τη διενέργεια αυτεπάγγελτης έρευνας, είμαστε στη διαδικασία αυτή και δεν έχουμε να κάνουμε αυτή τη στιγμή κάποιο σχόλιο, καθόσον η έρευνα συνεχίζεται.

Σχετικά με τις παθογένειες και προβλήματα που αναφέρθηκαν από άλλους ομιλητές, θα ήθελα να σημειώσω γενικά και δεδομένου ότι υπάρχουν αυτά τα πράγματα στην έκθεση μας, ότι ο Συνήγορος του Πολίτη έχει επισημάνει ότι παρά τις προσπάθειες που έχουν καταβληθεί και μάλιστα, παρά τις προσπάθειες οργάνων της Ελληνικής Αστυνομίας που κλήθηκαν να αναλάβουν αρμοδιότητες, τις οποίες δεν είχαν εκ του νόμου, δηλαδή, μπήκαν και σε άλλα κομμάτια για να καλύψουν κενά και πράγματι, προσπάθησαν παραπάνω από όσο καλούνταν από τον νόμο να κάνουν, παρά το γεγονός αυτό όμως, υπάρχουν προβλήματα που επιμένουν και επιμένουν τόσο στις υποδομές, στους χώρους κράτησης, στα κέντρα φιλοξενίας. Επίσης, επιμένουν και στις διαδικασίες, επιμένουν προβλήματα να υπάρχουν στον τρόπο εξατομίκευσης της κρίσης για τη λήψη ενός μέτρου, όπως η διοικητική κράτηση, για τη λήψη ενός μέτρου, όπως η δέσμευση ανθρώπων κατά τη διάρκεια μιας μεταγωγής, η οποία, δυστυχώς, από έλλειψη του νομοθετικού πλαισίου ουσιαστικά αναγκάζει αστυνομικούς να δεσμεύουν ανθρώπους χωρίς να υπάρχει κάποια συγκεκριμένη κρίση εξατομικευμένη για την επικινδυνότητα και σε πολλά άλλα ζητήματα που μπορείτε να τα δείτε στην έκθεση που πρόσφατα δώσαμε στη δημοσιότητα. Ευχαριστώ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Το λόγο έχει ο κ. Εσδράς.

ΔΑΝΙΗΛ ΕΣΔΡΑΣ (Επικεφαλής του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης Ελλάδος (ΔΟΜ)): Ευχαριστώ πολύ κυρία Πρόεδρε, να πω δύο λόγια, δεν κατάλαβα καλά την πρώτη ερώτηση, αναφέρθηκε κάποιος Βουλευτής για ότι αφορά τις επιστροφές, δεν το κατάλαβα σωστά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ: Κύριε Εσδρά, συγνώμη που σας διακόπτω, για την μη αίτηση, σε περίπτωση απόρριψης της πρώτης αίτησης.

ΔΑΝΙΗΛ ΕΣΔΡΑΣ (Επικεφαλής του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης Ελλάδος (ΔΟΜ)): Αυτό είναι κάτι το οποίο είπε ο Υπουργός Μετανάστευσης, κατά δήλωσή του, εμείς όμως σαν Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης, δεν έχει αλλάξει τίποτα σε εμάς, όποιος έρθει σε εμάς και κάνει αίτηση για να τον βοηθήσουμε να επιστρέψει στη χώρα του, το κάνουμε, δεν κοιτάμε εάν είναι 1ου, 2ου ή 15ου βαθμού, δεν μας ενδιαφέρει εμάς, εφόσον έρχεται σε εμάς, η εθελοντική επιστροφή γίνεται και βεβαίως θα πρέπει να μην δαιμονοποιήσουμε τις επιστροφές, διότι είναι μια λύση για αυτούς τους ανθρώπους οι οποίοι δεν μπορούν να ζήσουν εδώ διότι δεν έχουν τα νόμιμα χαρτιά, δεν μπορούν να πάνε κάπου σε κάποια άλλη χώρα, που μακάρι να μπορούσαν, αλλά δεν μπορούν, όπως ειπώθηκε προηγουμένως.

Οπότε, οι ίδιοι έρχονται σε εμάς και ζητούν τη βοήθειά μας, προκειμένου να τους στηρίξουμε σε μια επιστροφή με αξιοπρέπεια, κατά κύριο λόγο, γιατί δεν γυρνάνε ούτε με χειροπέδες, ούτε με τσάρτερ, αλλά με κανονικές πτήσεις και βεβαίως με κάποια υποστήριξη οικονομική προκειμένου να κάνουν μια νέα αρχή γιατί σε τελευταία ανάλυση, κανείς δεν φεύγει από την χώρα εάν μπορούσε να ζήσει εκεί με αξιοπρέπεια και με ασφάλεια. Όσον αφορά τουλάχιστον την αξιοπρέπεια, μπορούμε ή προσπαθούμε τουλάχιστον να τη δώσουμε. Για μένα το κομμάτι της επανεγκατάστασης όπου είναι η βοήθεια αυτή, είναι και η πεμπουσία των επιστροφών και έχει δώσει λαμπρά αποτελέσματα όλα αυτά τα χρόνια.

Την άλλη ερώτηση δεν την κατάλαβα, όπου αφορούσε για το ότι δίνει άσυλο μια άλλη χώρα, εγώ δεν ξέρω γιατί με ρώτησαν κάτι τέτοιο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Δεν είστε υποχρεωμένος να απαντήσετε για μια άλλη χώρα, μόνο για την οργάνωση σας.

ΔΑΝΙΗΛ ΕΣΔΡΑΣ (Επικεφαλής του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης Ελλάδος (ΔΟΜ)): Το ξέρω, εγώ εκπροσωπώ τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης στην Ελλάδα, δεν ξέρω κάποια άλλη χώρα αν μπορεί να δίνει άσυλο ή δεν δίνει, δεν μπορώ να το ξέρω αυτό, αλλά εν πάση περιπτώσει, δεν το ξέρω. Να πω επίσης ότι πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί όσον αφορά τα θέματα του trafficking. Όντως υπάρχει η νομοθεσία από το 2002, όπου αναφέρεται ρητά ότι ο Εισαγγελέας ορίζει το ποιος είναι και αν κάποιος είναι στα θύματα trafficking και δεν έχει καμία σχέση όμως με το άσυλο. Είναι τελείως διαφορετικό. Δεν παίρνουν άσυλο, αναγνωρίζονται ως θύματα trafficking, έχουν αυτά που αναφέρει ο νόμος, αλλά μη το εμπλέκουμε με το άσυλο, διότι δεν έχει καμία σχέση με το άσυλο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Εσδρά, το λόγο έχει ο κ. Πέτρος Μάστακας, Υπεύθυνος Προστασίας της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΣΤΑΚΑΣ (Υπεύθυνος Προστασίας της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, εν τάχει, ασυνόδευτοι ανήλικοι και φιλοξενία στο πρόγραμμα προσωρινής στέγασης της Ύπατης Αρμοστείας, είναι μια ειδική περίπτωση, στον ασυνόδευτο ανήλικο πρέπει να του οριστεί ειδικός προσωρινός επίτροπος ο οποίος είναι ο Εισαγγελέας Ανηλίκων ή αν δεν υπάρχει, ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών. Εκείνος θα αποφασίσει για το βέλτιστο συμφέρον, δεν είναι εύκολη η απλή διαμονή του ασυνόδευτου ανήλικου, πρέπει να είναι σε ειδικές δομές.

Δικαίωμα παραπομπής στις υπάρχουσες δομές, όταν υπάρχουν θέσεις, έχει το Εθνικό Κέντρο κοινωνικής Αλληλεγγύης, το ΕΚΑ, μπορούν και Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις να θέσουν υπόψη του περιπτώσεις, όμως η παραπομπή γίνεται με συγκεκριμένο τρόπο, σε συγκεκριμένες δομές, με συγκεκριμένες προδιαγραφές και η μόνη λύση που θα έβλεπα στο μέλλον για στέγαση ασυνόδευτων ανηλίκων σε οικογένειες ή σε διαμερίσματα, είναι είτε το πρόγραμμα αυτόνομης - αυτοτελούς διαβίωσης, το οποίο θα ξεκινήσει όταν η νομοθεσία εγκριθεί από το Σεπτέμβριο και μετά, άκουσα τον εκπρόσωπο του Υπουργού να το αναφέρει.

Ή μέσω του θεσμού της αναδοχής οικογένειας, που όμως προβλέπει ειδικότερη διαδικασία, δεν μπορεί να γίνει αυτή στο πλαίσιο του εντοπισμού ενός παιδιού σε ένα νησί, που πρέπει αμέσως να πάει κάπου να μείνει. Η λύση είναι η παραπομπή μέσω του

υφιστάμενου μηχανισμού, όπου αυτή τη στιγμή επίκειται αλλαγή και αυτή τη στιγμή το διαχειρίζεται το ΕΚΑ. Δεύτερο σημείο, για τη δευτερολογία μου, κυρία Πρόεδρε, ζητούμε την βοήθειά σας, ζητάμε την βοήθεια του Κοινοβουλίου να ασκήσει τον ειδικό του ρόλο, το ειδικό του βάρος όχι μόνο από πλευράς ελέγχου επί της διοικήσεως, αλλά και η επιρροής στη διοίκηση. Ζητούμε την βοήθεια του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Ζητούμε τη βοήθεια του Συνηγόρου, η διοίκηση παραμένει απαίδευτη στο κομμάτι που αφορά την άσκηση των δικαιωμάτων, των αναγνωρισμένων προσφύγων και των αιτούντων άσυλο. Δεν γνωρίζει, υπάρχει Ελληνικό Προξενείο αυτή τη στιγμή, δεν θα σε ποια Πρωτεύουσα, στο οποίο έχει διαβιβαστεί φάκελος πλήρως ολοκληρωμένος από την Ελληνική Αστυνομία για να εκδώσει visa από ανήλικο παιδί ενός Ιρανού πρόσφυγα στην Ελλάδα. Δεν γνωρίζει το Ελληνικό Προξενείο ότι η αρμόδια γι' αυτό είναι η Ελληνική Αστυνομία και ζητάει να μάθει ποιος υπάλληλος αποκεντρωμένης διοίκησης χειρίζεται το θέμα.

(Συνέχεια ομιλίας κ. Πέτρου Μάστακα, Υπεύθυνου Προστασίας της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες)

Μα κανείς. Γιατί δεν έχει αρμοδιότητα η Αποκεντρωμένη Διοίκηση. Δεν μπορεί να παντρευτεί αυτή τη στιγμή πρόσφυγας ή αιτών ασύλου αν δεν προσκομίσει πιστοποιητικό αγαμίας. Δεν εφαρμόζει η διοίκηση σύσταση του Συνηγόρου του Πολίτη, που αναφέρει ήδη από το 1982, ότι υπάρχει τρόπος να υποκατασταθεί το πιστοποιητικό αγαμίας με απλή υπεύθυνη δήλωση. Από τις 17 Ιουλίου δεν δέχεται ο ΟΑΕΔ να εγγράψει στα μητρώα του. Δηλαδή, υπάρχει μια εσωτερική οδηγία από την κεντρική υπηρεσία που απαντά σε ερώτημα του ΚΕΠ Αμπελοκήπων. Άρα, δεν δέχεται να τους εγγράψει με μια αιτιολογία, η οποία είναι νομικά έωλη, για να μην χρησιμοποιήσω των όρο παράνομη.

Κλείνω, και επαναλαμβάνω ότι η διοίκηση χρειάζεται ενημέρωση, χρειάζεται εκπαίδευση και προσβλέπουμε στην βοήθεια των αρμόδιων αρχών του κοινοβουλίου και βέβαια, έχουμε μεγάλες ελπίδες από το τμήμα κοινωνικής ένταξης της υπηρεσίας ασύλου που θα είναι ο κόμβος ενημέρωσης της διοίκησης.

Ευχαριστώ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Αν θέλετε να ενημερώσετε την επιτροπή για περισσότερα περιστατικά με συγκεκριμένα γραπτά στοιχεία, όπου μπορείτε να τα στείλετε στη γραμματεία, η οποία θα τα διανείμει.

ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΣΤΑΚΑΣ(Υπεύθυνος Προστασίας της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες): Θα θέσουμε υπόψη σας τα στοιχεία.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει η κυρία Γαβουνέλη.

ΜΑΡΙΑ ΓΑΒΟΥΝΕΛΗ (Αναπληρώτρια Καθηγήτρια – Προεδρεύουσα του Ε΄ Τμήματος Διεθνούς Επικοινωνίας και Συνεργασίας της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΕΔΑ)): Κυρία Πρόεδρε, σχετικά με τα ζητήματα κράτησης των ανθρώπων που βρίσκονται σε διάφορες στάδια της διαδικασίας αίτησης ασύλου. Είναι μια τάση σε όλη την

Ευρώπη, σε όλο τον κόσμο για τον περιορισμό της, ακριβώς, επειδή, η πρακτική δεν ήταν αυτή.

Πριν από ελάχιστες εβδομάδες το Συμβούλιο της Ευρώπης εξέδωσε σχετικές κατευθυντήριες αρχές. Ήδη, γίνεται μια προσπάθεια στον ΟΗΕ για την αναμόρφωση των σχετικών κανόνων, το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ασχολείται με το θέμα. Η εθνική επιτροπή ανθρωπίνων δικαιωμάτων μετέχει απολύτως στις διαδικασίες αυτές. Συνεισφέρουμε την επιστημονική μας γνώση και εμπειρία και να μην έχετε καμία αμφιβολία ότι συνεχίζουμε να ελέγχουμε και να παρακολουθούμε και θα το κάνουμε και στο μέλλον τον τρόπο με τον οποίο ελπίζουμε να περιορίζεται ολοένα και περισσότερο η κράτηση και σε αυτή τη χώρα. Ιδιαίτερη μάλιστα μέριμνά μας - είναι μια μέριμνα που την είχε η Λίλιαν Αργυροπούλου, η μακαρίτισσα η πρώτη μας αντιπρόεδρος - που είναι ακριβώς οι εναλλακτικοί τρόποι προστασίας των ανηλίκων. Αυτό είναι κάτι που θα είναι και θα συνεχίσει να είναι προτεραιότητά μας.

Ευχαριστώ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Προέδρος της Επιτροπής): Τον λόγο έχει ο κ. Παπαστεργίου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ (Δικηγόρος – Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΛΕΔΑ)): Εάν συμφωνούμε ότι η κατάσταση στα νησιά είναι πάρα πολύ δύσκολη εξαιτίας της κράτησης και του υπερπληθυσμού θα πρέπει να δούμε ποια είναι η αιτία που αυτό το πράγμα έχει δημιουργηθεί. Δυστυχώς, η αιτία είναι η νομοθεσία που είχε εισαχθεί σε σχέση με τη δυνατότητα κράτησης επί της ουσίας στα κέντρα υποδοχής τα οποία βρίσκονται. Επίσης, την εισαγωγή του άρθρου 60, με την ειδική διαδικασία, η οποία έρχεται ως αποτέλεσμα της συμφωνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Τουρκίας. Για νόμο μιλάμε και ο νόμος εφαρμόζεται. Όμως εφαρμόζεται με ένα τρόπο που είναι προφανές ότι οδηγεί σε ένα αδιέξοδο. Επομένως, επειδή, είμαστε σε ένα χώρο που έχει να κάνει με τη νομοθέτηση αυτό επισημαίνουμε και νομίζω ότι από εκεί και πέρα ανήκει η αρμοδιότητα για να σκεφτείτε το πως ακριβώς θα το χειριστείτε.

Το δεύτερο, προκύπτει, βεβαίως, ότι πέρα από τη νομοθέτηση υπάρχουν και οι διοικητικές πρακτικές. Είναι πάρα πολύ σωστή η επισήμανση για την πρακτική του ΟΑΕΔ. Και

σε αυτό, πράγματι, και η δική μας ενημέρωση είναι ότι υπάρχει πρόβλημα, όπως και για την απόδοση ΑΜΚΑ και ΑΦΜ. Επ' αυτού, βεβαίως, και επειδή ακριβώς σ' αυτές τις διοικητικές πρακτικές, πράγματι η πηγή του κακού δεν είναι η νομοθεσία, αλλά η παράκαμψη της νομοθεσίας δια εγκυκλίων. Είναι προφανές ότι είναι παράνομο. Είναι κάτι που δεν μπορεί να γίνει ανεκτό. Εμείς, όπως και οι υπόλοιπες οργανώσεις, επιφυλασσόμαστε να σας στείλουμε και συγκεκριμένο υλικό.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Προέδρος της Επιτροπής): Βεβαίως, θα το στείλετε στη γραμματεία κατά προτίμηση σε ηλεκτρονική μορφή και θα αποσταλεί σε όλα τα μέλη της επιτροπής.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαυροειδής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΥΡΟΪΔΗΣ (Πρόεδρος του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή δεν πρέπει να μηδενίζουμε τα πάντα, θέλω και εγώ, υπό την ιδιότητά μου να τονίσω την πρόοδο που έχει παρατηρηθεί τα τελευταία χρόνια στην υπηρεσία ασύλου. Όντως υπάρχει πρόοδος, όποιος δεν το ομολογεί είναι η κακοπροαίρετος ή τυφλός.

Δεύτερον, τώρα, για τη χρήση του όρου «παρانونώς εισελθόντες». Ατυχώς ή ευτυχώς επειδή ομιλώ όπως ομιλώ, απλά είπα με μια λέξη αυτό που περί φραστικά λέει ο νόμος, όποιος εισέρχεται χωρίς τις νόμιμες διατυπώσεις. Αν ήταν ατυχής ας πάρουμε την περιφραστική της, λοιπόν, εκφορά.

Με ρώτησε ο αξιότιμος κύριος Βουλευτής, για τις αποφάσεις ασύλου αν είναι δίκαιες ή άδικες. Εγώ δεν έχω τη δυνατότητα να κρίνω αν είναι δίκαιες ή άδικες, αλλά το αν είναι ασύμβατες ή ασύμβατες με τις διατάξεις οι οποίες εφαρμόζονται. Υπάρχει η Σύμβαση της Γενεύης 51. Υπάρχει η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Υπάρχει Σύμβαση για τα Βασανιστήρια. Όλα αυτά, ξέρετε, έχουν ενσωματωθεί στο Ελληνικό Δίκαιο και μάλιστα, με αυξημένη τυπική ισχύ. Δηλαδή, δεν μπορούν να μεταρρυθμιστούν ή να τροποποιηθούν «νύχτα στις 4» για νόμο που αφορά πολεοδομικές διατάξεις στην Κάρυστο. Αυτή την έννοια έχει το «αυξημένη τυπική ισχύ». Άρα, λοιπόν, εάν εφαρμόζεται ο νόμος έχουμε δίκαιες αποφάσεις, εάν δεν εφαρμόζεται ο νόμος έχουμε άδικες αποφάσεις.

Γι' αυτό το λόγο, είπα πριν ότι κάθε περίπτωση είναι απόλυτα διαφορετική από τη διπλανή. Ένας Σύριος αιτών άσυλο, είναι μια διαφορετική περίπτωση από έναν άλλο Σύριο ο οποίος επίσης, αιτείται άσυλο. Γι' αυτό, λοιπόν, έχουμε τους ειδικούς, οι οποίοι κρίνουν με βάση τα συγκεκριμένα κείμενα.

Σε σχέση με τη Συμφωνία Ε.Ε.- Τουρκίας. Εξαρτάται από ποια πλευρά το βλέπει κανείς. Από πλευράς νομιμότητας η από πλευράς σκοπιμότητας; Από πλευράς νομιμότητας Διεθνούς Δικαίου για μένα, η Τουρκία δεν είναι ασφαλής χώρα, και το λέω δημόσια και το υποστηρίζω και το είπα και πριν και έχω μια επιχειρηματολογία που δεν μου επιτρέπει, λόγω του χρόνου, να αναπτύξω.

Από άποψη σκοπιμότητας, ότι δηλαδή, πράγματι οι ροές σταμάτησαν, με ποιο κόστος όμως ας το σκεφτούμε, μπορώ να πω ότι ήταν ένα αποτελεσματικό εργαλείο, όπως είναι το μαχαίρι στο χέρι ενός μαχαιροβγάλτη. Δεν έχω κάτι άλλο να πω.

Ευχαριστώ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστούμε τον κ. Μαυροϊδή.

Το λόγο έχει η κυρία Σπαθαρίδου.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΣΠΑΘΑΡΙΔΟΥ (Συντονίστρια Δράσης του Ελληνικού Τμήματος της Διεθνούς Αμνηστίας): Πολύ σύντομα και εγώ, να πω αυτό που είπε ο κ. Παπαστεργίου, ότι είναι στο χέρι της Ελληνικής Βουλής να νομοθετήσει για να αρθεί ο περιορισμός επί τον άσυλο στα νησιά. Να κλείσω λέγοντας, ότι δεν μπορεί η Ελλάδα να φέρεται στα νησιά, όπως φέρεται η Ευρώπη στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή.

Αυτό θέλω να πω.

Ευχαριστώ. ΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστούμε την κυρία Σπαθαρίδου.

Το λόγο έχει ο κ. Βεΐζης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΪΖΗΣ (Διευθυντής Προγραμμάτων Οργάνωσης «Γιατροί Χωρίς Σύνορα»): Και εγώ θα είμαι σύντομος.

Στο ερώτημα που μας έγινε όσον αφορά τη συνεργασία με διάφορους φορείς, υπάρχει αυτή η συνεργασία. Απλώς, όταν μιλάμε για θύματα σεξουαλικής βίας ή θύματα βασανιστηρίων κ.λπ., οι διαδικασίες είναι τέτοιες που πολλές φορές δεν έχουν περιγραφεί στην καθημερινότητα λειτουργίας. Δηλαδή, δεν θα έπρεπε το κάθε περιστατικό το οποίο εντοπίζεται να μπει περιστατικό της ημέρας, όπου πρέπει να πάθουν 35 τηλέφωνα και 25 επικοινωνίες. Θα πρέπει να υπάρχει μια διαδικασία που να λέει ξεκάθαρα ότι αν ένα περιστατικό ανήκει σ' αυτή την κατηγορία, θα πρέπει να είναι ένα, δύο, τρία, τέσσερα βήματα.

Εδώ, είχαμε αναφέρει και στην προηγούμενη φορά που τον μιλήσαμε για τα Προγράμματα Σεξουαλικής και Αναπαραγωγικής Υγείας, το περιστατικό γυναίκας η οποία ήταν θύμα σεξουαλικής βίας, πήρε αρκετούς μήνες για να φύγει από το νησί, τη στιγμή που

παρέμενε στο χώρο κράτησής με αρκετό άλλο κόσμο και συνεχιζόταν η βία στο συγκεκριμένο άτομο.

Οπότε νομίζω, λοιπόν, ότι θα πρέπει να βρούμε μια διαδικασία, αυτό που λέμε το SOP (Standard of Procedure), όπου να ξεκαθαρίζεται, γιατί πάρα πολλές φορές υπάρχει η διάθεση, αλλά μπαίνουμε σε μια διαδικασία όπου είναι αρκετά χρονοβόρα.

(Συνέχεια ομιλίας κ. Απόστολου Βεΐζη, Διευθυντή Προγραμμάτων της Οργάνωσης «Γιατροί Χωρίς Σύνορα»)

Επειδή ζητήσατε το παράδειγμα που σας έλεγα πριν, σύμφωνα με τα λεγόμενα, ας πούμε, της Διευθύντριας του ΚΕΠ στην Πλατεία Βικτώριας στις 23.6.2017, έλαβε e-mail από την κυρία τάδε, Διευθύντρια στην ΙΒ΄ Διεύθυνση του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης –e-mail, τηλέφωνο κ.τ.λ.- ότι πλέον η έκδοση ΑΜΚΑ γίνεται μόνο για ασφάλιση μέσω της εργασίας. Απαραίτητα δικαιολογητικά για την έκδοση πλέον είναι υπεύθυνη δήλωση από τον εργοδότη ότι προτίθεται να προσλάβει το εν λόγω άτομο. Δεν μας δίνει αντίγραφο του e-mail, αλλά μας προτείνει να πάρουμε διευκρινίσεις από την κυρία τάδε κ.τ.λ..

Αυτό το λέω ως διαδικασία, γιατί ξέρετε τι συμβαίνει; Όταν επικοινωνούμε, λύσεις βρίσκουμε πολλές φορές, αλλά πολλές φορές η μπάλα πηγαίνει από ένα υπουργείο στο άλλο. Δηλαδή, έρχονται κατηγορίες ότι «δεν φταίμε εμείς, φταίει το άλλο υπουργείο, πάρτε την τάδε διεύθυνση, τον τάδε υπουργό κ.τ.λ.». Είναι αρκετά χρονοβόρο και τα θέματα φτάνουν να είναι σε προσωπικό επίπεδο. Τα ζητήματα δεν πρέπει να είναι σε προσωπικό επίπεδο. Αυτά είναι τα ζητήματα, τα οποία συμβαίνουν. Οπότε νομίζω ότι αυτό είναι ζήτημα, το οποίο θα έρθει και σε εσάς, ως θέμα και νομίζω ότι πρέπει επί του συνόλου να μπορούμε να δούμε κάποιες τέτοιες λύσεις, οι οποίες έχουν καταγραφεί ανά τακτικά διαστήματα, όμως, δυστυχώς παραμένουν και δεν υπάρχουν λύσεις στο συγκεκριμένο θέμα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε τον κ. Βεΐζη από τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα. Ευχαριστούμε και για τη διευκρίνιση ότι πρόκειται για το Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης και όχι οποιοδήποτε άλλο.

Το λόγο έχει η κυρία Κατερίνα Πούτου.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΟΥΤΟΥ (Νόμιμη Εκπρόσωπος του Δ.Σ. της Κοινωνικής Οργάνωσης Υποστήριξης Νέων «ΑΡΣΙΣ»): Ευχαριστώ πολύ τον κ. Μάστακα που στη δευτερολογία

απαρίθμησε πραγματικά και συμφωνώ και εγώ και άλλοι συνάδελφοι στο πεδίο τις δυσκολίες καταγραφής στο Μητρώο του ΟΑΕΔ για την κάρτα έκδοσης και τα λοιπά.

Ο κ. Βεΐζης διευκρίνισε τις δυσκολίες και εμείς από τη μεριά μας λέμε για το ΑΜΚΑ. Όπως, επίσης, εδώ και όλοι και όλες θα συμφωνήσουμε για την ένταξη και σε όλη αυτή τη διαδικασία χρειαζόμαστε μια οριζόντια εθνική πολιτική για την ελληνική γλώσσα. Τα προγράμματα λοιπόν αυτά που είχαμε στο Υπουργείο Παιδείας παλαιότερα και απευθύνονταν για να δώσουν τη βασική δεξιότητα στην ένταξη.

Θα μου επιτρέψει η αγαπητή κυρία Σταυροπούλου, μαζί πραγματικά με τον σεβασμό στην πρόοδο και στην προσπάθεια που καταβάλλετε, να πω ότι η λέξη «ένταξη» δεν είναι καινούργια λέξη. Είχαμε ολόκληρο Ταμείο Ένταξης για τους υπηκόους τρίτων χωρών. Είμαστε σε μια καινούργια πραγματικότητα, αλλά να μην ξεχάσουμε την ιστορία μας. Δεν είμαστε παρθενικός χρόνος και παρθενική κοινότητα ανθρώπων. Ξέρουμε τι θα πει ένταξη και επειδή ξέρουμε, για αυτήν μιλάμε στην παρούσα συγκυρία.

Επίσης, αυτός ο αυτοματισμός ότι αμέσως γίνεται δικαιούχος επισημαίνεται σε αυτή την Αίθουσα και ζητάμε τη συνδρομή της Εθνικής Αντιπροσωπείας να βοηθήσει προς αυτή την κατεύθυνση. Οι πρακτικές που εφαρμόζονται καταστρατηγούν τις εφαρμογές των νόμων και μας στοχοθέτουν διαφορετικά φτιάχνοντας αποκλίσεις πραγματικά από τα δικαιώματα.

Οι συνάδελφοί μου, μου λένε να μιλήσουμε γι' αυτό που έρχεται, δηλαδή, να διευκολύνουμε με όλα αυτά έγγραφα που χρειάζεται την πρόσβαση στα προγράμματα τα επιδοματικά, της ανθρωπιστικής βοήθειας και τα λοιπά, γιατί μια σειρά ΑΦΜ κ.λπ. είναι πάρα πολύ σημαντικά για να δώσουν αυτή την πρόσβαση.

Να εντοπίσουμε τις αδυναμίες, επειδή ακούγεται μεγάλη ευαλωτότητα και το δικαίωμα στην υγεία ότι στο επίπεδο των ψυχιατρικών καταστάσεων που αντιμετωπίζουμε και βλέπουμε, έχουμε ένα εξαιρετικό πρόβλημα και οριακότητα πια στο δίκτυο παροχής ψυχιατρικής υποστήριξης. Σε αυτή την οριακότητα, αυτή την αδυναμία και την απόγνωση, δυστυχώς, συνηγορούν και συμμαχούν μαζί μας, την αντιμετωπίζουν και οι εισαγγελείς, οι οποίοι δεν μπορούν να κάνουν πρόσβαση προς τα εκεί, έχουν εξαιρετικά προβλήματα και έχουμε ένα σύστημα ψυχικής υγείας, το οποίο είναι απροετοίμαστο από διερμηνείς,

εκπαίδευση, διαπολιτισμικές παρεμβάσεις και τα λοιπά, να δώσει φροντίδα, ενώ είναι πάρα πολύ απαραίτητο.

Ευχαριστώ τον κ. Μάστακα για το πιστοποιητικό γάμου. Μεγάλο ζήτημα, το οποίο αφήνει σε εκκρεμότητα και επίσης έχουμε πάρα πολλές μονογονεϊκές οικογένειες στη χώρα, σε αυτόν τον πληθυσμό που περιγράφεται με γυναίκες, οι οποίες γυναίκες έχουν και αυτές κάποτε το δικαίωμα να αρρωστήσουν, να κάνουν κρίση πανικού, να αντιμετωπίζουν επείγοντα ιατρικά ζητήματα και σε αυτές τις περιπτώσεις, δεν έχουμε καμία πρόβλεψη για το πού θα αφήσουν τα παιδιά τους με ασφάλεια, μέχρι να ολοκληρώσουν τη θεραπεία τους.

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΟΥΤΟΥ, Νόμιμη Εκπρόσωπος του Δ.Σ. της Κοινωνικής Οργάνωσης Υποστήριξης Νέων (ΑΡΣΙΣ))

Επίσης τα θέματα της εκπαίδευσης ακούστηκε κάποια στιγμή εδώ να η χρονιά που πέρασε μας έδωσε πρακτικές, μας έδωσε όμως και ένα καταπληκτικά υψηλό ποσοστό διαρροής. Αυτό από το Σεπτέμβριο θα πρέπει να οργανωθεί αφήνοντας ανοιχτό το θέμα της πρόσβασης στην εκπαίδευση. Επίσης να πούμε ότι στις πολιτικές που πρότεινε το Υπουργείο Παιδείας και υποστήριξε την προηγούμενη χρονιά ακόμα περιμένουμε την πρόταση που η χώρα θα κάνει για την εκπαίδευση του πληθυσμού 15 – 18 αν θα είναι τυπική, άτυπη τι πρόσβαση θα μας δώσει σε αυτή την διαδικασία. Τέλος, να πω, με την κυρία Σταυροπούλου και την υπηρεσία ασύλου η οργάνωσή μας και πολλές άλλες έχουν ζητήσει και εκείνη έχει απαντήσει τεκμηριωμένος νομικός αλλά εγώ είμαι κοινωνική λειτουργός. Εκτός των άλλων κειμένων που ακούστηκαν εδώ υπάρχει και αυτή η σύμβαση δικαιωμάτων του παιδιού και υπάρχει η πρόσβαση των ανηλίκων στο άσυλο, ενώ έχουν βελτιωθεί οι εικόνες κ.λπ.. Έχουμε μιλήσει και επικοινωνήσει τον προβληματισμό μας ότι μέχρι τα 18 θα πρέπει νομικά να καλύπτουμε τους ασυνόδευτους που βρίσκονται στη χώρα κορίτσια και αγόρια, αν αυτό είναι πρόταση ανθρωπιστικού καθεστώτος ή ειδικού καθεστώτος τους νομικούς της χώρας. Κάνουμε έκκληση να φροντίσουμε να μην αφήσουμε παιδιά τα οποία πολύ εύκολα μετά τροφοδοτούν όλες τις διαδικασίες ή τις συμπεριφορές ή τις δραστηριότητες του trafficking της διακίνησης, της μαύρης εργασίας, της εκμετάλλευσης κ.λπ..

Η κυρία Σταυροπούλου έχει πει ότι μέσα σε αυτή την προσπάθεια την τιτάνια που γίνεται και οι ανήλικοι θα πάρουν την σειρά τους και είναι μόνιμος διάλογος. Κάθε φορά κερδίζουμε ένα βήμα αλλά τώρα νομίζουμε και παρακαλούμε πάρα πολύ να τείνουν οι προσπάθειες μας ώστε με εγγυήσεις δικαίου και διαδικασίες να εγγυηθούμε προστασία για τους ανήλικους. Πολλά πράγματα από αυτά που είπαμε επίσης θα χρειαστεί και χρειάζεται τον επιτακτικό πια συντονισμό της ελληνικής διοίκησης των Υπουργείων και όλων των δημόσιων φορέων για να καλυφθούν πάρα πολλά κενά που έχουμε στο επίπεδο της ενημέρωσης και της πληροφόρησης των δημόσιων λειτουργιών. Για παράδειγμα σε ότι μας αφορά υπάρχουν πάρα πολλά ρήγματα στην ενημέρωση των εισαγγελέων που δεν είναι εισαγγελείς ανηλίκων για πολύ απλές καταστάσεις. Ποιος είναι η εθνική αρχή ποιο είναι το ΕΚΑ και τι κάνει, πως εκδίδεις ακούσια και γιατί, τι θα πει savezone, τι είναι separated και τι

είναι μία εκπαίδευση και μία ενημέρωση των δημόσιων λειτουργών. Λέω, για τους εισαγγελείς γιατί είναι κορυφαίοι γιατί κρατούν το σύστημα επιτροπείας αλλά και άλλοι δημόσιοι λειτουργοί χρειάζονται να ενημερωθούν για αυτά.

Τέλος επιτρέψτε μου να ξαναεπανέλθω, έχουμε μία κοινωνική πολιτική για τα δικαιώματα των Ελλήνων και των Ελληνίδων η οποία είναι περιορισμένη αυτή την ώρα και όλοι και όλες ελπίζουμε σε αυτή την διεύρυνσή της έτσι ώστε περισσότερα δικαιώματα να είναι εγγυημένα. Οι ενταξιακές πολιτικές και η επαναφορά στην κανονικότητα που άκουσα σε αυτή την αίθουσα είναι ένας πολύ δύσκολος και απαιτητικός ανήφορος. Η κανονικότητα για την οποία μιλάμε δεν μπορεί να είναι μόνο σε λέξεις αυτή την ώρα χρειάζεται να σχεδιαστούν μεταβατικές πολιτικές και πολιτικές ένταξης και υποστήριξης του πληθυσμού που θα παραμείνει στη χώρα. Ας πούμε για παράδειγμα ενώ μεταφέρουμε και ανοίγουμε το στοκ των στεγαστικών πολιτικών με τις πολιτικές των διαμερισμάτων μεταφέροντας λογικά πιθανά και να έχει νόημα αυτό στην τοπική αυτοδιοίκηση πρέπει να εξασφαλιστούν οι όροι και οι διαδικασίες και οι πόροι ανθρωπίνου και οικονομικού, και αυτά τα δίκτυα να μην καταρρεύσουν τη στιγμή που η διεθνής χρηματοδότηση θα πάψει να υπάρχει.

(Συνέχεια ομιλίας κυρίας ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΟΥΤΟΥ, Νόμιμης Εκπροσώπου του Δ.Σ. της Κοινωνικής Οργάνωσης Υποστήριξης Νέων «ΑΡΣΙΣ»)

Επίσης είναι πάρα πολύ δύσκολο για μας, φορείς που δώσαμε συνολικά τη μάχη της αξιοπρεπούς διαβίωσης, της υποδοχής και της εγγύησης δικαιωμάτων για αυτούς τους πληθυσμούς ανήλικους και ενήλικους, να χρειάζεται με τις διαδικασίες ως τρέχουν, να προτείνουμε σε ανθρώπους, που φιλοξενήσαμε να αποχωρήσουν μετά από λίγο καιρό από διαμερίσματα για να εκπέσουν στις εθνικές πολιτικές πιθανά για την κοινωνική κατοικία, που ακόμα δεν έχουμε αποκαταστήσει και εγγυηθεί τόσο για τους Έλληνες πολίτες, όσο και για τους ανθρώπους που θα ζητήσουν να μείνουν στη χώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ (Πρόεδρος της Επιτροπής): Ευχαριστούμε την κυρία Πούτου, με την οποία ολοκληρώθηκε η σημερινή συνεδρίαση της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου

Ευχαριστούμε όλες τις προσκεκλημένες και τους προσκεκλημένους, που έμειναν έως αυτή την ώρα, για να ενημερώσουν τα μέλη της Επιτροπής.

Στο σημείο αυτό γίνεται η γ' ανάγνωση του καταλόγου των μελών της Επιτροπής.
Παρόντες ήταν οι Βουλευτές κ.κ.:

Στο σημείο αυτό περί ώρα 22.00' λύθηκε η συνεδρίαση.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ